



Onsdag den 6. februar 2013 (D)

1

56. møde

Onsdag den 6. februar 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til statsministeren om omfanget af regeringens svar på spørgsmål om storskala-loven. (Hasteforespørgsel).

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.

(Anmeldelse 05.02.2013. Fremme 05.02.2013).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Skal statsministerens udtalelser ved World Economic Forums møde i Davos om, at vi i Danmark er gået »reformamok«, forstås positivt i den forstand, at reformer, som f.eks. dagpengereformen og tilbage-trækningsreformen, har været gavnlige for fremtidens velfærdssamfund, eller negativt i den forstand, at statsministeren mener, at vi er »gået amok« med at lave reformer, som statsministeren ikke mener vil gavne velfærdssamfundet?

(Spm. nr. S 1003).

2) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilket engelsk udtryk vil statsministeren bruge for »efterlønsreform«, idet der har været skabt usikkerhed om, hvad statsministeren egentlig mente, da hun på World Economic Forums møde i Davos henviste til en reform gennemført i Danmark, som statsministeren benævnte »early retirement«?

(Spm. nr. S 1004).

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Er det ministerens holdning, at grønne afgifter og energiafgifter, som i dag betales af danske virksomheder, bidrager til, at danske arbejdspladser flyttes til udlandet?

(Spm. nr. S 994).

4) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det ministerens vurdering, at der er behov for nye jobskabende initiativer for byggebranchen, efter regeringen har vedtaget finansloven for 2013, der afskaffer nettomålerordningen samt boligjobordningen, der begge har bidraget til at skabe tusindvis af job i byggebranchen?

(Spm. nr. S 1005).

5) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Er ministeren enig med den socialdemokratiske teleordfører, Trine Bramsen, når hun den 23. januar 2013 siger til Version2, at »TDC og de andre bredbåndsfirmaer bør tvinges til at lægge bredbånd ud til den del af befolkningen, som i dag har rigtig dårlige eller ingen forbindelser«?

(Spm. nr. S 1010).

6) Til justitsministeren af:

Kristian Jensen (V):

Finder ministeren, at udviklingen i antallet af familiesammenføringer og asylansøgere er i overensstemmelse med regeringens påstand om ikke at have lempet på VK-regeringens faste og fair udlændingepolitik?

(Spm. nr. S 1013).

7) Til justitsministeren af:

Kristian Jensen (V):

Vil ministeren udarbejde en redegørelse for, hvilke omkostninger det danske samfund har ved den stigning i antallet af familiesammenføringer og asylansøgere, som regeringens mange lempelser af udlændingepolitikken har medført?

(Spm. nr. S 1014).

8) Til skatteministerens af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvor langt er regeringen i arbejdet med kørselsafgiftsordningen, der vil give betydelig forhøjede forbrugerpriser, svække antallet af arbejdspladser, forringe konkurrenceevnen, reducere eksporten og give transporterhvervene betydelig øgede omkostninger?

(Spm. nr. S 1001).

9) Til kulturministeren af:

Lars Barfoed (KF):

Finder ministeren det rimeligt, at offentlige biblioteker alene i 2013 planlægger at bruge over 5 mio. kr. på at stille mere end 10 millioner musiknumre gratis til rådighed på nettet, når man bl.a. tager i betragtning, at lignende ydelser stilles til rådighed af private leverandører?

(Spm. nr. S 969).

10) Til kulturministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvorledes finder ministeren, at Kulturstyrelsens afslag til Vendsyssel Historiske Museum på at indstille museet til også fremover at drive selvstændig bygherbetalt arkæologi er i overensstemmelse med den forrige ministers udlægning af Kulturstyrelsens rolle i forhold til de enkeltes museers drift, i ministerens besvarelse af Kulturudvalgets spørgsmål nr. 20 til lovforslag nr. L 24?

(Spm. nr. S 995, skr. begr.).

11) Til børne- og undervisningsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvorfor inddrog ministeren ikke folkeskoleforligskredsen, før hun søsatte det hemmeligholdte modersmålsbaserede storskalaforøg i en syvendedel af alle landets folkeskoler? (Spm. nr. S 997).

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Mener ministeren, at krav om kasseformede cigaretpakker og krav om, at rullebakterier altid skal pakkes i punge i stedet for f.eks. metalbokse, sikrer formålet med tydeligt at afspejle den sundhedsskadelige virkning af tobakken, som angivet i Kommissionens forslag til tobaksdirektiv? (Spm. nr. S 1009).

13) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Mener ministeren ikke, at det er at hoppe over, hvor gærdet er lavest, når tobaksdirektivet lægger op til forbud mod tilsætningsstoffer, der giver kendetegnende aroma eller smag eller er med til at give indtryk af, at varerne er mindre farlige, og i øvrigt lægger op til, at medlemslandene selv skal vurdere farligheden af andre tilsætningsstoffer, i stedet for i forbindelse med direktivet konkret at forholde sig til problematikken omkring samtlige af tilsætningsstofferne? (Spm. nr. S 1012).

14) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvilke initiativer og opfordringer er der kommet fra ministeren til islamiske trossamfund, der er med til at muliggøre, at muslimske homoseksuelle kan blive gift, og dermed kan sikre ligestillingen? (Spm. nr. S 1008).

15) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er det, ministeren finder problematisk i, at et menighedsråd, som f.eks. i Mejdal, spørger ansøgere til en præstestilling, om de er troende, jf. ministerens udtalelse til Kristeligt Dagblad om, at han »håber, at der blot er tale om en formulering, som menighedsrådet ikke har tænkt ordentligt igennem«? (Spm. nr. S 1011).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 135 (Rammer for kystnære havvindmøller m.v.).

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Lovforslag nr. L 136 (Gennemførelse af en medieaftale for 2012-2014 m.v.).

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Lovforslag nr. L 137 (Akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner),

Lovforslag nr. L 138 (Konsekvensændringer som følge af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner) og

Lovforslag nr. L 139 (Forenkling af udlandsstipendieordningen og udenlandske studielån m.v.).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 140 (Udførelse af skydevåben til civil brug til lande uden for EU m.v.),

Lovforslag nr. L 141 (Seksuualforbrydelser m.v.),

Lovforslag nr. L 142 (Ændringer af revisionsbestemmelser i forskellige love m.v.) og

Lovforslag nr. L 143 (En styrket indsats i forbindelse med tvangsægteskaber og religiøse vielser).

Tom Behnke m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 61 (Overtrædelse af hastighedsbegrænsninger ved visse vejarbejder).

Anders Samuelson m.fl.:

Forespørgsel nr. F 28 (Det stigende antal personer uden for arbejdsstyrken).

Titler på de anmeldte sager vil også fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til statsministeren. (Hasteforespørgsel):

Vil statsministeren redegøre for sit brev til Folketingets formand af 28. januar 2013, jf. UFO, alm. del – bilag 19, hvori hun afviser at besvare spørgsmål fra Folketinget, som menes ikke at have retlig interesse for Danmark?

Af Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Martin Henriksen (DF) og Marie Krarup (DF).

(Anmeldelse 05.02.2013. Fremme 05.02.2013).

Kl. 13:01

Begrundelse

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemninger om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til den 7. februar 2013.

Jeg giver ordet til hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for forespørgerne til en 2-minutters-begrundelse, hvorefter statsministeren har 10 minutter til at besvare og ordførerne har 4 minutter til deres ordførereindlæg. Værsgo.

Kl. 13:01

(Ordfører for forespørgerne)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, hr. formand, og tak til statsministeren, fordi vi kan få den her hasteforespørgsel. Når vi har begæret den her forespørgsel fra Dansk Folkepartis side, er det selvfølgelig, fordi der jo foregår mange interessante ting på Grønland i den her tid. Der er en stigende interesse for, hvad der foregår. Og det er sundt og rigtigt, fordi det har meget stor betydning, ikke bare for det grønlandske samfund, som forhåbentlig kan gennemgå en positiv udvikling i årene fremover, men også for Danmark.

Der er jo en masse sammenfaldende interesser, der er en masse sammenfaldende ting. Det kan være på det sikkerhedspolitiske område, hvor der selvfølgelig er store interesser på spil i hele det arktiske område. Det, at kinesere interesserer sig for Grønland – det er jo ikke mærkeligt, at de gør det – kan selvfølgelig have stor indflydelse på, hvordan tingene udvikler sig i det grønlandske område.

Det er Danmark, der har forsvarets skibe sejlene rundt omkring Grønland for at overvåge søterritoriet. Det er Danmark, der har ansvaret og betaler for det, og derfor er det selvfølgelig af stor interesse for Danmark.

Når vi kommer ind på land i Grønland, er det også interessant, hvad der foregår, fordi dansk politi jo har ansvaret for lov og orden. Hvis der kommer, lad os sige 4.000-5.000 kinesere på Sydgrønland i forbindelse med forskellige storskalaprojekter, er det en meget, meget stor andel af det samlede antal mennesker på Grønland. Det er ikke uinteressant, hvordan det påvirker os med hensyn til de ting, Danmark har ansvaret for. Vi ved også, at hvis der er arbejdsulykker, hvis der er miljøforurening, den type ting, vil man nok forvente, at Danmark er stærkt engageret i det. Vi synes også fra Dansk Folkepartis side, at det er helt naturligt, at Danmark er stærkt engageret i det.

Derfor er der en lang række spørgsmål, der er interessante at rejse. Og derfor var det overraskende, da statsministeren i sidste uge sendte Folketingets formand et brev. Jeg fik det ind i min mailboks tirsdag kl. 22.07. Hun skriver i brevet, at der nu er en række forhold angående de her ting, som foregår på Grønland, og som Folketinget ikke længere kan få svar på. Dermed indikerer statsministeren en praksisændring fra tidligere, hvor Folketingets medlemmer har kunnet stille spørgsmål om det, Folketingets medlemmer synes er interessant, og så forsøgte ministrene efter bedste evne at svare.

Den praksisændring bryder vi os ikke om. Vi synes, Folketinget bør kunne få svar på de spørgsmål, vi stiller. Vi har rejst den her forespørgsel for at få statsministerens forklaring på det brev af 28. januar, hun har sendt til Folketingets formand, og på, hvorfor hun har lavet den her ændring, så hun og regeringens ministre ikke længere føler sig forpligtet til at svare på Folketingets spørgsmål.

Kl. 13:04

Besvarelse**Formanden:**

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det statsministeren til besvarelse.

Kl. 13:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at jeg mangler en side, formand. Jeg skal have hele besvarelsen med. Jeg håber ikke, at det tæller med i min tid.

Jeg vil gerne starte med at gøre det fuldstændig klart, at det er regeringens grundsynspunkt, at spørgsmål fra Folketinget skal besvares. Spørgsmål fra Folketinget til regeringen udgør jo et fundamentalt element i Folketingets kontrol med regeringen, og derfor har re-

geringen jo også besvaret mange spørgsmål om storskalaloven, ligesom regeringens ministre beredvilligt har deltaget eller vil deltage i samråd om den her sag. Det er meget vigtigt for mig og for regeringen, at der ikke hersker nogen som helst tvivl om regeringens grundsynspunkt på det område.

I forlængelse af det, jeg så netop har sagt, er jeg også glad for, at jeg i dag får mulighed for at uddybe og forklare, hvorfor regeringen har taget det her skridt og valgt ikke at besvare nogen af de folketings-spørgsmål, som er stillet med relation til storskalaloven. Der er, så vidt jeg er bekendt, foreløbig stillet 21 samrådsspørgsmål og 54 andre folketings-spørgsmål, og vi har besvaret eller vil besvare langt de fleste.

Regeringens skridt skal ses i lyset af den retlige ramme i forholdet mellem Danmark og Grønland, som selvstyreloven fastsætter. Den ramme går ud på, at når Grønlands selvstyre har overtaget et sagsområde, som det er sket på f.eks. råstofområdet, så er det selvstyret, som har kompetencen på det overtagne sagsområde. Det vil sige, at det er selvstyret, som både har den lovgivende og den udøvende kompetence inden for det overtagne sagsområde. Det følger udtrykkeligt af selvstyrelovens § 1. Det er i øvrigt en kompetence, som selvstyret udøver uden at være under tilsyn af danske myndigheder.

Den kompetencefordeling, som tegnes med selvstyreordningen, betyder, at vi, dvs. det danske Folketing, hverken kan eller skal blande os i, hvordan Grønland forvalter og konkret udøver kompetencen på de områder, som de har overtaget. Vi må simpelt hen acceptere, respektere den retlige ramme, som følger af selvstyreloven, og jeg vil i den forbindelse gerne gøre opmærksom på, at jeg taler om en retlig ramme, som samtlige partier i Folketinget bortset fra Dansk Folkeparti har været med til at etablere, da Folketinget vedtog selvstyreloven i 2009.

Det er på den baggrund, at jeg i besvarelsen af Grønlandsudvalgets spørgsmål nr. 53 har givet udtryk for, at der er nogle spørgsmål, som jeg på grund af den gældende kompetencefordeling mellem Danmark og Grønland og i lyset af spørgsmålenes indholdsmæssige karakter ikke finder at Danmark har en retlig interesse i at få besvaret.

Hvis vi vender blikket mod de spørgsmål, som jeg ikke har fundet anledning til at svare på, drejer det sig om følgende spørgsmål:

Om jeg vil oplyse, om der i forbindelse med lovbehandlingen i det grønlandske Landsting af storskalaloven vedrørende Isuprojektet indgik et feasibility study af projektet? Om jeg i givet fald vil stille det feasibility study til rådighed for det relevante folketingsudvalg? Om det er rigtigt, at der skal foretages et feasibility study for at kunne søge om udnyttelsestilladelse, sådan som London Mining de facto har gjort det i forbindelse med Isuprojektet? Hvem der skal drive jernminen? Hvor mange medarbejdere der kræves? Hvilke fagkundskaber der kræves? Hvilken nationalitet der skal stå for driften, og hvad lønniveauet forventes at være i driftsfasen, for at der er rentabilitet forbundet med projektet?

Det er nogle spørgsmål, der er af en sådan karakter, at jeg ganske enkelt ikke synes, at Folketinget eller regeringen har noget grundlag for at anmode selvstyret om at få dem besvaret. Med spørgsmålene går vi alt for langt ind i selvstyrets forvaltning og konkrete udøvelse af deres kompetence inden for råstofområdet, som jo er et område, hvor selvstyret som nævnt har den lovgivende og den udøvende magt. Jeg synes samtidig, at det er vigtigt at være opmærksom på, at det ikke er ensbetydende med, at regeringen overhovedet ikke vil besvare spørgsmål, der vedrører råstofområdet og storskalaloven.

Som jeg allerede har sagt, har regeringen besvaret eller vil besvare langt de fleste spørgsmål om storskalaloven, og som eksempel kan jeg nævne, at regeringen vil besvare et spørgsmål fra Grønlandsudvalget om det årlige afkast fra den omhandlede jernmine, som forventes at tilfalde selvstyret. Når vi gør det, er det, fordi sådanne ind-

tægter har indflydelse på Danmarks tilskud til Grønland efter bestemmelserne om det netop i selvstyreloven.

Kl. 13:09

Som eksempler på andre typer af spørgsmål, som vi allerede har besvaret, kan jeg nævne spørgsmål om betingelserne for udlændinges ophold i Grønland ved storskalaprojekter, spørgsmål om pas og visum til udenlandske arbejdstagere, konsekvenser for danske myndigheder af storskalaloven, spørgsmål om f.eks. SAR-beredskabet, havmiljøberedskabet og sundhedsberedskabet. Så det er altså spørgsmål, vi har besvaret eller vil besvare.

I den sammenhæng vil jeg i øvrigt også gerne adressere en problemstilling, som har været nævnt i debatten, vedrørende regeringens manglende besvarelse af de omhandlede spørgsmål. Det er spørgsmålet om, hvorfor regeringen ikke ønsker at svare på spørgsmål om Grønland og eventuelle råstofprojekter, når det er helt sædvanligt at indhente bidrag fra udlandet og svare på alle mulige andre spørgsmål af udenrigspolitisk karakter.

Jeg synes ikke, man kan sammenligne de to situationer, for det første fordi forholdet mellem Grønland og Danmark er undergivet den retlige ramme, som selvstyreloven fastsætter. Der gælder som følge heraf en særlig kompetencefordeling mellem Grønland og Danmark. Den relation og den kompetencefordeling, som gælder for forhold mellem Grønland og Danmark, gælder ikke tilsvarende mellem Danmark og andre lande. Der gælder f.eks. ikke en tilsvarende retlig ramme for forholdet mellem Danmark og Sverige. Det vil sige, at der ikke er en retlig ramme, som vi direkte eller indirekte skal tage hensyn til og respektere, når vi indhenter bidrag fra udlandet til brug for besvarelsen af folketingsspørgsmål.

For det andet er det mit indtryk, at de spørgsmål, som Folketinget typisk stiller om udlandet, ikke har den samme indholdsmæssige karakter som de spørgsmål om Grønland, som vi har valgt ikke at svare på. Når det drejer sig om udlandet, kunne det f.eks. være en situation, hvor Folketinget anmoder om, at der indhentes bidrag om et eller flere landes strafniveau for en given forbrydelse, og hvor det sker med det formål, at den faktuelle oplysning om strafniveauet skal tjene som inspiration for dansk lovgivning. Og det forekommer jo på ingen måde at være tilfældet med de spørgsmål fra Grønlandsudvalget, som jeg tidligere har henvist til, og som vi altså har valgt ikke at svare på.

Hvis jeg afslutningsvis skal opsummere, vil jeg sige, at regeringens grundsynspunkt er, at folketingsspørgsmål skal besvares, og derfor vil regeringen også besvare langt de fleste spørgsmål med relation til storskalaloven. Samtidig mener vi dog også, at det er vigtigt at respektere den retlige ramme, som et bredt flertal i Folketinget har fastlagt med selvstyreloven, hvorefter det er selvstyret, der har såvel den lovgivende som den udøvende kompetence på råstofområdet – i øvrigt, som jeg sagde før, uden at være under tilsyn af danske myndigheder.

Når regeringen har valgt ikke at besvare nogle få spørgsmål, skyldes det altså ikke uvilje mod at besvare folketingsspørgsmål. Det er derimod udtryk for, at vi synes, at Folketinget i lyset af spørgsmålenes indholdsmæssige karakter går ind og blander sig i, hvordan selvstyret vil forvalte og udøve kompetencen på råstofområdet. En besvarelse af spørgsmålene vil derfor i realiteten være udtryk for, at vi, dvs. det danske Folketing, ikke respekterer den retlige ramme, altså den kompetencefordeling, der følger af selvstyrelovens ordning. Den ramme ønsker regeringen at respektere. Tak for ordet, formand.

Kl. 13:13

Forhandling

Formanden:

Tak til statsministeren for besvarelsen. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:13

(Ordfører for forespørgerne)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Jeg må jo beklageligvis sige, ud over selvfølgelig at takke statsministeren for besvarelsen, at jeg synes, det er, jeg ved ikke, om man må bruge udtrykket nonsens, men jeg synes altså ikke, det er en argumentation, der holder hjem. Det første, man kan tage fat om, er jo, om det, statsministeren forsøger her med det brev, hun sender til Folketingets formand i sidste uge, om, at der er nogle ting omkring Grønland, som regeringen fremover ikke vil besvare spørgsmål om, er udtryk for en ny praksis. Til det må man jo svare meget firkantet og klart: Ja, det er det.

Hvis vi kigger tilbage og ser på, hvad folketingsmedlemmer har interesseret sig for i forbindelse med Grønland, er det også ting, som har været omfattet af noget, som grønlænderne selv har taget vare på. Om vi har kaldt det selvstyre eller hjemmestyre, så har det været ting, man selv har forvaltet. Det har man interesseret sig for, og der har ikke været problemer med at få regeringens forskellige ministre gennem tiderne til at besvare spørgsmål om det.

Så ja, der er tale om en ny praksis. Skal Folketinget finde sig i det? Skal Folketinget finde sig i, at man her flytter kompetencen, flytter overvejelserne om, hvad der er relevant for Folketinget at vide noget om, fra Folketinget til regeringen? Skal vi acceptere, at det er regeringen, der forlods kan tage et område ud og sige: Det her er et område, hvor I ikke skal forvente at få svar, selv om I stiller spørgsmål? Eller er det op til Folketinget selv at vurdere, hvad vi synes er interessant at stille regeringens ministre spørgsmål om? Hvis det er, skal regeringens ministre selvfølgelig, uanset hvilken regering der sidder – ordet minister betyder tjener – gøre, hvad den kan, for at tilvejebringe viden om det, så man kan svare på spørgsmålet. Bør det være sådan i det danske demokrati helt principielt? Ja, det synes vi i Dansk Folkeparti at det bør være.

Derfor mener vi ikke, at Folketinget skal acceptere, at regeringen forlods tager et område ud og siger: Fremover kan I ikke forvente at få svar på de her spørgsmål. Når vi så stiller spørgsmål om et konkret projekt, f.eks. i forbindelse med hvordan en råstofudvinding på Grønland vil foregå, om, hvor dybt man kan gå ned osv., kan vi jo diskutere konkret i forbindelse med det, men det, at man forlods siger, at det kan vi ikke få svar på, er da en noget arrogant indstilling.

Man kan jo også spørge, hvorfor i alverden Danmark skal have en rigsombudsmand – nu er det en rigsombudskvinde – på Grønland, hvis ikke det er for at være statsministerens og regeringens forlængede arm i forbindelse med at kunne tilvejebringe oplysninger om, hvad der sker på Grønland, som man bl.a. så kan servicere Folketinget med, og som kan være en del af vores viden om, hvad man bør gøre fra dansk side i forskellige sammenhænge, hvordan man kan bistå, hvordan man kan hjælpe med en god grønlandsk udvikling fremover.

Det andet store spørgsmål er jo definitionen af, hvor Danmark har en retlig interesse. Statsministeren skriver jo så i brevet til Folketingets formand, at der, hvor Danmark ikke har en retlig interesse i at få spørgsmålene besvaret, mener man så ikke at man skal besvare spørgsmålet. Man må jo bare sige, at nu forsøger statsministeren så at afgrænse det til at sige, at det kun er Grønland, og at det ikke handler om udenrigspolitik i øvrigt, men prøv at tænke, hvis statsministeren kommer i næste uge og siger: Jo, vi udvider også den defini-

tion til andre områder af verden. Hvad er det så i virkeligheden, statsministeren siger? Så siger statsministeren, at der, hvor Danmark ikke har en særskilt retlig interesse, skal Folketinget ikke længere kunne stille spørgsmål med forventning om, at regeringens ministre svarer. Det er jo en absurditet. Der er jo masser af ting, vi stiller spørgsmål om, om alt, hvad der foregår rundt i verden, som har det folketingsmedlems eller det partis interesse, som stiller spørgsmålene. Det skal da besvares, vil jeg sige til statsministeren.

Derfor er det da oplagt, at det, der skete i sidste uge, er et forsøg på at undgå en indholdsmæssig debat om nogle ting, der sker på Grønland, men som den danske befolkning er meget optaget af. Det er jo bl.a. et forsøg på at undgå en debat om, hvad det er for nogle lønniveauer, der kommer til at gælde, hvis der er 5.000 kinesere på Grønland, som muligvis kan blive aflønnet – det er i hvert fald en mulighed ifølge storskala-loven – ud fra kinesiske forhold. Det duer simpelt hen ikke.

Derfor vil vi opfordre til, at man kommer tilbage på sporet til den praksis, der gjaldt før i sidste uge, og derfor vil jeg fremsætte følgende forslag til vedtagelse på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger statsministeren at trække sit brev til Folketingets formand af 28. januar 2013 tilbage og stille regeringens ministre til rådighed for besvarelse af de spørgsmål, som Folketingets medlemmer finder relevante i forhold til diskussionen om rigsfællesskabet, herunder Grønland.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 29).

Kl. 13:17

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, men jeg skal lige sige for en god ordens skyld, at forslaget til vedtagelse fra de fire nævnte partier selvfølgelig indgår i de videre forhandlinger.

Først hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:18

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Jeg skal bare høre, om ordføreren kan bekræfte, at det, vi taler om, er fem konkrete spørgsmål, og at disse spørgsmål alle drejer sig om økonomien i et eventuelt storskala-projekt og derfor klart vedrører et område, hvor Grønland har enekompetence. Kan ordføreren bekræfte, at det er det, vi diskuterer?

Kl. 13:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, der er fem spørgsmål, som statsministeren har henvist til, det er fuldstændig korrekt; det er også blevet sagt heroppe fra talerstolen. Men det, brevet konkretiserer, er jo et princip. Jeg håber, at Enhedslisten også har brevet, ellers vil jeg meget gerne servicere Enhedslisten ved at give dem brevet efterfølgende. Hvis man læser på side 3 midtfor, står der det, som jeg var inde på før, nemlig hvor Danmark ikke har en retlig interesse. Så det er et forsøg på at brede et nyt princip ud, som det jo er uvist hvordan statsministeren vil administrere fremover.

Jeg synes da så, at et af de fem spørgsmål – altså bare for at tage det – er ret interessant med hensyn til det med, hvad det er for nogle lønninger, der er gældende for måske 4.000-5.000 kinesiske arbejdere på Grønland i en anlægsfase og efterfølgende i en driftsfasen, i forhold til at man har forsøgt at sige, at der er forskel. Derfor synes jeg da, det er meget relevant at få oplyst.

Kl. 13:19

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:19

Finn Sørensen (EL):

Jeg har prøvet at læse brevet og også alle spørgsmålene, og det sidste spørgsmål, som ordføreren refererer til, handler om lønsomheden i projektet og er derfor i samme kategori som den, statsministeren har brugt som begrundelse for ikke at svare.

Det, vi diskuterer – det vil jeg gerne have ordføreren forholder sig til – er, hvad den danske regering skal svare i respekt for den kompetencefordeling, der er mellem Danmark og Grønland. Det handler jo ikke om, hvordan det danske Folketings udvalg kan indhente oplysninger – det kunne vi nok finde nogle andre måder at gøre på. Så jeg vil gerne have, at ordføreren bekræfter, at det drejer sig om fem konkrete spørgsmål, der alle vedrører Grønlands enekompetence, og om ordføreren derfor ikke også mener, at det er rimeligt, at den danske regering og den danske statsminister på den danske regerings vegne undlader at svare på de spørgsmål.

Kl. 13:20

Formanden:

Jeg vil lige skyde ind her til alles oplysning, at vi i dag kører det på den måde, at der i anden omgang med korte bemærkninger kun er ½ minuts taletid, både til spørger og svarer. Der var kun få sekunders overskridelse, så det var ikke nogen korrektion af hr. Finn Sørensen, det var mere for, at alle er opmærksom på det.

Værsgo til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

(*Kristian Thulesen Dahl hoster*). Nu kommer jeg til at bruge noget af min taletid på at hoste.

Jeg er jo udmærket godt klar over, hvad det er for fem spørgsmål, der er udgangspunktet for statsministerens brev i sidste uge. Problemet er, at statsministeren forholder sig til noget rent principielt og laver en ny grænsetrækning, i forhold til hvornår det er Folketinget og hvornår det er regeringen, der definerer, om det er relevant for Folketingets medlemmer at stille spørgsmål på et givent område. Jeg forstår ikke, hvis Enhedslisten er kommet derud – jeg tror ikke, det var sket før regeringsskiftet i 2011 – at man i virkeligheden på den måde er med til at afskære Folketingets medlemmer muligheden for at stille spørgsmål på områder, hvor Folketingets medlemmer synes, det er vigtigt.

Kl. 13:21

Formanden:

Fru Sara Olsvig for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Sara Olsvig (IA):

Tak. Jeg har en hel række spørgsmål til ordføreren, men jeg vil prøve at gøre det kort. Jeg har stillet nogle af dem før uden at få svar.

Først kunne jeg godt tænke mig at få nogle opklarende svar i forhold til ordføreren og ordførerens partis holdning til det her med de udefra kommende arbejdere og udenlandske statsborgere, som ad forskellige veje kommer ind i Grønland. Er ordføreren enig i, at vi sådan set ikke oplevede nogen problemer i forhold til paskontrol og det, at folk skulle bevæge sig videre ind i rigsfællesskabet og til Danmark, da vi i 2010 og 2011 havde olieeftersøkningsboringer og havde hundredvis af arbejdere udefra ind og ud af Grønland i de måneder? Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvordan forholder ordføreren sig så til den industri og det erhverv, vi har haft i årevis nu, med krydstogtskibe, hvor vi også har tusinder af udefra kommende besøgende, statsborgere fra andre lande ind og ud af Grønland hver eneste sommer?

Kl. 13:22

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:22

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, storskalaloven går jo ud på, at man kan få i tusindvis af arbejdere til at lave de her meget store projekter, og at man kan aflønne dem på nogle specielle vilkår. Det fremgår også – og det er jo noget af den bekymring, som LO-forbundene i Norden har udtrykt – at man kan aflønne dem på vilkår, der er så diametralt forskellige fra det, vi ellers oplever i Norden og i Grønland, at social dumping reelt er det ord, man bedst kan definere det med.

Det er klart, at det da indebærer en mulighed for på en helt anderledes måde at have en påvirkning af det grønlandske samfund – altså simpelt hen på grund af antallet af de mennesker, der kommer dertil, og på grund af de anderledes vilkår – men jo også en påvirkning, der kan smitte af på de steder, hvor Danmark har kompetencen. Og det er jo derfor, vi gerne vil have en indholdsmæssig debat, hvor der ikke er de der mærkelige grænser, som statsministeren forsøger at trække, men hvor man reelt kan diskutere, hvad der foregår, ud fra en sund interesse og i håbet om, at det grønlandske samfund kan blive udviklet positivt i årene fremover.

Kl. 13:23

Formanden:
Fru Sara Olsvig.

Kl. 13:23

Sara Olsvig (IA):

Ja, det har jeg forstået er et af de problemer, som ordføreren synes der er i den her problematik. Men så er jeg bare nødt til at spørge ordføreren: Respekterer ordføreren og hans parti demokratiets principper? Respekterer ordføreren, at der er et demokratisk system i Grønland med et parlament, som har bestemmelsesretten over de her ting? Og hvad forstår ordføreren og ordførerens parti egentlig ved selvbestemmelsesret?

Kl. 13:23

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:23

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, vi synes, det er godt, at man på Grønland tager ansvar. Vi hylder princippet om, at man på Grønland har råderetten i forhold til en mængde områder. Vi var ikke tilhængere af selvstyreloven i 2009 af de årsager, som er klart beskrevet i vores betækningsbidrag. Vi var det parti, der leverede en fem-seks siders fyldig forklaring på, hvorfor vi sagde nej til selvstyreloven.

Så må vi også bede om, at man fra grønlandsk side respekterer det danske parlament, og at Danmark altså har et Folketing, som jo også skal tage stilling. Vi skal faktisk vedtage en særlov her i Folketinget, for at storskalaloven kan blive til noget. Og derfor synes jeg da, det er helt oplagt, at vi kan diskutere forholdene frit og ikke med den mystiske grænsedragning, som statsministeren forsøger at lægge ind over, hvad vi må spørge om, og hvad vi ikke må spørge om.

Kl. 13:24

Formanden:

Jeg er nødt til af hensyn til den stramme tidsplan, der er for en hastespørgsmål, højest at give to korte bemærkninger til hver ordfører. Jeg er ked af det. Så derfor siger jeg tak til ordføreren for forespørgslerne, Dansk Folkeparti. Så er det Venstres ordfører, fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil da også gerne takke statsministeren for redegørelsen. Jeg synes nu ikke, den bragte den store klarhed over, hvad det er for nogle spørgsmål vedrørende Grønland, som vi så kan få besvaret af regeringen, og hvad det er, vi ikke kan få besvaret. Jeg vil også sige, at jeg måske undrede mig lidt, da vi fik oversendt begrundelsen fra statsministeren for, at statsministeren ikke vil svare på spørgsmål nr. 53, 54, 58, 59 og 60, for det var det her med, at Danmark ikke har en retlig interesse i at få spørgsmålene besvaret. Samtidig meddeler statsministeren jo i brevet af 28. januar, at hun tilsyneladende har pålagt sine ministerkolleger ikke at svare på spørgsmål af tilsvarende karakter. Jeg kan jo så bare spørge mig selv, om statsministeren overhovedet kan pålægge sine ministre noget sådant. Jeg vil også sige, at statsministeren i brevet gør det meget klart, at spørgsmål nr. 56, som omhandler, hvorvidt storskalaloven er en generel lov eller en speciallov, som alene gælder for jernminen i forbindelse med Isuprojektet, og spørgsmål nr. 57, der omhandler, hvor stort det årlige afkast fra jernminen vil være til Grønland som samfund og til den grønlandske statskasse, bliver henvist til justitsministeren, og det skal justitsministeren så svare på. Jeg har så mine tvivl, for justitsministeren kan så med baggrund i brevet fra den 28. januar vil sige: Det behøver jeg ikke at svare på, for statsministeren har sagt, at det her med afkastet til det grønlandske samfund jo også er noget med penge, så derfor behøver jeg ikke svare på det.

Derfor vil jeg nok sige, at hvis vi skulle følge statsministerens vurdering af, at alle spørgsmål, der relaterer sig til Grønlands selvstyres egne hjemtagne politikområder, ikke skal besvares her, kan jeg undre mig over, at vi har fået svar på spørgsmål nr. 21, der omhandler, hvilke planer justitsministeren har for ordenshåndhævelsen i de planlagte arbejdslejer i forbindelse med storskalaprojekter i Grønland. Det samme gælder spørgsmål nr. 11, hvor justitsministeren har svaret på, hvad ministeren vil gøre for at undersøge problemet med illegal arbejdskraft i Grønland. Begge de her spørgsmål kræver, at man får et svar fra politiet i Grønland. Når man skal spørge politiet i Grønland om, hvad de har tænkt sig at gøre, er det vel en del af selvstyrets område, og justitsministeren har altså været så beredvillig, at han allerede har henvendt sig til Rigs politiet, som så har henvendt sig til Grønlands politi, som har svaret på de her spørgsmål.

Nu ved jeg så ikke, om statsministeren har tænkt sig at pålægge justitsministeren at kalde svarene tilbage, for det er jo noget, som vedrører selvstyrets eget område. Det seneste, som jeg er blevet bekendt med, er, at min kollega, Venstres psykiatriordfører, som har arbejdet på Grønland, meget gerne vil vide, hvor mange ledige stillinger som læge, sygeplejerske og tandlæge, der var opslået pr. 1. januar 2013, og derfor skrev hun rent faktisk til det grønlandske sundhedsvæsen, fordi hun tænkte: O.k., jeg kan lige så godt gå direkte til kilden, jeg kan ikke selv finde oplysningerne. Og der har hun fået et fantastisk svar, der hedder: Tak for deres henvendelse til Departementet for Sundhed. Vi skal bede om, at spørgsmål fra danske folketingsmedlemmer vedrørende det grønlandske sundhedsvæsen og dets ansatte stilles til Statsministeriet eller Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse i Danmark – venlig hilsen, Hanne Vibjerg, direktionssekretær under Ministry of Health i Nuuk.

Der kunne jeg godt tænke mig at vide, om statsministeren, hvis det spørgsmål nu bliver stillet til statsministeren, vil sende det videre og så indhente oplysningerne, eller hvad statsministeren vil gøre.

Så det er altså ret uklart, hvad det er, vi kan få svar på, og hvad det er, vi ikke kan få svar på. Jeg håber sådan set, at statsministeren eller måske nogle af regeringspartierne ordførere kan gøre os klart, hvad det er, vi kan få svar på, for det var ikke tydeligt i statsministerens besvarelse. Jeg håber så sandelig også, at ministeren kan indse, at det måske er en meget farlig vej at betræde, når man siger, at hvis Danmark ikke har nogen retlig interesse, kan man ikke give svar på spørgsmålene. Tak.

Kl. 13:28

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Hr. Finn Sørensen er først.

Kl. 13:28

Finn Sørensen (EL):

Tak. Er ordføreren villig til at tilmelde sig et lille kursus i selvstyreloven og kompetencefordelingen? Sådan et kursus kan ikke tage så lang tid, men det vil jo hurtigt fremgå, at politimyndigheden i Grønland ikke er hjemtaget, så derfor er det vel ikke så irrelevant, at der er svaret på det spørgsmål.

Jeg har et andet spørgsmål: Er ordføreren bekendt med, at jeg har foreslået ordførerens partifælle hr. Kim Andersen, som har stillet de fem omtalte spørgsmål, at vi fandt en formelt set mere rigtig måde at få svar på de spørgsmål på? Det kunne ske ved, at vi tog det op i det danske Grønlandsudvalg, og at Grønlandsudvalget her i København rettede en henvendelse til det grønlandske erhvervsudvalg for at høre, om de måske kunne hjælpe os med at få opklaret de spørgsmål, ved at de eventuelt i det grønlandske Landsting stillede et spørgsmål til den relevante kompetencemyndighed på de områder.

Er ordføreren bekendt med, at jeg har foreslået noget sådant, og kan ordføreren oplyse, hvordan det er gået med at finde en, synes jeg, mere formelt rigtig og praktisk løsning på det her lille problem?

Kl. 13:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:29

Gitte Lillelund Bech (V):

Hvis vi skal tage det første spørgsmål først, vil jeg sige, at statsministeren rent faktisk svarede, at hvis det var sådan, at man skulle indhente oplysninger på Grønland, så var det ikke det, statsministeren havde til hensigt at gøre. Til det må man bare sige, at justitsministeren rask væk henter oplysninger på Grønland om emner, som de åbenbart kun har viden om på Grønland.

Jeg er fuldstændig bekendt med det, som hr. Finn Sørensen har spurgt hr. Kim Andersen om. Nu står jeg jo med det her svar fra Departementet for Sundhed, altså sundhedsministeriet i Grønland, og der siger man direkte: Spørgsmål fra danske folketingsmedlemmer vedrørende det grønlandske sundhedsvæsen og dets ansatte skal stilles til Statsministeriet eller Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Det er statsministeren, som er den øverste ansvarlige for rigsfællesskabet, og derfor kan jeg ikke forstå, at vi skal gå nogle omveje via Grønlandsudvalget, der skal spørge de pågældende udvalg i Landstinget, for at få svar. Jeg mener sådan set, at vi skal holde fast i, at det er statsministeren, der er den øverste ansvarlige, og at det derfor også er statsministeren, der skal kunne svare på spørgsmålet.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:30

Finn Sørensen (EL):

Grunden til, at vi skal gå den vej, jeg foreslog, er jo, at vi skal respektere kompetencefordelingen. Det er jo det, den her diskussion drejer sig om. Og skal det så opfattes sådan, at man med vilje har valgt at se bort fra den problematik, fordi det er mere, hvad skal jeg sige, underholdende i indenrigspolitisk forstand, at man nu kører en stor debat om, at den danske statsminister ikke vil svare på spørgsmålet?

Kl. 13:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:31

Gitte Lillelund Bech (V):

Hvis der er noget, Venstre gør, er det lige præcis at respektere kompetencefordelingen, for vi blander os sådan set ikke i indholdet af storskalaloven. Det er fuldstændig Grønlands selvstyres ansvar. Men det, vi interesserer os for, er den lovgivning, som vi i henhold til selvstyreloven skal vedtage i Danmark. Det er en ændring af udlændingelovgivningen, som der er bebudet, og når man ændrer en lovgivning, skal man også skrive, hvilke konsekvenser den har. Og der er en lang række områder, og det er bl.a. havmiljøområdet, forsvarsområdet, search and rescue-beredskabet og Arbejdstilsynet, som er områder, der fortsat henhører under dansk jurisdiktion, og derfor er det sådan set også Danmark, altså regeringen, der skal kunne redegøre for konsekvenserne af en ændring af udlændingelovgivningen. Det er sådan set det, vi efterspørger.

Så vil jeg stadig væk henvise til, at man i selvstyret åbenbart ikke har forstået, at der skal ske sådan en henvendelse, og at den skal ske via Grønlandsudvalget til landsstyret, så vi derved kan få svar. De henviser til, at vi skal spørge statsministeren.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke for en kort bemærkning.

Kl. 13:32

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Altså, det kommer noget bag på mig. Jeg havde regnet med, at Dansk Folkeparti – som jo var imod selvstyreloven og det hele – selvfølgelig ville kritisere. Men at vi skal høre det her fra Venstre, kommer ærlig talt bag på mig.

Jeg har læst dagens aviser, og det har måske noget at gøre med, at der har været et ret omtalt skift på ordførerposten hos Venstre. For Venstres hidtidige grønlandsordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, er jo tydeligvis belastet af viden og historik efter at have været med, og hun er også belastet af samvittighed i forhold til at stå på mål for de beslutninger, man selv har taget.

Jeg citerer nu Venstres tidligere ordfører, som har udtalt sig til en af dagens aviser:

»Det er aldeles urigtigt, når nogen påstår, at minedrift m.v. og udenlandsk arbejdskraft ikke var en del af diskussionerne. Tværtimod«.

Hun taler her om Selvstyrekommissionen.

Har man ikke styr på biksen i Venstre? Eller lad mig spørge på en anden måde: Er det virkelig kun en jagt på at få nogle små point i strategi og spin frem for dog at stå på mål for det, man selv har besluttet?

Kl. 13:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:33

Kl. 13:35

Gitte Lillelund Bech (V):

Åh, jeg er simpelt hen så glad for hr. Magnus Heunicke, for han stiller sådan nogle søde spørgsmål.

Hvis hr. Magnus Heunicke havde læst selvstyreloven, ville han have opdaget, at det meget klart fremgår, at der er områder, som kan hjemtages, og at der er områder, som ikke kan hjemtages. Der er også områder, der er hjemtaget, og så er der områder, som ikke er hjemtaget endnu.

Det, som den danske regering har bebudet, er en ændring af udlændingelovgivningen, således at det bliver muligt at få udenlandsk arbejdskraft nemmere til Grønland.

I Venstre har vi ikke fået forelagt noget som helst om, lige præcis hvilke ændringer man forestiller sig i udlændingelovgivningen.

Vi har forstået på justitsministeren, at det er vanskeligt at finde ud af, hvad konsekvenserne for Danmark er, og jeg synes jo nok, at hvis man respekterer selvstyreloven – hvad jeg gør – så kan man også godt tillade sig at stille spørgsmål om de områder, som ikke er hjemtaget til Danmark endnu. Og det er sådan set det, jeg gør som grønlandsordfører.

Kl. 13:34

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:34

Magnus Heunicke (S):

Nu har Venstre sagt fra talerstolen, at man respekterer selvstyreloven. Det manglede da også bare, for den blev jo indført i Venstres tid som regeringsparti.

Man siger altså fra Venstres side, at man respekterer den, men der må jeg bare sige, at det ikke er noget, de har opdaget på Grønland. Det er det ikke.

Jeg står her med en anden af dagens aviser, og her har man gjort sig den umage at spørge på Grønland: Hvad synes I om Venstres ageren? Og jeg kan ikke få øje på en eneste grønlandsk politiker, som roser Venstre, eller som har opdaget den der såkaldte respekt fra partiet Venstres side – tværtimod.

Venstres egne søsterpartier på Grønland kritiserer Venstre og siger, at man blander sig og har sådan en storebrorattitude. Er det dem, der har misforstået noget, eller er det mon ikke Venstre, der har misforstået noget?

Kl. 13:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:35

Gitte Lillelund Bech (V):

Hvis det er sådan, at hr. Magnus Heunicke kan lægge et udkast til ændring af udlændingeloven på bordet og vise mig det, så skal jeg gerne på Venstres vegne tage stilling til det. Men det har vi sådan set ikke set i Venstre.

Under samrådet i Beskæftigelsesudvalget i fredags sagde justitsministeren, at det her var en meget vanskelig sag, fordi man jo i den ændring af udlændingeloven, der skal komme, skal redegøre for konsekvenserne – bl.a. de økonomiske – for Danmark.

Jeg har forstået, at det er derfor, den danske regering endnu ikke har fremlagt noget. Så dem, der nøler, er vel dem, der skal lægge lovforslaget frem, og det er ikke Venstre. Det er den danske regering.

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Som jeg sagde før, giver den tidsramme, vi har for en hasteforespørgsel, ikke mulighed for mere end højst to korte bemærkninger til hver ordfører – medmindre der ikke er nogen, der melder sig længere nede i talerrækken, for så kan man få en anden omgang.

Hr. Magnus Heunicke, værsgo.

Kl. 13:35

(Ordfører)**Magnus Heunicke (S):**

Tak for det. Jeg vil starte min tale med at gå tilbage i historien til dengang, hr. Lars Løkke Rasmussen var Danmarks statsminister. Han rejste til Grønland, til Nuuk, og ønskede på vegne af Danmark og på vegne af et meget, meget stort flertal i det danske Folketing Grønland tillykke med selvstyreloven. Jeg citerer fra hr. Lars Løkke Rasmussens tale:

»I dag er en frihedens dag. Hvor vi bygger videre på det sunde princip, at beslutninger bedst træffes tæt på de mennesker, de vedrører.«

Jeg citerer videre:

»Det er op til Grønland selv at bygge til og bygge ud.«

Jeg syntes, det var store ord. Det var også en stor dag, det var en vigtig dag for rigsfællesskabet. Man kan sige, at grønlænderne sagde farvel til det, der engang for længe siden var deres koloniherrer, og nu blev anerkendt som et folk med selvbestemmelsesret. De gik fra hjemmestyre til selvstyre.

På en lang række områder fik – det er jo velbeskrevet og også allerede blevet berørt her i dag – grønlænderne selv lov til at bestemme, hvad de selv ville bestemme over. Og noget af det er Grønlands råstoffer. Det er jo i virkeligheden den nye virkelighed i det dansk-grønlandske forhold. Så det er vigtigt og godt med festtaler, men det vigtigste er jo det parlamentariske arbejde, hvor vi for alvor viser respekt for det selvstyre, som vi selv har stemt for, selv har vedtaget. Og det er derfor, at det spørgsmål er det centrale for mig i dagens debat.

Så Grønland har den lovgivende magt og den udøvende magt på råstofområdet, og debatten i dag handler om nogle spørgsmål fra hr. Kim Andersen fra Venstre, som han har stillet netop om Grønlands råstofudvinding. Fem af spørgsmålene handler om den interne grønlandske sagsbehandling i forbindelse med et konkret jernmineprojekt. Det er de fem spørgsmål, som statsministeren har afvist at svare på, og derefter har hun sendt et brev til Folketingets formand om det. Jeg er helt enig i den afvisning, for vi er jo helt inde i detaljerne i den beslutningsproces, som helt og fuldstændigt er et grønlandsk anliggende. Der er ikke nogen gråzoner. Det er dansk eller grønlandsk, og her er det grønlandsk kompetence.

Så Folketinget skal ikke lovgive konkret om mineprojekter. Regeringen har ikke nogen magt til at udøve i forbindelse med det her mineprojekt, og Danmark kan ikke, og Danmark skal ikke føre tilsyn med, hvordan Grønland træffer beslutning om det her mineprojekt.

Jeg synes som udgangspunkt altid, det er fint, at oppositionen stiller spørgsmål til regeringen, også gerne mange spørgsmål. Det er jo en helt central del af den parlamentariske kontrol med regeringen, og det er meget vigtigt for Folketinget. Men vi skal vel være enige om, at det danske Folketings parlamentariske kontrol handler om, hvad danske myndigheder foretager sig. Det må jo altså være op til den lovgivende forsamling i Grønland at føre parlamentarisk kontrol med den udøvende magt i Grønland.

Det grønlandske selvstyre er ikke gammelt – 4 år til sommer. Det kom til verden efter en lang og grundig politisk proces både i Grønland og her i Danmark, hvor vi gik sammen om at finde en ny ordening for Grønland inden for rigsfællesskabet. Der var folkeafstem-

ning i Grønland, og tre fjerdedele af grønlanderne stemte for selvstyret, og det blev vedtaget her i denne sal af et meget stort flertal af Folketingets partier.

Derfor synes jeg også, det er vigtigt nu at sige til det store flertal i Folketinget, der står bag det grønlandske selvstyre: Vi skal passe på det selvstyre. Vi skal acceptere, at selvstyret udvikler sig, altså Grønlands ret til – som hr. Lars Løkke Rasmussen dengang sagde – at bygge til og bygge ud. Vi skal respektere selvstyret. Det er den eneste vej til at bevare et godt forhold til Grønland og til et stærkt rigsfællesskab i fremtiden. Tak.

Kl. 13:40

Formanden:

Først er der en kort bemærkning fra fru Doris Jakobsen.

Kl. 13:40

Doris Jakobsen (SIU):

Det er ikke så meget et spørgsmål, jeg har, men mere en kommentar. Det kan blive til rigtig, rigtig mange spørgsmål, hvis vi skal drøfte alle de områder, der vedrører f.eks. kultur, uddannelse og alt det andet, som Grønland har hjemtaget. Derfor synes jeg, det er rigtig godt, at den danske regering fastholder, at den ikke skal svare på spørgsmål, som nu hører hjemme i selvstyre regi. Vi har derfor foreslået og er blevet enige om, at kommunikationen mellem det grønlandske udvalg og det danske Grønlandsudvalg skal foregå som en videokonference. Hvad synes man om sådan en kommunikation direkte fra udvalg til udvalg?

Kl. 13:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:41

Magnus Heunicke (S):

Det synes jeg faktisk er en aldeles glimrende idé, for der tager man netop skridtet videre og siger: Det her er noget, man som politiker helt åbenlyst er interesseret i. Det synes jeg er fair, og det synes jeg faktisk også er en fornuftig interesse at have som politiker.

Spørgsmålet er så bare, hvordan man får den interesse ført ud i praksis. Og pointen i min tale var netop, at det i denne forbindelse ikke indgår som en del af det parlamentariske kontrolarbejde at tilse, hvordan regeringen i Danmark udfører lovgivningen og udmønter den. Det gør det ikke, fordi det ikke er i Danmark, det foregår. Men hvis det indgår som en del af en parlamentarisk diskussion med andre landes parlamentarikere – her er det Grønland – kan jeg da kun ønske held og lykke med sådan en konference. Om det skal være en videokonference, eller om man skal besøge hinanden fysisk, tror jeg at jeg vil være fuldstændig tryk ved at lade være op til udvalgets medlemmer.

Kl. 13:42

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Jamen det er jo fuldstændig absurd! Altså, vi stiller massevis af spørgsmål herinde om forholdene i Tyskland, i Frankrig, i USA, i Spanien og i Grækenland i forbindelse med krisen, og jeg må sige, at jeg altså ikke har oplevet at få den besked, at det er noget, vi kan klare via en videokonference med græske parlamentarikere. Når vi har spørgsmål om, hvordan tingene udvikler sig i Grækenland, spørger vi den relevante minister, som via vores ambassadesystem, vores repræsentationer i udlandet, indhenter de fornødne oplysninger og servicere folketingsmedlemmer med det.

Nu indfører man så en praksis, der hedder, at hvis vi har en vurdering af, at der er noget, vi gerne vil vide noget om i Grønland, vil regeringen sige: Nej, det vil vi ikke svare på eller indhente oplysninger om via Rigsombudsmanden på Grønland, så I må se at få etableret en eller anden videokonference med parlamentarikere på Grønland.

Altså, jeg må bare spørge hr. Magnus Heunicke: Er Socialdemokratiet enig i, at det i hvert fald er udtryk for en ny praksis? Er Socialdemokratiet enig i, at det her ikke har været den måde, vi normalt har håndteret det – heller ikke de områder, der har været hjemtaget til Grønland – på? Jeg har en bunke papirer her, som jeg bare lige tog, om, at jeg har diskuteret grønlandske forhold med diverse ministre, og jeg er ikke tidligere blevet mødt af sådan et synspunkt som det, der nu gøres gældende, nemlig at der er ting, som man ikke må stille regeringen spørgsmål om, fordi det er hjemtaget til Grønland. Så er Socialdemokratiet enig i, at der er tale om en ny praksis?

Kl. 13:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:43

Magnus Heunicke (S):

Ja, vi er enige så langt, at selvstyret jo er nyt, og deraf følger, at når vi har en ny ting, som jeg ved at man var uenige i og stemte imod fra Dansk Folkepartis side – den del af rigsfællesskabet ville man ikke tage medansvar for og udvikle videre – en ny institution, selvstyre i Grønland, må vi også sige, at der sker nye ting, med hensyn til hvordan man forvalter dette.

Når det drejer sig om, hvordan den danske regering agerer, er det sådan, at den danske regering står til ansvar for det, der sker her i Danmark, det, man har ansvar for her. Der kan man så som folketingsmedlem sige: Jeg vil godt føre parlamentarisk kontrol med dette. Det er fint, det er godt, det er det, der sker. Det er ganske normalt. Man kan også spørge, om man i øvrigt kan finde ud af, hvad lovgivningen er i f.eks. de andre nordiske lande om kriminalitet, eller hvad det kan være, for at blive inspireret af dette. Det er fint, det er godt. Men man kan ikke forlange – og det er det centrale – at den danske regering påtager sig et ansvar på et område, som er hjemtaget og defineret under selvstyreloven som et grønlandsk anliggende. Og det er der, vi står præcis lige nu og her.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så faktuelle forhold om noget, der foregår i Sverige, må vi gerne stille regeringens ministre spørgsmål om, men faktuelle spørgsmål om noget, der foregår i Grønland på de områder, hvor der så er grønlandsk selvstyre – svenskerne har faktisk også en form for selvstyre, altså, det er et selvstændigt land – må vi ikke stille. Der er vi henvist til, at vi er parlamentarikere og kan drøfte det med hinanden osv. Det er da højst ejendommeligt. Hvad er det, man er bange for? Hvad er det, Socialdemokratiet er bange for? Er det, at vi får kendskab til nogle ting på Grønland, som vi kan diskutere med den danske befolkning?

Vi taler jo om, at vi stiller spørgsmål om helt faktuelle forhold, som man så kan bruge rigsombudskvinden – er det jo på Grønland – til at være behjælpelig med at indhente oplysninger om. Hvad er det, man er så bange for?

Kl. 13:45

Kl. 13:48

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:45

Magnus Heunicke (S):

Der tror jeg at jeg skal minde hr. Thulesen Dahl om at der er blevet svaret på en lang række spørgsmål. De her fem konkrete spørgsmål, som partiet Venstre har stillet, handler jo f.eks. om kvaliteten af den beslutningsproces, der har været i Grønland. Det er typisk noget, man ville spørge den danske regering om, hvis det var sket i Danmark. Så ville det være den danske regering, som var ansvarlig for den kvalitet.

Men nu handler det altså om et andet land, som har selvstyre og har hjemtaget ansvaret for dette område, nemlig Grønland, og det handler om grønlandske forhold. Derfor er det jo fuldkommen klart, at den danske regering ikke kan gå ind og tage ansvar for den beslutningsproces, som er hjemtaget og fuldt i overensstemmelse med både ånden og teksten i selvstyreloven, som jeg selvfølgelig godt ved at man var imod fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 13:46

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for det. Vi Radikale er glade for debatten om Grønland, som man må sige er blusset noget op på det seneste. Det er jo en debat med ganske mange facetter, og jeg vil forsøge at forholde mig relativt konkret til det, som det ønskes vi skal diskutere her i dag, nemlig spørgsmål vedrørende besvarelse af en række spørgsmål fra Grønlandsudvalget.

Det er jo en del af Folketingets og særlig oppositionens arbejde at stille spørgsmål til regeringens arbejde. Det tror jeg sådan set alle danskere forventer, for det er en vigtig del af den parlamentariske kontrol. Men det, man må forstå i den her konkrete sag med de fem konkrete spørgsmål, er, at de ikke er stillet til regeringens arbejde. De er stillet til selvstyrets arbejde. For som beskrevet glimrende af hr. Magnus Heunicke drejer det sig om et konkret mineprojekt, og råstofområdet er jo som bekendt blevet hjemtaget af selvstyret for få år siden. Derfor har vi fra dansk side hverken lovgivende eller udøvende kompetence på området, og derfor giver det ikke så meget mening at stille spørgsmål til regeringen om dette, for det er ikke regeringens arbejde. Så kan man jo være uenig i denne kompetencefordeling mellem Danmark og Grønland, det er sådan set fair nok, men så længe vi har denne kompetencefordeling, som samtlige partier i dette Folketing med undtagelse af Dansk Folkeparti står bag, ja, så er det altså spillereglerne, uanset om man så stemte for selvstyreloven eller ej, eller om man eventuelt skulle have ombestemt sig i mellemtiden.

Vi skal alle vænne os til selvstyreaftalen. Den er forholdsvis ny, og jeg tror også, at vi mangler noget præcedens, hvad angår det nye forhold mellem Danmark og Grønland, og jeg synes sådan set, det er fint, at vi diskuterer det her i dag. Vi kan også fortsætte diskussionen i Grønlandsudvalget, som bl.a. hr. Finn Sørensen var inde på i sine bemærkninger tidligere.

I den forbindelse vil jeg gerne meddele, at vi fra radikal side har forståelse for, at statsministeren har givet afslag på at besvare de fem konkrete spørgsmål.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra fru Gitte Lillelund Bech.
Kl. 13:48

Gitte Lillelund Bech (V):

Altså, nu plejer Det Radikale Venstre jo ellers at gå meget op i, at det skal være muligt for folketingsmedlemmer, for parlamentarikere at føre parlamentarisk kontrol. Derfor vil jeg gerne bede hr. Jeppe Mikkelsen om at forholde sig til det brev, som statsministeren rent faktisk har skrevet. For af det brev fremgår det rigtigt nok, at der er fem spørgsmål, som statsministeren ikke vil svare på, men derudover gør statsministeren det meget klart, at regeringen ved besvarelse af spørgsmål af tilsvarende karakter vil anlægge en lignende vurdering i forhold til den grønlandske selvstyreordning og kompetencefordelingen mellem Danmark og Grønland. Jeg kan kun forstå det her sådan, at statsministeren på alle områder, der vedrører selvstyret, ikke ønsker at svare på spørgsmål. Kan hr. Jeppe Mikkelsen bekræfte, at det er sådan, det skal forstås?

Kl. 13:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:49

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg tror, vi kan tolke det meget godt og grundigt. Men det er korrekt: Vi mener selvfølgelig, at der skal være parlamentarisk kontrol. Absolut. Vi parlamentarikere her i Danmark skal føre parlamentarisk kontrol med den danske regering, ligesom de grønlandske parlamentarikere skal føre parlamentarisk kontrol med den grønlandske regering osv. Når vi så har nogle spørgsmål, som overlapper, er det selvfølgelig relevant, at der kan stilles spørgsmål om det. Men med hensyn til de her fem konkrete spørgsmål har vi vurderet, at der ikke er nogen retlig interesse for Danmark på dette punkt, i og med at vi har den kompetencefordeling, vi har. Derfor er det ikke vores opgave som parlamentarikere at føre den parlamentariske kontrol i forbindelse med det her konkrete mineprojekt i Grønland.

Kl. 13:50

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:50

Gitte Lillelund Bech (V):

Jamen statsministeren skriver jo meget klart – det lyder, som om hr. Jeppe Mikkelsen ikke har læst brevet – at regeringen ved besvarelse af spørgsmål af tilsvarende karakter fra andre udvalg vil anlægge en lignende vurdering i forhold til Grønlands selvstyrelovgivning og kompetencefordelingen mellem Danmark og Grønland. Det, statsministeren svarede i sin besvarelse på forespørgslen, var, at alt, hvad der var hjemtaget til Grønland, ønskede man sådan set ikke at svare på. Det kunne jeg altså godt tænke mig at få en kommentar til – og så måske også lige, at hr. Jeppe Mikkelsen forholdt sig til det brev, jeg står med her fra Departementet for Sundhed, hvor man beder om, at spørgsmål fra danske folketingsmedlemmer vedrørende det grønlandske sundhedsvæsen stilles til Statsministeriet eller Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse i Danmark. Tror hr. Jeppe Mikkelsen, at vi kan få svar på spørgsmål vedrørende sundhed, i henhold til det brev, som statsministeren oversendte den 28. januar?

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg synes, jeg prøvede at redegøre godt for statsministerens afslag, og jeg sagde, at vi bakkede op omkring det. Og ja, jeg kan forsikre fru Gitte Lillelund Bech for, at jeg har læst det, sågar et par gange, tror jeg.

Hvad angår det konkrete dokument – jeg har ikke set det endnu – som jeg kan forstå at fru Gitte Lillelund Bechs partikollega har modtaget fra en grønlandsk embedsmand: Jeg skal ikke gøre mig klog på, om det er den præcedens, som er gældende eller ej, men det viser måske, at vi skal diskutere den præcedens, og det vil jeg meget gerne opfordre til at vi gør, f.eks. i Grønlandsudvalget. Det synes jeg vil være helt relevant.

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det her er jo et fuldstændig enkelt, principielt spørgsmål: Det her handler om, at det er Folketinget, altså Folketingets medlemmer, der alene er bundet af deres egen overbevisning i forhold til grundloven, der vurderer, hvad det er for nogle spørgsmål, man har en interesse i at få besvaret. Så kan man ud fra det stille den til enhver tid siddende regering og dens ministre de spørgsmål – og jeg minder om, at ordet minister betyder tjener – og regeringen skal så gøre, hvad den kan, for at være behjælpelig med et svar.

Altså, er det for Det Radikale Venstre et fundamentalt princip i det danske folkestyre, at det er ansvarsfordelingen, og at det er sådan, vi har bygget det op i Danmark? Så kan der være et enkelt spørgsmål efter forretningsordenen, hvor en minister kan sige, at det nægter man at svare på. Men det nye her er, den nye praksis er, at man tager et helt område ud og siger, at inden for det område vil man fremover slet ikke besvare spørgsmål fra folketingsmedlemmer. Det er skelsættende, det er en hel nyskabelse.

Er Det Radikale Venstre virkelig, med den historie, Det Radikale Venstre har i forhold til parlamentarismen i det her land, af den overbevisning, at det er o.k.?

Kl. 13:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:52

Jeppe Mikkelsen (RV):

Hvis jeg skal være helt ærlig, synes jeg lidt, at det her er en storm i et glas vand. Jeg tror faktisk godt, vi kan finde ud af det. Nu nævnte fru Doris Jakobsen tidligere muligheden for en videokonference. Vi havde faktisk for et par uger siden en videokonference mellem Grønlandsudvalget og det grønlandske erhvervsudvalg. Så vidt jeg erindrer, var der ikke ret mange borgerlige politikere til stede – jeg tror, at Liberal Alliance havde en repræsentant med til mødet – men der var i hvert fald en mulighed for at dukke op og stille spørgsmål om det osv., og det var jo sådan set for at få en gensidig forståelse. Altså, det kan, som fru Gitte Lillelund Bech var inde på, være, at der er lidt uklarhed om præcedens osv., men jeg tror godt, vi kan finde ud af at finde nogle bedre vilkår, og lur mig, om grønlænderne ikke har lyst til at svare på de her spørgsmål, når et dansk folketingsmedlem skulle vise interesse for det. Sådan plejer vores forhold trods alt at være; vi vil gerne erfaringsudveksle.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det her handler slet ikke om, hvorvidt man kan finde en måde at lave en videokonference på – det kan også være, at Det Radikale Venstre vil give kaffen til det, når vi mødes og diskuterer via en videokonference. Altså, det er jo slet ikke det, det handler om. Det handler helt, helt principielt om: Er det Folketingets medlemmer, der selv vurderer, hvad der er interessant for Folketingets medlemmer at stille spørgsmål om? Eller kan en regering forlods sige, at der er et område, som man ikke kan stille spørgsmål inden for; man kan i hvert fald ikke forvente svar? Jeg kan i hvert fald fornemme af det, hr. Jeppe Mikkelsen her svarer, at der er noget tvivl om rækkevidden af regeringens, af statsministerens, brev. Så jeg tror ikke, det er Grønlandsudvalget, der skal tage den diskussion om at finde den her afgrænsning, jeg tror, det er Udvalget for Forretningsordenen.

Jeg tror, at Folketinget bliver nødt til at forholde sig til, om man vil acceptere den rækkevidde, der i hvert fald kan ligge i statsministerens brev.

Kl. 13:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:54

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg giver altid gerne kaffe!

Jeg tror, det principielle i det her er, at de danske parlamentariske skal føre parlamentarisk kontrol med den danske regerings arbejde, og at de grønlandske parlamentarikere skal føre parlamentarisk kontrol med den grønlandske regerings arbejde. De konkrete spørgsmål omhandler den grønlandske regerings arbejde, ergo føres den parlamentariske kontrol ikke af os her i Folketinget, men den føres i stedet for af de grønlandske parlamentarikere. Det er den kompetencefordeling, vi har vedtaget med selvstyreaførelsen, det er den kompetencefordeling, der er gældende, og det er den fortsat, så vidt jeg ved.

Kl. 13:55

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvad er det, det her handler om? Det handler jo om mange ting, men det handler i hvert fald bl.a. om, at Dansk Folkeparti jo er fuldstændig konsistent i sin modstand mod selvstyreloven, at Dansk Folkeparti i 2009 kom i et eklatant mindretal, da selvstyreloven blev vedtaget af et meget stort folketingsflertal. Det kan godt virke, som om Dansk Folkeparti på en eller anden måde her synes, at det kunne være sjovt med noget, der ligner en omkamp eller et eller andet. Det synes vi i SF er en rigtig dårlig idé. For vi støtter helhjertet op om selvstyrelovgivningen og dermed om Grønlands ret til at bestemme, hvad det er, grønlænderne også skal leve af i fremtiden, også hvis det omfatter storskalaprojekter.

Så kommer der en diskussion om nogle spørgsmål, som statsministeren ikke vil svare på. Men som statsministeren her på talerstolen har redegjort rigtig fint for, så går de spørgsmål, der kræves svar på, ud over selvstyrets egen forvaltning og egne ansvarsområder. Vi skal

ikke blande os i forvaltningen af selvstyreloven, når vi nu engang har vedtaget den lovgivning her i Folketinget, og det støtter vi i SF varmt op om.

Vi står ved, i modsætning til bl.a. partiet Venstre, som jeg desværre ikke har kunnet få lejlighed til at stille spørgsmål til, den selvstyrelov, vi selv har vedtaget i det her Folketing med et meget stort flertal. Og det synes jeg egentlig er noget af det, som debatten her i dag også handler om. Tak.

Kl. 13:57

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:57

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg synes, det er utrolig arrogant af regeringspartierne og regeringen, at man nægter at svare på spørgsmål. Jeg synes altid, at Socialistisk Folkeparti har været et parti, der har råbt op om demokratiske principper og om, at man selvfølgelig skal have svar på de spørgsmål, man stiller. Nu har de så en helt ny kurs fra SF's side og fra regeringens side.

Jeg synes, at vi må appellere til, at Socialistisk Folkeparti så at sige tænker sig om en ekstra gang og stiller sig selv spørgsmålet, om man virkelig kan være tjent med at være en del af en regering, som nægter at svare på de spørgsmål, som folketingsmedlemmerne stiller. Det handler ikke om, hvorvidt kompetencen er i Grønland eller i Danmark. Det handler om det helt grundlæggende, det helt principielle, nemlig at når et folketingsmedlem vurderer, at noget er relevant at få at vide, så kan et folketingsmedlem stille et spørgsmål, og så får folketingsmedlemmet selvfølgelig svar fra ministeren. Det jo sådan set også på baggrund af det, man har politiske diskussioner og drøftelser i Folketingssalen og i det offentlige liv generelt. For er der ikke noget principielt forkert i den vej, som regeringen er slået ind på her? Er der ikke en lille rød lampe, måske et gult lys, der lyser et eller andet sted for fru Pernille Vigsø Bagge?

Kl. 13:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:58

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg kan i hvert fald garantere Dansk Folkepartis hr. Martin Henriksen om, at vi er hundrede procent enige i, at SF altid har stået vagt om demokratiske principper, og det er også derfor, vi i høj grad står vagt om den selvstyrelovgivning, som vi selv har vedtaget med et meget stort folketingsflertal i den her Folketingssal. Det er derfor, vi ikke går efter omkampe. Det er derfor, vi anerkender og respekterer den lovgivning, vi har lavet. Det er nemlig et demokratisk princip, som vi synes vi skal hylde rigtig højt og kraftigt.

Men når nu hr. Martin Henriksen spørger om, hvordan folk kan få svar på spørgsmål, så synes jeg da, at det er rigtig relevant, at Enhedslistens ordfører, hr. Finn Sørensen, netop peger på, hvordan man har prøvet at imødekomme Venstres hr. Kim Andersens ønske om svar på spørgsmål i forhold til arbejdet i Grønlandsudvalget. Men det er jo ikke det, Venstres hr. Kim Andersen er interesseret i. Det er et politisk drilleri, som desværre er en boomerang, der vender tilbage til Venstre selv, fordi man nu kan se, at der i Venstres folketingsgruppe er enormt stor splittelse om, hvorvidt man skal bakke op om den selvstyrelovgivning, man selv har været med til at vedtage.

Kl. 13:59

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:59

Martin Henriksen (DF):

Det vidner jo lidt om, at SF er ude på et skråplan, når fru Pernille Vigsø Bagge i sit svar til mig begynder at tale om problemer eller ikke problemer i Venstres folketingsgruppe. Hvad har det at gøre med det, jeg spørger om? Det har intet med det, jeg spørger om, at gøre. Der bliver sagt, at det er politiske drillerier. Det kan da godt være, at SF vurderer, at de spørgsmål er politiske drillerier, og så er der nogle andre politikere i Folketinget, der vurderer, at de ikke er politiske drillerier, og at det faktisk er ret relevant.

Jeg har lige stillet spørgsmål – jeg kan godt se, at jeg måske skal overveje, om jeg skal trække dem – om situationen i Kosovo. Jeg er ikke sikker på, at Danmark har nogen retlig interesse i forhold til situationen i Kosovo, men jeg skal måske etablere en videokonference med det relevante udvalg i det kosovanske parlament for at få svar på mine spørgsmål. Helt ærligt, kan ordføreren ikke se, at det er et skråplan?

Kl. 14:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg vil helst ikke svare på, hvorvidt Dansk Folkeparti skal etablere en videokonference med parlamentet i Kosovo om nogle spørgsmål i den forbindelse. Men jeg kan konstatere, at de spørgsmål, som vi drøfter her i Folketingssalen i dag, fuldstændig klokkeklart hører under selvstyrelovens forvaltning, som varetages af Grønlands parlamentarikere, og derfor er statsministeren i sin gode ret til at svare Folketingets partier, som hun har gjort, i forhold til besvarelse af de her spørgsmål.

Kl. 14:01

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech, kort bemærkning.

Kl. 14:01

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes jo, at det brev, som statsministeren oversendte den 28. januar, hvori statsministeren afviser at svare på spørgsmål, som Danmark ikke har en retlig interesse i at få besvaret, rejser spørgsmålet om, hvad det så generelt er, man kan få besvaret. Jeg står her med et spørgsmål, som hr. Villy Søvndal stillede tilbage i 2007 til udviklingsministeren, som hed: Hvad kan ministeren oplyse om humanitære ngo'ers arbejdsvilkår i Irak? Umiddelbart ville jeg ikke sige, at Danmark kunne have en retlig interesse i, hvordan humanitære ngo'ers arbejdsvilkår var og er i Irak, men alligevel svarede den daværende regering rent faktisk på spørgsmålet.

Så jeg vil godt bede fru Pernille Vigsø Bagge om at uddybe, hvad det er, statsministeren mener, når statsministeren siger, at man generelt ikke vil svare på spørgsmål, som ikke har retlig interesse for Danmark.

Kl. 14:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:01

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Som det første kan jeg godt forstå, at fru Gitte Lillelund Bech drager Iraksituationen ind i det her spørgsmål, for det er jo meget, meget relevant for den her debat – eller er det? I hvert fald kan vi konstatere, at Danmark deltog i en angrebskrig i Irak med et meget lille flertal i

det her Folketing bag og med de fatale følger, der også har været i den sag.

I forhold til den nærværende sag står SF last og brast med den selvstyrelovgivning, vi har været med til at vedtage i det her Folketing. Det kan jeg konstatere at Venstre har utrolig svært ved. Jeg er ked af, at jeg ikke fik lejlighed til at stille fru Gitte Lillelund Bech spørgsmålet om, hvorvidt der er andre i Venstres folketingsgruppe, altså andre end fru Birthe Rønn Hornbech, der bakker op om selvstyrelovgivningen. Jeg vil ikke stå her og gøre rede for statsministerens tanker om, hvad hun har tænkt sig at svare på spørgsmål, hun bliver stillet i fremtiden, men jeg konstaterer, at statsministeren er i sin gode ret til at lade selvstyrelov være selvstyrelov og dermed lade det forvaltningsretlige ligge hos de grønlandske parlamentarikere.

Kl. 14:03

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:03

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kan forsikre fru Pernille Vigsø Bagge om, at Venstre bakker fuldt op om selvstyreloven. Det ville fru Pernille Vigsø Bagge også se, hvis hun havde læst aviserne de sidste 14 dage. Jeg kan så også konstatere, at fru Pernille Vigsø Bagges parti åbenbart ikke bakker op om regeringens holdning til nultolerancepolitik, når det gælder udvindingen af uran og sådan noget lignende. Det har jeg kunnet læse i avisen.

Men det er sådan set ikke det, spørgsmålet handler om. Spørgsmålet handler om det mere parlamentariske, det handler om, om regeringen med henvisning til, hvorvidt spørgsmål er af retlig interesse for Danmark eller ej, kan afvise at svare på spørgsmålene. Og der kom jeg med et eksempel for at tage noget, som netop ikke havde med Grønland at gøre, for at sige: Jeg har behov for at vide, hvordan SF læser det brev, som statsministeren har skrevet, for at vide, hvad vi fremadrettet kan få svar eller ikke få svar på fra regeringen.

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:03

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg kan forsikre Venstres ordfører om, at SF i hvert fald ikke læser brevet, som en vis herre læser Bibelen, og som Venstres ordfører gør det. Vi mener fortsat, som jeg efterhånden har sagt fire gange her fra talerstolen, at den grønlandske selvstyrelov er fuldstændig fundamentalt vigtig at respektere og anerkende, og at de spørgsmål, der ligger inden for den selvstyrelovs forvaltningsrammer, ikke er nogle, den danske regering skal svare på, det skal det grønlandske parlament og de grønlandske parlamentarikere.

Kl. 14:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Finn Sørensen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg mener ikke, at der er fugls føde på de borgerliges angreb på statsministeren i denne sag. De fem konkrete spørgsmål vedrører et emne, hvor Grønlands Landsting har enekompetencen. Derfor bør regeringen faktisk ikke svare på den slags spørgsmål, og det er ikke kun af juridiske grunde og af hensyn til kompetencefordelingen mellem Danmark og Grønland, men fordi det modsatte jo kun kan un-

derbygge en udbredt opfattelse i Grønland af, at vi hernede gerne vil blande os i områder, hvor de selv bestemmer.

Det er, som jeg ser det, i virkeligheden også det, de borgerlige partier med Venstre og Dansk Folkeparti i spidsen forsøger på. Det kommer klart til udtryk i dagens forespørgsel; det kommer klart til udtryk, når Venstres formand har forlangt en såkaldt timeout i Folketingets behandling af udlændingeloven om arbejds- og opholdstilladelser med den begrundelse, at tiden skal bruges til at oprette et fælles privat-offentligt udvindingsselskab som alternativ til udenlandske investeringer.

Har Venstre helt glemt, at det er grønlanderne, der suverænt bestemmer, hvem de vil give koncessioner til med henblik på udvinding af råstoffer, hvilke selskabskonstruktioner der skal anvendes i den forbindelse, og på hvilket økonomisk grundlag det skal foregå? Det har Venstre åbenbart, men sådan er spillereglerne altså, og derfor kan det spørgsmål aldrig give anledning til at udsætte lovbehandlingen. Det lugter langt væk af, at Venstre og Dansk Folkeparti i det hele taget modarbejder selvstyreloven og den kompetencefordeling, der følger af den.

Det bestyrkes man jo i, når man ser de mange spørgsmål, der bliver stillet om forsvars-, sikkerheds- og udenrigspolitiske spørgsmål, som de krampagtigt forsøger at relatere til den konkrete stillingtagen til udlændingeloven. Det bestyrkes man i, når man hører Dansk Folkepartis vildt kreative spørgsmål om de mulige og uhyggelige konsekvenser af import af mange tusinde såkaldte kommunistkinesere. Det bidrager alt sammen til at skabe et billede af, at vi bliver oversvømmet af den gule fare, ja, vi står jo nærmest på randen af tredje verdenskrig, fordi et mineselskab eller to begynder at udvinde råstoffer i Grønland.

Jeg synes virkelig, at de borgerlige skal skrue ned for retorikken. Jeg synes, at vi alle sammen skal koncentrere os om det, Folketinget skal tage stilling til, nemlig den fornødne ændring af udlændingeloven. Her har Enhedslisten indtil videre kun ét problem, og det er at sikre, at der ikke sker en begrænsning af de grønlandske fagforeningers forhandlingsret, og at de internationale konventioner om arbejds- og menneskerettigheder vil blive overholdt. Det er helt relevante spørgsmål i forhold til den danske og grønlandske udlændingelov. Vi ser frem til samråd og svar på skriftlige spørgsmål, der kan afklare det problem. Og vi kan forhåbentlig også få en hug- og stikfast garanti for, at disse principper vil blive respekteret fuldt ud.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forhold til det sidste, som hr. Finn Sørensen var inde på, er han da enig i det synspunkt, som LO har givet udtryk for – faktisk LO-forbundene i Norden – nemlig at den storskalalov, som den ser ud nu, ikke rummer de garantier, som hr. Finn Sørensen efterlyser? LO har udtrykt en klar overbevisning om, at storskalaloven, som den er nu, vil give forringede vilkår og give mulighed for, at man faktisk kan fastsætte nogle helt urimelige løn- og arbejdsvilkår, og de bruger betegnelsen, at det er social dumping. Og det er noget af det, som hr. Finn Sørensen i hvert fald i andre sammenhænge siger skal bekæmpes.

Så derfor vil jeg spørge: Er hr. Finn Sørensen og Enhedslisten enige i, at som storskalaloven ligger forelagt nu, er det rigtigt, som LO siger, at så må man udtrykke bekymring i forhold til de ting, som hr. Finn Sørensen rejser?

Kl. 14:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg tror faktisk, jeg var det første medlem af det danske Folketing, der sagde, lige så snart det første udkast til storskalaloven forelå, at sådan som vi læser den lov, sker der en begrænsning af de grønlandske fagforeningers forhandlingsret, fordi de udenlandske overenskomster bliver beskyttet, og at det også vil være i strid med de internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt, og som – og det er jeg glad for – regeringen har erkendt at Danmark har det folkeretlige ansvar for. Så det er fuldstændig rigtigt forstået.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jeg utrolig glad for, for selv om det jo godt kan være, at vi ikke kan få flertal for det forslag til vedtagelse om, at statsministeren skal trække brevet tilbage – det er måske for skrap kost for regeringens parlamentariske støtteparti – så bliver vi i hvert fald indholdsmæssigt nødt til at få en tilbunds gående diskussion om storskalaloven. Det synes jeg er meget interessant, for der kan vi jo ikke undgå at komme ind på områder, der ellers er en del af det grønlandske selvstyre. Og det har jo været det, som regeringspartierne har argumenteret for at man skulle forsøge at undgå en debat om under henvisning til det grønlandske selvstyre.

Så jeg synes, at det da altid er noget, at vi kan få det ud af debatten, at vi så må kunne få den indholdsmæssige debat om storskalaloven, og hvad den risikerer at føre til.

Kl. 14:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:09

Finn Sørensen (EL):

Ja, men det havde vi ikke behøvet den her forespørgselsdebat for at finde ud af, for faktum er jo, at regeringens ministre på de områder, hvor der skal besvares spørgsmål, der har relation til udlændingeloven, meget beredvilligt stiller op til et utal af samråd og meget beredvilligt svarer på spørgsmål, som vi og Venstre og andre har stillet om, hvad storskalalovens konsekvenser er for løn- og arbejdsvilkår og arbejderrettigheder osv. Og jeg har ikke på noget tidspunkt hørt nogen repræsentant fra regeringen sige, at det var irrelevante spørgsmål, og at dem ville man ikke svare på, for man erkender, at på det punkt er det jo ikke grønlanderne, der bestemmer alene – udlændingeloven bestemmes i det danske Folketing.

Kl. 14:10

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:10

Gitte Lillelund Bech (V):

Det kan godt være, at jeg tager fejl, men jeg mindes ikke, at hr. Finn Sørensen sad med ved det fulde samråd, der var i går i udvalget. Ved det samråd i går fik vi en forståelse fra statsministeren om, at ændringerne af udlændingelovgivningen jo bare er nogle småparagraffer, der skal ændres. Det er faktisk ikke særlig meget. Det er faktisk sådan, at man bare sådan selv ret hurtigt ville kunne regne ud, hvad det var for nogle småændringer, der skulle laves, og derfor skulle det da være nemt for alle partier i Folketinget at sige, at selvfølgelig vil man støtte op om det, hvis man støtter op om, at arbejdsmarkedspolitikken føres på Grønland.

Jeg kan forstå på ordføreren fra Enhedslisten, at man har en lang række krav til, hvad det er for nogle ændringer, der skal være i udlændingeloven. Der vil jeg gerne høre: Hvad er det, man så har diskuteret med regeringen? Det lyder da til, at man har diskuteret et lovudkast med regeringen, og det lyder i hvert fald ikke til, at det er det samme lovudkast som det, statsministeren sad og talte om i går, da vi havde samråd.

Kl. 14:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:11

Finn Sørensen (EL):

Vi har ikke diskuteret noget med regeringen i den her forbindelse. Vi har klart og tydeligt givet udtryk for vores betænkelighed i forhold til relationen mellem storskalaloven og udlændingepolitikken i det her spørgsmål. Det er ikke nogen hemmelighed for nogen, som har gidet følge bare lidt med i de skriftlige medier og de elektroniske medier. Utallige steder har jeg diskuteret det og gjort klart rede for vores synspunkt, altså at der her er et problem. Jeg ved, at regeringen er fuldstændig klar over, hvad Enhedslistens holdning er på det punkt, og så vidt jeg husker, handler forespørgsel F 25 ikke om det spørgsmål, men det er der jo berammet en hel del andre samråd om, og på et tidspunkt bliver der også fremsat et lovforslag, og så kommer vi helt i dybden med alt det.

Kl. 14:12

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:12

Gitte Lillelund Bech (V):

Hr. Finn Sørensen har fuldstændig ret, for det, vi faktisk skulle diskutere i dag, er spørgsmålet om, hvad det er for nogle besparelser, hvad det er for nogle områder, vi kan få svar på, når vi stiller spørgsmål, og hvad det er, vi ikke kan få svar på. Jeg er selvfølgelig interesseret i at vide, hvordan hr. Finn Sørensen vil reagere, hvis nu hr. Finn Sørensen kom til at stille et spørgsmål, som berørte indholdet af storskalaloven, og så fik et svar fra statsministeren eller beskæftigelsesministeren, der lød: Det ønsker jeg ikke at svare på, fordi det retmæssigt ikke er i Danmarks interesse at svare på det, fordi det hører til under selvstyreloven og hører til i Grønland. Hvordan vil hr. Finn Sørensen så reagere?

Kl. 14:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:12

Finn Sørensen (EL):

Så ville jeg blive harm og sur, hvis det var noget, der havde at gøre med afklaringen af den ændring af udlændingeloven, som vi skal foretage. Men jeg har slet ikke den bekymring, for vi har allerede stillet de spørgsmål. Der bliver nok stillet flere, men det vil jo være i samme boldgade, hvis vi ikke er tilfredse med de svar, vi får i første omgang. Vi har stillet en masse spørgsmål om det, og vi har ikke på noget tidspunkt fået at vide, at det mente regeringen ikke at der var en retlig interesse i. Skulle vi nu ikke bare forholde os til det konkrete? Det er gået op for mig, at det jo er det, som borgerlighedens ordfører har meget svært ved, fordi de jo må se i øjnene, at der ikke er fugls føde på de fem konkrete spørgsmål, vi snakker om her, og så er det jo rart at snakke om alt muligt andet.

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:13

rerens parti ved hele den konstruktion, rigsfællesskabet hviler på i øjeblikket, med implementeringen af en selvstyrelov, som er vedtaget med et stort flertal i både Danmark og i Grønland? Og hvad forstår ordføreren ved hele ideen om selvbestemmelsesret til et selvstyrende område?

Kl. 14:13

Kl. 14:18

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Der, hvor jeg kommer fra, taler man mand og mand imellem om – måske med et anerkendende glimt i øjet – at her i Folketinget stilles der spørgsmål om alt og fås svar på alt mellem himmel og jord. Vi kan jo så konstatere nu, at vi må gå hjem og sige, at det ikke længere er tilfældet.

Statsministeren har anlagt en ny stil, og det må være statsministerens stil, for i Forsvarsudvalget i tirsdags nævnte statsministeren, at hun ikke skeler til tidligere regeringers håndtering af indkomne spørgsmål, men at hun har sin egen stil. Hvis denne egen stil er, at det ikke længere er Folketinget, der definerer, hvilke spørgsmål man ønsker svar på, men derimod regeringen, der definerer, hvad der er relevant for Folketinget at få at vide, er det en ny stil. Derfor er det her jo lynhurtigt blevet et principielt spørgsmål, og måske er det mere det end et spørgsmål, der går på den aktuelle sag. Det er et principielt spørgsmål om folkestyret, og som hr. Kristian Thulesen Dahl indledte dagen med at pege på, er det en ny stil.

Derfor synes jeg, at man skal lægge mærke til, at det, der foreslås i dag, jo altså er, at statsministeren skal trække sit brev til Folketingets formand tilbage, så vi kan komme tilbage på sporet, tilbage til almindelig parlamentarisk virksomhed, så det er slået fuldstændig fast, at det er Folketingets medlemmer, der definerer, hvad man vil spørge om, og at det også er regeringens pligt at svare på det.

Når det her i særlig grad påkalder sig principiel opmærksomhed, er det, fordi denne regering i sit regeringsgrundlag har noteret, at man vil bestræbe sig på god regeringsførelse, endda i lyset af tidligere kritik af tidligere regeringer. Hvad er god regeringsførelse så? Det er respekt for Folketinget og folkestyret. Jeg skal spare Folketinget for en oplæsning af statistikkerne om rettidig besvarelse af spørgsmål eller overholdelse af høringsfrister. Når vi så dertil lægger statsministerens nye stil med, at der er spørgsmål, der ikke skal besvares her i Folketinget, må vi sige, at man er langt væk fra den intention, den signalgivning, man ønskede at sende med et regeringsgrundlag med passager, som vi sådan set meget nemt kunne bakke op om. Derfor er det vigtigt, hvis vi her fra talerstolen af statsministeren kan få understreget, at statsministeren fuldstændig lever op til det, man kan forvente af en statsminister, nemlig at det er Folketinget, der definerer, hvilke spørgsmål man vil stille, og at det også er regeringens intention at svare på dem.

Med hensyn til det konkrete om storskalaloven må vurderingen jo gå på de ting, der kan spørges om. Kan svarene føre frem til situationer, der kan få betydning for Folketinget, må der skulle svares på det. Derfor er de spørgsmål, der er blevet stillet, selvfølgelig relevante, så vi må stærkt opfordre statsministeren til at følge det pålæg, som fremgår af det forslag til vedtagelse, der er fremsat her i dag. Tak.

Kl. 14:17

Formanden:

Tak. Der er to korte bemærkninger. Først er det fru Sara Olsvig.

Kl. 14:17

Sara Olsvig (IA):

Tak. Efter min mening har vi haft en ganske fornuftig dialog med ordførerens parti, og har også haft det i løbet af denne proces. Jeg kunne godt tænke mig at høre ordførerens og ordførerens partis holdning til selvbestemmelsesret. Hvad forstår ordføreren og ordfø-

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:18

Leif Mikkelsen (LA):

Vi går ind for selvstyreloven for Grønland; vi går ind for, at Grønland skal kunne varetage så stor en andel af egne anliggender, som man nu kan magte på Grønland. Når der ikke er fuldstændig selvstyre på Grønland, hænger det jo sammen med ønsket om, at Danmark stadig væk skal understøtte og være en, skal vi sige, hjælpende hånd i de bestræbelser, der gøres i selvstyret og rigsfællesskabet. Og derfor er det naturligt, at de områder, som ikke på nuværende tidspunkt er overladt til Grønland fuldt og helt eller delvist, til enhver tid skal diskuteres her i Folketinget, som får ansvaret for de beslutninger, der måtte træffes. Derfor er det et spørgsmål om, hvorvidt de ting, der bringes frem, kan få relevans for Danmark, og om et spørgsmål alligevel en dag kan ende her på Folketingets bord, og hvis det sker, skal spørgsmålet til enhver tid kunne besvares.

Kl. 14:19

Formanden:

Fru Sara Olsvig.

Kl. 14:19

Sara Olsvig (IA):

Så vil jeg bare høre, om ordføreren kan bekræfte, at forvaltningen af råstofferne og af eventuel storindustri i Grønland er et område, som er fuldt og helt hjemtaget af det grønlandske selvstyre.

Kl. 14:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:19

Leif Mikkelsen (LA):

Ja, og sagen er jo den, at når det er relevante spørgsmål, der stilles i den forbindelse, er det, fordi en forfølgelse af det spørgsmål om udvinding af råstoffer osv. kan føre til markante ændringer i Grønland, f.eks. med hensyn til fremmed arbejdskraft. En udløber af det kan være, at det, på grund af at der er en række områder, hvor ansvaret ligger her – politi, retsvæsen osv. – kan få konsekvenser for Danmark og dermed for dette Folketing. Og derfor kan der selvfølgelig ingen grænser være for, hvad dette Folketing kan få svar på i så henseende.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Per Clausen (EL):

Nu ved jeg jo ikke, om hr. Leif Mikkelsen nogen sinde har stillet spørgsmål til de to Venstrestatsministre, vi har haft. Jeg vil bare sige til hr. Leif Mikkelsen, at det ikke er usædvanligt, at statsministre ikke svarer på spørgsmål. For nogle er det næsten blevet en vane, og man kan muligvis kritisere den nuværende statsminister for at bibeholde den vane.

Men det er jo ikke det, den her sag handler om. Den handler om, hvorvidt det danske Folketing skal føre kontrol med, hvordan Grøn-

land håndterer de ting, der ligger under selvstyret, via den danske statsminister. Kan hr. Leif Mikkelsen ikke se, at det er det, der er det nye, nemlig at oppositionen i det her Folketing nu vil til at føre politisk kontrol med, hvad der sker i Grønland inden for selvstyrets områder, via den danske statsminister? Og det er det, statsministeren fornuftigvis afviser.

Kl. 14:20

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:20

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg har sådan set begrundet min kritik af den nuværende statsministers manglende lyst til at svare på spørgsmål her med en understregning af, at det nødig skulle blive en dårlig vane, for der er en række kritikpunkter. Og det undrer mig meget, at hr. Per Clausen ikke står klart på det hold, for jeg har før hørt Enhedslisten være meget ivrig med at påpege, hvis der var høringsfrister, der ikke blev overholdt, eller at spørgsmål ikke var besvaret til tiden. Der har man været meget ivrig fra Enhedslistens side, og jeg har sådan set altid anerkendt, at det var rimeligt at forfølge det synspunkt. Derfor undrer det mig meget, at hr. Per Clausen ikke brugte sin taletid til nu at bakke mig op i det synspunkt, at det selvfølgelig skal overholdes til hver en tid, og at statsministeren dermed også skal svare på spørgsmål.

En af de flittigste spørgsmålsstillere her i salen har jo været Enhedslisten gennem mange, mange år, og jeg kunne godt forestille mig en spændende debat, hvis man på de tidspunkter havde nægtet at svare på spørgsmål fra Enhedslisten. Så tror jeg vi havde fået et helt andet toneleje fra det parti.

Så hvis Enhedslisten anlægger en ny stil nu her og siger, at det sådan set er meget rimeligt, at der er ting, der ikke besvares her i Folketinget, ja, så er det nye tider, og så må vi sige, at det har en høj pris for Enhedslisten at støtte en regering, hvis det sådan er den nye stil.

Kl. 14:22

Formanden:
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:22

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo kaldt statsministeren i samråd om nogle af de problemer, som hr. Leif Mikkelsen nævner, så det er Enhedslisten ivrig omkring. Jeg er tit blev nægtet svar af de to tidligere statsministre og har ingen erindring om Dansk Folkeparti og Liberal Alliances støtte i de sager, men jeg kan selvfølgelig huske forkert.

Men jeg stillede hr. Leif Mikkelsen det helt præcise spørgsmål: Er det meningen, at det danske Folketing skal udøve parlamentarisk kontrol med, hvordan det grønlandske selvstyre administrerer områder, som er lagt under grønlænderne, gennem den danske statsminister? Det må vel være ret enkelt at svare på det spørgsmål, altså om det i virkeligheden er det, hr. Leif Mikkelsen og Liberal Alliance mener, for det ville virkelig være nyt.

Kl. 14:22

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:22

Leif Mikkelsen (LA):

Dette Folketing skal interessere sig for spørgsmål, der kan få betydning for dette Folketing. Hvis der sker så markante ændringer i Grønland, ved at en betydelig mængde af fremmed arbejdskraft kommer til Grønland, som kan få betydning for de områder, som

Danmark har et ansvar for, så kan vi ikke her undgå på et tidspunkt at komme til at stille spørgsmål om, hvilke konsekvenser det har. Det fører automatisk til et klokkeklart svar om, at, ja, det her Folketing skal have svar i de relationer, og derfor er det relevante spørgsmål, der er stillet.

Kl. 14:23

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Stig Møller som konservativ ordfører.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Per Stig Møller (KF):

Denne forespørgsel drejer sig ikke om Grønland; denne forespørgsel drejer sig ikke om rigsfællesskabet; den drejer sig om regeringens forhold til det danske Folketing. Den drejer sig helt præcist om, at der af folketingsmedlemmer er blevet stillet spørgsmål, som statsministeren har afvist at besvare.

Hvad er så statsministerens begrundelse for ikke at ville besvare de pågældende spørgsmål? Jo, det er, at der er tale om et grønlandsk anliggende, og at det ikke har nogen retlig betydning for os. Men så er det, man må spørge statsministeren: Er det praksis, at ministre nægter at besvare spørgsmål, hvis det vedrører et anliggende, der ikke henhører til dansk, men grønlandsk eller et andet lands lovgivning? Nej, det er det ikke.

Naturligvis kan Folketinget spørge ind til sådanne forhold. Så vil le man normalt rette henvendelse til Grønland eller det land, det måtte dreje sig om, og så ville man anmode om at få den pågældende information. I den situation kan der selvfølgelig ske det, at det land, man spørger, ikke vil eller ikke kan udlevere informationen til Danmark. Så sender regeringen bare det svar frem til Folketinget og siger, at den har spurgt hjemmestyret, som meddeler, at det ikke agter at besvare spørgsmålet, eller at den har spurgt hjemmestyret, som meddeler følgende, som vi må henholde os til.

Den slags svar har vi fået masser af, og når hr. Finn Sørensen siger, at der ikke er fugls føde på de fem spørgsmål, kan jeg sige, at jeg altså har fået tusinder af spørgsmål, jeg ikke syntes der var fugls føde på. Det er faktisk ikke andre folketingsmedlemmers opgave at vurdere, om der er fugls føde på et spørgsmål; det er folketingsmedlemmet selv, der stiller det.

Jeg kan også sige om det med andre lande, at jeg også har fået masser af spørgsmål om det fra den daværende opposition. Det har været om Ugandas homolovgivning eller de spørgsmål, som fru Gitte Lillelund Bech nævnte. Der er kommet masser af dem, og jeg var da tit fristet til at sige: Gamle jas, spørg selv på Google. Men det må man jo ikke, man skal besvare spørgsmål fra Folketinget, og så svarede vi selvfølgelig pænt og ordentligt, selv om vi ikke havde noget retligt forhold til Uganda eller Irak, eller hvor det nu var.

Det kunne man bare have gjort, og så havde der ikke været nogen sag, for så havde man svaret Folketinget så godt, man kunne, og meddelt, hvad hjemmestyret ønskede at oplyse.

Det er jo ikke uvæsentligt, at der fra Grønlands side er ønske om, at vi i Folketinget gennemfører lovændringer, der knytter sig til storskalaloven. Det er jo i den forbindelse, at de pågældende spørgsmål er blevet stillet. Det kunne jo også godt være, at hjemmestyret havde lyst til at besvare spørgsmålene bare for at informere og oplyse Folketinget. Det har jo også fremsendt storskalaloven og orienteret os om de ændringer, der er sket med storskalaloven undervejs under arbejdet i Grønland. Så det kunne da være, men det har statsministeren så afskåret dem fra.

Til slut vil jeg godt advare imod, at debatten i Danmark om storskalaloven og Folketingets behandling af de implikationer af storskalaloven, som vi skal beskæftige os med i dette Folketing, anfægter Grønlands forhold til Danmark og vores rigsfællesskab. Dette

rigsfællesskab må ikke lide skade under denne parlamentariske proces.

Kl. 14:28

Med denne præcisering kan jeg oplyse, at vi vil tilslutte os forslaget til vedtagelse, som vi har været med til at fremsætte.

Kl. 14:26

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra fru Sara Olsvig.

Kl. 14:26

Sara Olsvig (IA):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, da ordførerens parti jo sad i regering i 2010 og 2011, da vi havde vores olieeftersøgningsboringer i Grønland, om man i den forbindelse også havde et ønske om at kende noget mere til kravene om feasibility studies osv. i Grønland.

Kl. 14:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:27

Per Stig Møller (KF):

Det er jo egentlig ret irrelevant. Det relevante i den her forbindelse er, at der er et folketingsmedlem, der har stillet spørgsmål om det. Så er det jo for så vidt ligeegyldigt, hvad vi måtte have spurgt om eller ikke spurgt om i 2010. Det afgørende er jo her – og det er det, der er det principielle i debatten, og som hr. Thulesen Dahl også har fremhævet igen og igen – at der er et folketingsmedlem, der har ønsket en oplysning. Så skal man levere den, uanset om man synes, at det er rimeligt eller ikke rimeligt, eller også kan man meddele, at den kan man ikke levere af den og den grund, nemlig at hjemmestyret ikke synes, at det kommer os ved og ikke vil sende det frem. Men jeg er da helt sikker på, at hjemmestyret ville have fremsendt det feasibility study, hvis de havde fået spørgsmålet. Der er jo ikke noget at skjule.

Kl. 14:27

Formanden:

Fru Sara Olsvig.

Kl. 14:27

Sara Olsvig (IA):

Så kunne jeg også godt tænke mig at spørge ordføreren, da det netop også var fra ordførerens parti, at justitsministre kom i den periode, om man dengang oplevede problemer med de arbejds- og opholdstilladelser, der skulle gives til de mange hundrede arbejdere, der kom ind og udførte vores olieeftersøgningsboringer i 2010 og 2011.

Kl. 14:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:28

Per Stig Møller (KF):

Nu havde jeg jo ikke det ressortområde, men jeg vil gå ud fra, at det er gået fuldstændig efter bogen og gået, som det skulle. Nu diskuterer vi så loven, og det er jo ikke det, vi skal diskutere, det, vi skal diskutere, er forholdet til Folketinget fra statsministerens side. Men der er jo den forskel, at det er en kolossal masse flere mennesker, der kommer ind på én gang, i forhold til i den anden situation. Jeg har også siddet i Råstofudvalget. Det var jo ikke så forfærdelig mange, der kom ind og arbejdede i Grønland, når de fik bevillingerne gennem Råstofudvalget, indtil det blev et hjemmestyre. Så det var ikke det store problem, det kan blive et problem, men jeg vil godt understrege, at det slet ikke er det, denne debat drejer sig om. Det er statsministerens forhold til spørgsmål stillet af Folketinget.

Formanden:

Hr. Finn Sørensen, kort bemærkning.

Kl. 14:28

Finn Sørensen (EL):

Først vil jeg lige beklage, hvis jeg fik formuleret mig sådan i min ordførertale, at det kunne forstås, som om jeg tog stilling til kvaliteten i hr. Kim Andersens spørgsmål. Det var i hvert fald ikke min hensigt, og det er jeg helt enig i at vi ikke skal gøre. Kollegaerne skal stille de spørgsmål, de mener de har behov for at få besvaret. Så jeg beklager meget, hvis det kunne opfattes på den måde.

Så vil jeg varmt tilslutte mig ordførerens sidste bemærkning i ordførerens ordførertale, nemlig at vi skal gøre os umage for, at den debat, vi fører herhjemme, drejer sig om det, den skal dreje sig om, og ikke kommer til at skade rigsfællesskabet og give grønlænderne en oplevelse af, at vi forsøger på at tvinge noget ned over hovedet på dem, som de ikke har nogen interesse i. Bortset fra det syntes jeg ikke, at der var nogen nye argumenter. Men jeg vil gerne kvittere for den bemærkning, som ordføreren kom med i sin ordførertale. Tak for det.

Kl. 14:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:29

Per Stig Møller (KF):

Tak for det. Jeg er glad for, at vi har den samme opfattelse af rigsfællesskabet: at det skal vi beskytte og bevare.

Kl. 14:29

Formanden:

Så siger vi tak til den konservative ordfører. Så er det fru Sara Olsvig som IA's ordfører.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

Tak. Vores parti, Inuit Ataqatigiit, og jeg selv er af den klare holdning, at statsministeren har disponeret ganske fornuftigt, i forhold til hvad den danske regering skal svare på og ikke svare på vedrørende den grønlandske storskalalov og grønlandske ansvarsområder i det hele taget. Gentagne gange og ved afsendelsen af brevet til Folketinget har statsministeren og hendes regering vist fuld forståelse for den grønlandske selvbestemmelsesret på sagsområder, som er hjemtaget. Med det viser den danske regering stor indsigt i selvstyrelovens indhold og betydning. Det vil jeg gerne takke regeringen for.

Samtidig vil jeg udtrykke min glæde over, at samtlige danske partier nu udviser rigtig stor interesse for rigsfællesskabets ve og vel. Det er på tide, at vi får den her debat om, hvad vores indbyrdes juridiske forhold betyder i praksis. Jeg er af den opfattelse, at debat er sundt, og for at opnå et ligeværdigt forhold mellem Grønland og Danmark er der nødt til at være en nogenlunde fælles grad af oplysthed om hinanden og vores fælles forhold.

Rigsfællesskabet er ændret med selvstyreloven. Det ved vi. Derfor er det også nødvendigt, at vi hver især gentænker vores roller og vores identitet i denne nye konstruktion. Jeg synes, det er noget af det, der kommer til udtryk her ved denne debat, og jeg er ganske enig med den forrige ordfører på det punkt.

Den debat, som nu udspiller sig her i Folketinget, mener jeg med tydelighed har vist, at der hidtil ikke har været en høj grad af indsigt i vores indbyrdes forhold, og det er alarmerende; der må gøres noget ved det. Særlig Venstre, De Konservative og også Enhedslisten og

Dansk Folkeparti har gennem de seneste måneder udvist stærk tvivl om selvstyreaftalen, en aftale, som netop Venstre, De Konservative og Enhedslisten var med til at indgå med Grønland. Derfor er jeg særlig skuffet over lige præcis de reaktioner, vi har set fra de tre partier. Heldigvis kan vi dog se og høre, at det ikke er alle medlemmer af partierne, som efter min mening har misforstået Danmarks rolle i rigsfællesskabet.

Dansk Folkeparti ved vi altid hvor vi har, det er ikke rigtig nogen overraskelse, det har vi vidst længe. Enhedslisten – her er jeg bare igen nødt til at henvise til storskalalovens § 10, stk. 6, hvor vi meget tydeligt siger, at vi selvfølgelig vil overholde Grønlands internationale forpligtelser. Det er vi nødt til at holde fast i, og vi mener selv stadig væk – og det har vi fået bekræftet af jurister både i Grønland og i Danmark – at vi har lavet en lovgivning, som lever op til de forpligtelser.

Jeg er så også nødt til at spørge: Hvor var I, da forliget om kriminalforsorgen blev forhandlet på plads? Der blev ikke afsat en eneste krone til udbedring af de massive problemer, vi ser i de grønlandske anstalter for domfældte, og som nu i en rapport fra Europarådets torturkomité kritiseres kraftigt. Hvor var I, da satspuljeforhandlingerne stod på? Igen blev der ikke ydet en særlig stor indsats for at sikre forholdene for udsatte grønlandere i Danmark. Hvor har I været de to gange, vi har forsøgt at arrangere et temamøde om grønlandere i Danmark generelt? Dem måtte vi aflyse, fordi der ikke var nok til-meldte.

Nu har vi en gylden mulighed for fremadrettet at sikre, at vi opretholder en høj grad af respekt og tillid til hinanden i rigsfællesskabet, at vi skaber en ligeværdighed baseret på denne respekt og tillid. Det kræver arbejde, og det kræver engagement. Det kræver også, at vi tænker langsigtet, i forhold til hvordan vi taler om hinanden og til hinanden i rigsfællesskabet.

Vi er også nødt til at se på, som jeg sagde tidligere, hvad det er for nogle roller, vi skal have over for hinanden i det her nye rigsfællesskab, som har en ny konstruktion – det er helt rigtigt – med indførelsen af selvstyre i Grønland. Men den tvivlsomme adfærd over for selvstyreaftalens bestemmelser og fordelingen af ansvarsområderne, som nogle af de danske partier desværre har vist, skaber altså mere mistillid end tillid. Lad os nu tale om at handle på de sager, som er fælles ansvar, og som fordrer et oplyst engagement fra dansk side også.

Qujanaq.

Kl. 14:34

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Altså, her handler en debat om, hvorvidt vi kan få oplysning om, hvad der foregår. Det får vi så at vide at vi ikke kan få, for det er selvstyrekompetence. Så hører man en grønlandsk repræsentant stille sig op på talerstolen med budskabet: Send flere penge. Der syntes jeg bare, det var sådan lidt mærkeligt, altså det, vi hørte med hensyn til kriminalforsorgen og sådan nogle ting, i forhold til den diskussion, vi har her i dag.

Men grunden til, at jeg markerede, var, at jeg lige ville spørge fru Sara Olsvig om noget. Når vi skal gentænke vores roller – det er det, fru Sara Olsvig siger fra talerstolen: at vi skal gentænke vores roller efter selvstyret – hvorledes vil fru Sara Olsvig så gentænke sin rolle? Hvordan vil de grønlandske repræsentanter her i Folketinget så agere fremover? Vil man agere på en ny måde i forhold til før selvstyret?

Vi har jo haft en situation tidligere, hvor de grønlandske repræsentanter var udslagsgivende, f.eks. i forhold til behandlingen af asylbørn her i Danmark. Vil vi se sådan noget fremover? Eller vil

man så afstå fra at være udslagsgivende her i Folketinget, i respekt for at der nu er selvstyre og at vi nu skal gentænke vores roller?

Altså, hvorledes vil fru Sara Olsvig mene at de grønlandske repræsentanter her i Folketinget skal agere fremadrettet, og skal det i givet fald være anderledes end tidligere?

Kl. 14:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:35

Sara Olsvig (IA):

Tak. Jeg trækker kriminalforsorgen frem, fordi det er et af de sagsområder, som det højt og klart og tydeligt står i selvstyreloven stadig væk er et dansk ansvar. Det er et sagsområde, som vi kan hjemtage. Men det står også klart i betænkningen til Selvstyrekommissionens arbejde, at sådan nogle sagsområder skal højnes til et niveau, som svarer til det danske, inden vi hjemtager dem; ellers hjemtager vi jo en kæmpestor regning. Det er dér, jeg mener at der mangler et engagement fra de danske politikeres side, altså i forhold til at sørge for, at man laver de ting, som det kræves bliver lavet af Folketinget, for at implementere selvstyreloven. Jeg synes, at tingene hænger rigtig godt sammen.

Man spørger til politiet. Det er i Grønland også et dansk ansvar, indtil vi selv hjemtager det. Vi kommer ikke til at hjemtage det, når vi samtidig har fastfrosset bloktilskuddet, hvis vi ikke først har fået nogle penge i kassen. Det hele hænger sammen, og det er derfor, jeg trækker kriminalforsorgen og de andre emner frem.

I forhold til det at være folketingsmedlem: Jeg synes, min rolle er anderledes end tidligere folketingsmedlemmers. Jeg har også arbejdet meget hårdt på at være mere engageret i de sagsområder, som netop er et fælles ansvar. F.eks. holdt jeg sidste år en konference om råstoffer og udenrigs- og sikkerhedspolitik, en konference, som Dansk Folkeparti desværre ikke ønskede at deltage i. Men der kunne man måske også have fået svar på nogle af de spørgsmål, som nu bliver stillet her.

Kl. 14:36

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, der er nogle skatteydere, i hvert fald her i Danmark, der sidder og tænker, at det er pudefuld, at vi har en diskussion om noget, der kan give indtægter på Grønland, og at vi dér får at vide, at det skal vi bare blande os udenom; vi må jo stort set ikke engang stille spørgsmål og få viden om det. Så er der en række andre ting, hvor man bare spørger: Hvorfor i alverden kommer Danmark ikke med nogle flere penge, så vi kan få højnet standarden inden for de forskellige områder, inden vi hjemtager tingene til Grønland? Det var jo bare det, jeg syntes var lidt forunderligt, lige præcis i forhold til den debat, vi har i dag.

Mit spørgsmål fra før til fru Sara Olsvig gik på: Vil vi fremover se grønlandske repræsentanter her i Folketinget være udslagsgivende i forhold til rent danske forhold? Eller betyder det med, at vi skal nytænke vores roller, i og med at danske politikere som en følge af selvstyret skal blande sig mindre i, hvad der foregår på Grønland, så også, at grønlandske politikere blander sig mindre i, hvad der foregår i Danmark?

Kl. 14:37

Formanden:

Ordføreren.

Sara Olsvig (IA):

Danske politikere skal leve op til det ansvar, som danske politikere har, og grønlandske politikere skal leve op til det ansvar, som grønlandske politikere har. Så man er nødt til at have en meget høj grad af oplysthed om, hvad ansvarsfordelingen er. Jeg mener, at vi i den her situation helt klart ser, at der er en forvirring om, hvad ansvarsfordelingen er; det mener jeg at vi helt klart ser i forbindelse med den her diskussion.

Kl. 14:37

man sætter spørgsmålstegn ved det og spørger, om den udformning, storskalaloven har fået, måske er i strid med de internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt. Så hvis det kun er det, kritikken går på, er jeg lidt mere rolig, for det mener jeg faktisk ikke er i strid med selvstyreloven. Det er faktisk i overensstemmelse med den, for det vedrører jo grundlaget for de arbejds- opholdstilladelser, vi skal give senere.

Kl. 14:40

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:38

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:40

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil godt kvittere for ordførerens indlæg og bekræfte, at der også efter Enhedslistens opfattelse er plads til forbedringer, når vi taler om de områder, som ordføreren nævnte i forhold til kriminalforsorgen. Ordføreren og jeg har også talt om, at vi bør sætte os sammen for at drøfte, hvordan vi kan gøre en bedre indsats i forhold til at modtage grønlændere her i Danmark.

Grunden til, at jeg stiller et spørgsmål, er, at ordføreren sagde, at efter ordførerens mening, har Enhedslisten antastet selvstyreloven. Det kunne jeg da godt tænke mig at få uddybet, for vi ville blive meget kede af det, hvis det var rigtigt, og så vil vi rette det med det samme. Det er ikke noget, vi ønsker, men hvis det er rigtigt, skal vi, for at kunne gøre noget ved det, jo hjælpes på vej, så hvor har vi forbrudt os mod det?

Kl. 14:38

Sara Olsvig (IA):

Jeg vil være rigtig glad, hvis Enhedslisten fra nu af vil tage udgangspunkt i den vedtagne lov; den vedtagne lov er udtryk for det grønlandske parlaments stemme. Det er rigtigt, at den vedtagne lov ser anderledes ud end det første udkast, og jeg er ked af, hvis Enhedslisten bliver ved med at tage udgangspunkt i det udkast, der første gang blev fremlagt, for der skete nemlig en grundig behandling af det lovudkast, og der skete en markant forbedring, og vi endte med en lovgivning, som vi står inde for, og som vi mener lever op til Grønlands internationale forpligtelser. Det er netop derfor, jeg ikke kan forstå, at Enhedslisten bliver ved med at grave i det her spørgsmål om ILO-konventioner, når vi nu klart både af grønlandske og danske jurister har fået at vide, at man lever op til forpligtelserne, også i forhold til ILO-konventioner.

Kl. 14:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:39

Formanden:

Tak til IA's ordfører. Så er det fru Doris Jakobsen som Siumuts ordfører.

Kl. 14:42

Sara Olsvig (IA):

Tak. Enhedslisten har fra dag nul, samme dag, som storskalaloven blev vedtaget i det grønlandske parlament, sat spørgsmålstegn ved, om vi levede op til de internationale aftaler, som Grønland er forpligtet til at overholde i forhold til storskalalovens indhold.

Det står meget klart i storskalaloven, at vi selvfølgelig vil leve op til de internationale konventioner, der måtte gælde på det her område, og vi har også meget klart efterfølgende i debatten sagt, at det vil vi. Alligevel fortsætter Enhedslisten med at sætte spørgsmålstegn ved det her forhold, og det synes jeg er enormt ærgerligt, for efter min mening tager Enhedslisten udgangspunkt i en dansk virkelighed og ikke i en grønlandsk virkelighed, hvor vi har en anden infrastruktur, vi har et andet behov for at udvikle vores erhverv, vi har et andet behov for at udvikle industri, som man ikke har set før i Grønland. Det virker næsten, som om der er blevet skabt et billede af, at den her storskalalov er fuldstændig uansvarligt bygget op, og det mener vi jo ikke er rigtigt. Og det er der, jeg synes det er ærgerligt, og det er der, jeg synes at Enhedslisten er gået lidt for vidt.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Jeg skal oplyse, at Siumut er fuldstændig enig i fortolkningen af selvstyreloven, som statsministeren forsvarede i disse dage. Det er vores klare forståelse, at en række områder med selvstyreloven overgik til selvstyrekompetence, herunder råstofforvaltningen. Det betyder for Siumut, at selvstyret klart har det fulde ansvar for de ting, vi iværksætter på disse områder. Derfor må vi naturligvis også selv stå til ansvar over for omverdenen, når den ønsker indsigt i vores handlinger. Det er Grønland klar til. Selv om Siumut ikke har stemt for storskalaloven, støtter vi naturligvis de demokratiske beslutninger, der bliver taget i vores eget parlament. De beslutninger er vores, og det er os, der må stå til ansvar for dem gennem vores regering.

Derfor vil det også kun være naturligt, at de spørgsmål, folketingsmedlemmer har angående områder, der nu fuldt og helt varetages af selvstyret, også rettes til selvstyret. Det kan ske ved henvendelse til vores Naalakkersuisut, og det kan også ske ved en drøftelse direkte mellem vores fagudvalg i Inatsisartut og Folketingets udvalg. Med moderne hjælpemidler er det i dag muligt at etablere direkte kontakt mellem udvalgene, sådan som det allerede er vist i Grønlandsudvalgets regi. Lad os dog bruge de muligheder for at få en god og ligeværdig diskussion i gang mellem vores lovgivende forsamlinger i stedet for den flodbølge af mere eller mindre mærkværdige spørgsmål angående Grønland, der i disse dage hældes ud over regeringen.

Kl. 14:40

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:40

Selvstyre betyder, at vi i Grønland nu for alvor styrer vores land og vores virkelighed selv, ikke, at vi skal lære at styre, når nogle i Danmark pludselig mener, at de alligevel skal bestemme over Grønlands fremtid. Skulle nogen være i tvivl, kan de læse tidligere grønlandsordfører og medlem af Selvstyrekommissionen fru Birthe Rønn Hornbechs udtalelser i Politiken i dag:

Finn Sørensen (EL):

Nu får vi jo lejlighed til at drøfte det videre frem, og derfor må jeg bare lige præcisere, hvad det er, Enhedslisten har gjort. Det er ikke fra dag nul, det er fra dag minus – fra vi så det første udkast til storskalaloven; det svarede jeg også tidligere fra talerstolen, så det behøver jeg ikke gentage. Det er vel ikke at antaste selvstyreloven, at

Det er godt, at statsministeren i handling viser, hvilke konsekvenser selvstyreloven faktisk har, gennem den nye tilgang til spørgsmål angående områder, der nu hører under Grønland selv.

Kl. 14:47

Tak for det, qujanaq.

Kl. 14:45

Formanden:

Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:45

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg står her med et brev, som er sendt fra den grønlandske regering, Naalakkersuisut – Ministry of Health står der så nedenunder – og hvori der til min kollega er svaret:

Tak for deres henvendelse til departementet for sundhed. Vi skal bede om, at spørgsmål fra danske folketingsmedlemmer vedrørende det grønlandske sundhedsvæsen og dets ansatte stilles til Statsministeriet eller Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse i Danmark.

Hvad siger fru Doris Jakobsen til det? Det er sådan set regeringen i fru Doris Jakobsens land, der siger, at spørgsmål vedrørende sundhedsvæsenet, som jo er hjemtaget, skal stilles til den danske statsminister. Det står da i skarp kontrast til det, fru Doris Jakobsen lige har stået og sagt fra talerstolen.

Kl. 14:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:45

Doris Jakobsen (SIU):

Jeg tror, at nogle departementer i Grønland heller ikke har vænnet sig til de nye tider, men det får de lært efter valget – håber jeg da.

Kl. 14:45

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:45

Gitte Lillelund Bech (V):

Men jeg hørte jo, at fru Doris Jakobsen sagde, at hun er fuldstændig enig i statsministerens udlægning af, hvad der må svares på spørgsmål om, og hvad der ikke må svares på spørgsmål om. Skal jeg så forstå det svar, der er kommet nu, sådan, at skulle det være sådan, at Siumut kommer i regering i Grønland, vil man pålægge de respektive ministerier i Grønland, at de altid svarer, når de får henvendelser fra danske folketingsmedlemmer, eller hvordan skal det svar, som fru Doris Jakobsen lige gav, forstås?

Kl. 14:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:46

Doris Jakobsen (SIU):

Nu sidder jeg i opposition i Grønlands Landsting, Inatsisartut, men jeg kan forstå på regeringen, at den fastholder, at den ikke skal svare på spørgsmål, som nu hører hjemme i selvstyrets regi. Derfor henviser jeg til, at man skal henvende sig til Naalakkersuisut i stedet for, for det spørgsmål hører jo til i selvstyrets regi. Ellers kan man bruge den metode, som vi allerede har brugt, nemlig videokonference mellem Folketingets udvalg og selvstyrets udvalg.

Kl. 14:47

Formanden:

Tak til Siumuts ordfører. Så er det statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det har været en interessant debat. Der er kommet mange forskellige synspunkter frem. Jeg kan selvfølgelig ikke kommentere dem alle, men jeg vil holde fokus på temaet for forespørgselsdebatten, nemlig hvorfor regeringen ikke har ønsket at besvare nogle af de mange folketingsspørgsmål med relation til storskalaloven.

Efter min opfattelse er det i den forbindelse vigtigt at få slået fire ting fast:

For det første er det regeringens grundholdning, at folketingsspørgsmål skal besvares, fordi spørgsmålene er et væsentligt led i Folketingets kontrol med regeringen.

For det andet ønsker regeringen i overensstemmelse med den grundholdning at besvare langt de fleste spørgsmål om storskalaloven. Vi har besvaret en del, og vi vil besvare langt de fleste spørgsmål.

For det tredje skal regeringens manglende besvarelse ikke ses som et udtryk for modvilje mod at besvare folketingsspørgsmål eller sågar som et udtryk for manglende respekt for Folketinget. Den manglende besvarelse er derimod blot et udtryk for respekt for den retlige ramme, vi har i forholdet mellem Grønland og Danmark – den retlige ramme, som er fastlagt i selvstyreloven. Det følger af den ramme, at Grønlands selvstyre har den lovgivende og den udøvende magt på råstofområdet. Det er en kompetence, som selvstyret udøver uden at være underlagt tilsyn af danske myndigheder.

Det fører mig til det fjerde forhold, og det er, at de spørgsmål, som regeringen ikke vil svare på, har en sådan indholdsmæssig karakter, at vi så at sige går ind og blander os i, hvordan selvstyret skal forvalte kompetencen på råstofområdet. Det vil sige, at vi ved at besvare spørgsmålene ikke respekterer den retlige ramme og den kompetencefordeling, som selvstyreloven udtrykker.

Der har været mange spørgsmål i diskussionen, og jeg synes jo egentlig, det har været en væsentlig diskussion at få på plads, fordi den her diskussion handler om, hvorvidt man i praksis er parat til at respektere den selvstyrelov, som vi efter et kæmpe forarbejde vedtog i Folketinget med et meget stort flertal. Derfor bliver det her relevant, og derfor er jeg også glad for den her principielle debat, vi har haft i dag.

Kl. 14:50

Formanden:

Der er tre med korte bemærkninger, og så tager vi de tre. Hr. Kristian Thulesen Dahl først.

Kl. 14:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Og tak til statsministeren. Altså, har statsministeren undersøgt, om den her praksisændring, som statsministeren jo nu gør sig skyldig i, i forhold til hvornår man vil svare på spørgsmål fra Folketinget, kan rummes inden for dels grundloven, dels Folketingets forretningsorden? For vi har jo grundloven, hvori der står, at »Ethvert medlem af Folketinget kan med dettes samtykke bringe ethvert offentligt anliggende under forhandling og derom æske ministrenes forklaring.« Og så har vi en forretningsorden, der beskriver, hvordan det udmøntes i praksis. Der står bl.a., at en minister kan vælge ikke at ville svare på et konkret spørgsmål.

Men det nye i det her er jo, at man tager et helt sagsområde ud og forlods siger, at inden for det her område vil man ikke længere svare på spørgsmål, så om det kan rummes inden for de her små bøger, der i virkeligheden beskriver, hvordan Folketinget arbejder, vil jeg gerne sætte spørgsmålstegn ved.

Så jeg vil spørge statsministeren, om hun havde gjort sig den ulejlighed at få det undersøgt, inden hun sendte brevet til Folketingets formand i sidste uge, hvori hun meddelte, at hun tog et sagsom-

råde ud, og skrev, at det ville hun fremover ikke og heller ikke lade sine ministre svare på spørgsmål om, altså, om den praksisændring, hun står inde for her, kan rummes inden for de regler, der er gældende.

Kl. 14:53

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu har jeg hørt hr. Kristian Thulesen Dahl have en meget skråsikker vurdering af praksisændring, og der må jeg så sige, at jeg ikke er sikker på, at der egentlig er tale om en ændring af den praksis, som den tidligere regering har haft på området. Hr. Kristian Thulesen Dahl er utrolig skråsikker i den forbindelse, men jeg er egentlig ikke så sikker på, at han har ret.

Kl. 14:51

Kl. 14:51

Formanden:
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo fantastisk, at jeg heller ikke kan få svar på det her spørgsmål. Altså, jeg stiller spørgsmålet, om statsministeren har vurderet, inden hun i sidste uge sendte det her brev til Folketingets formand, om den ændring, der finder sted her, kan rummes inden for de her fine bøger, vi har med grundloven og forretningsordenen. Det må der da kunne svares på med et ja eller et nej.

Jeg skal bare i forhold til praksisændring sige, hvad jeg også tidligere redegjorde for, nemlig at jeg selv og andre har stillet massevis af spørgsmål, bl.a. om grønlandske børns vilkår i Grønland, og fået svar fra den daværende statsminister, det var under Grønlands hjemmestyre, men det spørgsmål svarede den daværende statsminister bevidtligt på. Så derfor er der jo tale om en praksisændring.

Kl. 14:52

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:52

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu ved jeg ikke, om hr. Kristian Thulesen Dahl blev så ivrig, at han kom til at sige hjemmestyre fremfor selvstyre i sit spørgsmål. Men der lægges til grund i spørgsmålet, at der er tale om en ændring af hidtidig praksis. Og der skal jeg gentage, at jeg ikke er så sikker på, at der egentlig er tale om en ændring af den praksis, som den tidligere regering har haft på området.

Jeg kan f.eks. henvise til, at hr. Christian H. Hansen fra Dansk Folkeparti spurgte daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen, om han fandt det acceptabelt, at der tilsyneladende foregik systematisk dyremishandling af husdyr, herunder slædehunde, i Grønland, og om statsministeren ville rejse problemet over for det daværende landsstyre. Til det svarede den daværende statsminister, at regeringen klart tog afstand fra enhver form for mishandling af dyr, herunder slædehunde, hvilket det daværende grønlandske landsstyre også havde gjort. Samtidig anførte statsministeren dog, at det var Grønlands hjemmestyre – dengang var det hjemmestyre – der havde overtaget ansvaret for sager vedrørende hunde og dyreværn, og som havde udstedt lovgivningen på området, så derfor så den daværende statsminister ingen grund til at tage sagen op over for landsstyret.

Kl. 14:53

Formanden:
Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Gitte Lillelund Bech (V):

Det er jo sjovt, for jeg står sådan set også med det spørgsmål og det svar her. Og det er jo lige præcis, fordi der rent faktisk er gældende grønlandsk lovgivning.

Men jeg synes faktisk, at statsministeren manglede at svare på det spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl stillede. Har statsministeren, inden brevet blev oversendt den 28. januar, undersøgt, hvorvidt det er lovmedholdeligt inden for grundloven og Folketingets forretningsorden, at man generelt kan afvise at svare – for det er jo det, statsministeren gør i sit brev?

Jeg kan oplyse, at regeringen ved besvarelse af spørgsmål af tilsvarende karakter fra andre folketingsudvalg vil anlægge en lignende vurdering i forhold til den grønlandske selvstyreordning og kompetencefordelingen mellem Danmark og Grønland.

Har statsministeren undersøgt, om det er lovmedholdeligt inden for de to bøger?

Kl. 14:54

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det giver sig selv, at vi naturligvis mener, at det er lovmedholdeligt inden for grundloven. Det siger sig selv.

Kl. 14:54

Formanden:
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:54

Gitte Lillelund Bech (V):

Det blev sagt med meget spag stemme, men jeg går ud fra, at jeg hørte rigtigt, nemlig at statsministeren sagde: Selvfølgelig har vi undersøgt det, så det er helt lovmedholdeligt.

Så har jeg et spørgsmål om, hvad vi så ellers kan forvente ikke at få svar på. Hvis det nu er sådan, at mine kolleger stiller et spørgsmål til statsministeren om, hvor mange ledige læge-, sygeplejerske- og tandlægestillinger, der var slået op pr. 1. januar 2013 på Grønland – for det er jo det, vi har fået en henvisning om vi skal gøre – vil statsministeren så svare på det spørgsmål, eller vil statsministeren henvise til, at det jo er sundhedsområdet, så det er ligesom hjemtaget til Grønland?

Kl. 14:55

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:55

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hvis ordføreren mener, at jeg svarede med spag stemme, så var det nok mere ubevidst udtryk for min manglende forståelse for tonelejet og det spørgsmål. Altså, selvfølgelig har Statsministeriet undersøgt, om det her er i overensstemmelse med grundloven. Og jeg synes måske, at man skruer sig lige lovlig langt op i den debat. Hvis det var med spag stemmeføring, eller hvordan ordføreren vil vælge at tolke det, så var det nok, fordi jeg tænkte, at der var behov for at dæmpe tonen lidt i forhold til det toneleje, som ordføreren for Venstre anlagde.

Kl. 14:55

Formanden:
Hr. Leif Mikkelsen, kort bemærkning.

Kl. 14:55 hvor statsministeren har understreget sin stil og regeringsgrundlaget. Det håber jeg meget at vi kan få klare svar på fra talerstolen.

Kl. 14:58

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. I sit svar glædede statsministeren sig over en god principiel debat på det område, og derfor forventer jeg selvfølgelig også, at vi kan få svar på principielle spørgsmål. For som vi er flere, der har nævnt, er et væsentligt element i folkestyret, at ministre svarer på spørgsmål – på spørgsmål defineret af Folketingets medlemmer og ikke af ministre.

Når statsministeren har peget på, at hun ikke skelede til tidligere praksis, men derimod sin egen stil i et samråd, vil jeg spørge: Hvad er denne egen stil i forhold til det regeringsgrundlag om god regeringsførelse, som statsministeren selv har formuleret? Hvad er statsministerens egen stil i forhold til regeringsgrundlaget? Det vil være dejligt at få svar på det.

Kl. 14:56

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:56

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Regeringen kommer til at svare på rigtig mange spørgsmål om hele det her felt, og det vil vi selvfølgelig også gerne, for der er en stor del af det, som vedrører Folketinget. Derfor stiller vi os også beredvilligt til rådighed for samråd, forespørgsler – det er ikke den sidste om Grønland – og også for besvarelse af skriftlige spørgsmål. Og sådan skal det også være.

Da fru Gitte Lillelund Bech var heroppe, fik hun det nærmest til at lyde, som om vi ikke vil svare på spørgsmål. Hun nævnte fejlagtigt nogle ting, som vi rent faktisk svarer på, men som hun gav som eksempler på ting, vi ikke vil svare på.

Jeg kan bare nævne nogle eksempler. Vi vil besvare spørgsmål om betingelserne for udlændinges ophold i Grønland ved storskala-projekter, spørgsmål om pas og visum til udenlandske arbejdstagere, konsekvenser for danske myndigheder i storskala-loven – og der er temmelig mange spørgsmål om det – spørgsmål om SAR-beredskabet, herunder havmiljøberedskab og sundhedsberedskab. Så det er altså temmelig store områder, som vi naturligvis svarer på spørgsmål om.

Men så er der nogle spørgsmål, som jeg har begrundet, hvorfor vi ikke vil besvare, nemlig på grund af den respekt, vi har for selvstyreloven, og den manglende retlige interesse, vi har i at få besvaret de spørgsmål.

Kl. 14:58

Formanden:

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 14:58

Leif Mikkelsen (LA):

Nu vi er i den principielle afdeling og statsministeren er på talerstolen – og der kan jeg betrygge både Folketinget og befolkningen med, at hendes stil er i pagt med regeringsførelsen – så nævnte jeg allerede i mit indlæg på talerstolen, at jeg ville undlade at læse op fra forskellige skemaer, som beskriver ministres tidsforbrug i forbindelse med at svare på spørgsmål, høringsfrister osv., siden denne regering trådte til.

Det skal jeg stadig væk spare Folketinget for at læse op af, men jeg vil bare sige til statsministeren: Der er plads til forbedring. Og spørgsmålet er så, om vi i dag, når nu vi er i det principielle hjørne, i forbindelse med regeringens behandling af Folketinget kan få statsministerens svar på, om statsministeren vil sørge for, at det selvfølgelig bliver ændret fra og med denne skelsættende dag i Folketinget,

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:58

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har haft en udmærket debat i dag, hvor vi har diskuteret et principielt spørgsmål om besvarelse. Jeg synes, at de synspunkter, der er i sagen, er kommet frem. Regeringen har gjort rede for sine synspunkter, og jeg vil gerne understrege, at regeringen ønsker at besvare spørgsmål. Det er en rigtig måde, og det skal vi gøre. Men der er nogle spørgsmål, som på grund af deres indholdsmæssige karakter ligger uden for det retlige område, som vi er ansvarlige for.

Jeg skal bare en gang til give et eksempel, hvis formanden tillader det. Der er blevet spurgt, om det er rigtigt, at der skal foreligge et feasibility study, for at man kan søge om udnyttelsestilladelse, sådan som London Mining de facto har gjort det i forbindelse med Isuaprojektet – altså et meget konkret spørgsmål, som vi mener ligger uden for det her. Og jeg vil egentlig bede alle dem, der har rejst debatten i dag, om at kigge på de fem konkrete spørgsmål, som vi henviser til, og om at hæfte sig ved alle de mange spørgsmål, som vi naturligvis – naturligvis! – agter at besvare i forbindelse med hele den her debat.

Kl. 15:00

Formanden:

Tak til statsministeren. Så vil hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for forespørgerne lige slutte af. Der vil ikke blive nogen korte bemærkninger til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:00

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil egentlig også bare ganske kort sige tak for debatten. Man kan sige, at selv om vi ikke er enige om det her, synes jeg, de sidste par timer har vist, at det var rigtigt at tage den her hasteforespørgsel. Vi er inde på et kerneområde i forhold til vores folkestyre, vi er inde på et område, der handler om, hvorvidt det er Folketinget og Folketingets medlemmer selv, der definerer, hvad der er interessant for os at vide noget om, så vi derfor selvfølgelig kan stille statsministeren og regeringens ministre spørgsmål, eller om det handler om, at vi vil acceptere, at det er regeringen fremover, der kan udtage områder og sige, at der derom ikke kan stilles spørgsmål, og at vi ikke kan forvente svar.

Jeg sagde i en af mine korte bemærkninger her mod slutningen af debatten, at jeg faktisk mener, der er en problemstilling i forhold til både grundlov og forretningsorden. Det kan godt være, statsministeren synes, at det da var et latterligt spørgsmål, men sagen er bare, at udgangspunktet for grundloven jo er, at det er Folketingets medlemmer, der for ethvert offentligt anliggende kan æske ministrenes forklaring, som der står i grundlovens § 53. Udgangspunktet i grundloven er, at det er uomtvisteligt, at det er Folketingets medlemmer, som kan sætte ethvert emne, offentligt emne, til debat og bede om at få ministrenes forklaring på det. Det er så konkret udmøntet i Folketingets forretningsorden, og der står i § 20, hvordan man stiller spørgsmål til ministre, og der står så, hvordan en minister på et konkret spørgsmåls område kan sige, at man ikke vil svare. Der står intet i forretningsordenen om, at en regering forlods kan tage et område ud og sige: Derom kan der ikke stilles spørgsmål. Det er derfor, det her er så skelsættende, det er derfor, det er en praksisændring, der virkelig vil noget, og det er derfor, det er vigtigt, at Folketinget forholder sig til, om vi vil acceptere den her glidning af kompetence fra Folketinget til regeringen.

Dansk Folkeparti synes ikke, vi skal acceptere det, og vi vil derfor gå videre med den her sag og bede om, at det bliver taget op i Udvalget for Forretningsordenen, så vi får undersøgt, om det her kan give problemer i forhold til Folketingets forretningsorden, og om Folketingets forretningsorden i givet fald skal underlægges ændringer for at rumme det, regeringen vil her, og så må vi jo se, om der er et flertal herinde, der ønsker det, eller om der er et flertal, der ønsker at stå vagt om Folketingets integritet.

Kl. 15:02

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Afstemning om fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted den 7. februar 2013.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 15:03

Spm. nr. S 1003

1) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Skal statsministerens udtalelser ved World Economic Forums møde i Davos om, at vi i Danmark er gået »reformamok«, forstås positivt i den forstand, at reformer, som f.eks. dagpengereformen og tilbagetrækningsreformen, har været gavnlige for fremtidens velfærdssamfund, eller negativt i den forstand, at statsministeren mener, at vi er »gået amok« med at lave reformer, som statsministeren ikke mener vil gavne velfærdssamfundet?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg giver ordet til statsministeren.

Kl. 15:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Spørgsmålet er jo en fortsættelse af de spørgsmål, som Venstre stillede i sidste uge, og det siger måske lidt om, hvad Venstre egentlig går op i. Det er så meget interessant, at når man vælter ud af hængeløjen, er det ligesom det, man går op i. Og fair nok, det er jo Venstres gode ret. Men man kender så også svaret, og jeg gentager sådan set også gerne, hvad jeg sagde i sidste uge.

Under debatten på World Economic Forums årsmøde deltog jeg i forskellige paneler, og i et af panelerne brugte jeg også udtrykket reform frenzy. Udtrykket brugte jeg om den meget ambitiøse reform- og moderniseringsdagsorden, som regeringen har sat helt fra starten. Det handler bl.a. om vores budgetlov, som jo er en ny måde at styre vores økonomi på, en økonomi, som i parentes bemærket var meget, meget svær at styre for den tidligere regering. Vi har en energiaftale, som også er en helt ny måde at tænke klima og energi på, måske den mest ambitiøse aftale i verden; vi har skattereformen, som også er meget markant, og som Venstre jo selv har været med til; vi har gennemført en reform af førtidspension og fleksjob; vi er i gang med at reformere erhvervsuddannelserne og praktikpladsområdet; vi har indgået en aftale om en tilpasning af forsvaret, som jo også er en kraftig modernisering. Og i det hele taget er vi i gang med en modernisering af den offentlige sektor, hvor vi nu også breder mere digitalisering ud.

Vi har også fremlagt en reform, som vedrører et løft af folkeskolen. Det er en ret omfattende reform, som alle vores børn kommer til at mærke. For tiden arbejder vi på en reform, der skal få de unge

hurtigere igennem uddannelserne. Og vi vil også fremlægge en konstanthjælpsreform.

Det er nogle af de ting, vi har været i gang med, og alle de her reformer er nogle, der er med til at udvikle vores samfund, modernisere vores samfund, og det er også nødvendigt, hvis vi fremadrettet skal have et godt velfærdssamfund.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:05

Jacob Jensen (V):

Jeg vil gerne takke for svaret og for, at statsministeren nævner den række af reformer og faktisk også konstaterer, at samtlige reformer, som er gennemført i denne regerings tid, som statsministeren her nævner, faktisk er gennemført med Venstres stemmer. Til gengæld kan man jo ikke sige helt det samme om de reformer, som blev gennemført inden folketingsvalget, altså mellem 2009 og 2011, hvor der faktisk blev lavet reformer, som øgede arbejdsudbuddet med over 100.000. Der var Socialdemokratiet ikke med i en eneste af de reformer.

Det er derfor, at mit spørgsmål går på, om statsministeren mener, at de reformer, eksempelvis dagpengereformen eller tilbagetrækningsreformen, er indbefattet i det begreb og den glædesrus, som statsministeren vel gav udtryk for på mødet i Davos, hvor hun sagde, at vi i Danmark var gået "reformamok". Indbefattede den glæde så også de reformer, som jeg her nævner, nemlig dagpengereformen og tilbagetrækningsreformen, for de er jo måske nogle af de mest væsentlige i forhold til det, som vi jo alle sammen taler om, nemlig arbejdsudbuddet og dermed sikringen af velfærdssamfundets fremtid.

Så med andre ord: Mener statsministeren, at dagpengereformen og tilbagetrækningsreformen faktisk var en del af den reformkurs, som den daværende VK-regering lagde for dagen, og at de dermed vil være med til at bidrage positivt til velfærdssamfundets fremtid?

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Statsministeren.

Kl. 15:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det var ikke det, jeg henviste til, men det er jo fuldstændig rigtigt, at tilbagetrækningsreformen også bidrager. Vi har også selv været med til at stemme den igennem, så selvfølgelig bidrager tilbagetrækningsreformen. Det var nu ikke den, jeg henviste til på daværende tidspunkt, da jeg sad der, men det ændrer ikke ved, at den også bidrager til den økonomiske politik.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:07

Jacob Jensen (V):

Men skulle jeg så forstå det svar sådan, at statsministeren faktisk mener, at de bidrager positivt til velfærdssamfundets fremtidssikring, altså startpengereformen og tilbagetrækningsreformen? De to reformer er jo faktisk nogle af de væsentligste, som også blev gennemført på et tidspunkt, hvor VK-regeringen havde ansvaret, men hvor Socialdemokraterne faktisk gik til valg på, at de ikke skulle gennemføres.

Så når statsministeren omtaler Danmark som et land, der er gået reformamok, indbefatter det udtryk og den glæde så også de to reformer? Og i bekræftende fald: Hvorfor ville statsministeren så stå uden

for dengang inden valget, da hun var oppositionsleder og sad som leder af Socialdemokratiet? Da var man jo lodret imod de to reformer, måtte vi forstå.

Kl. 15:10

Derfor er mit spørgsmål: Når man nu som statsminister på de internationale scener går ud og siger, at vi er gået reformamok – i en glæde, må jeg forstå, og det er jeg sådan set enig med statsministeren i – indbefatter den glæde så også dagpengereformen og tilbagetrækningsreformen?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Statsministeren.

Kl. 15:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal gentage, at når jeg brugte udtrykket reform frenzy, var det for at udtrykke noget hurtigt på i et panel. I øvrigt synes jeg, det er lidt spøjst at gøre sig til dommer over, hvordan man agerer på den internationale scene. Det har vi afholdt os en lille smule fra ved tidligere lejligheder. Det er fair nok, hvis Venstre går op i, hvordan ord er faldet på en international konference i et panel, er det jo fint nok. Det er også lidt udtryk for, hvad Venstre går og prioriterer i dagligdagen, så det er fair nok.

Når jeg har brugt udtrykket reform frenzy, så henviser det til de ting, som vi har gjort, mens jeg har siddet i spidsen for regeringen. Jeg skal gerne sige det igen: Det handler bl.a. om budgetloven, som jeg er meget stolt af, for det betyder, at vi nu har mulighed for at styre de budgetter, som VK-regeringen jo ikke magtede at styre i 10 år. De skred næsten år for år. Det er jo egentlig lidt pinligt, når man gerne vil slå sig op på, at man er god til at styre tingene, at man ikke magtede den opgave. Nu har vi en budgetlov, og det betyder, at vi faktisk styrer budgetterne, og det er vi meget glade for.

Så er der skattereformen, som giver solide skattelettelser til helt almindelige lønmodtagere. Venstre er jo selv med i den og er formentlig også meget tilfreds med det. Det er også noget, der moderniserer og reformerer det danske samfund.

Så er der folkeskolereformen, som jo er et stort skridt, og som kommer til at ændre den danske folkeskole. Jeg håber bestemt også, at Venstre vil være med til det, for det er vigtigt, at vi løfter den opgave i fællesskab. Men det er også noget, jeg er stolt af at vi har lagt frem. Alle de her ting giver jo lidt knubs og lidt diskussioner, men ikke desto mindre er jeg meget stolt af, at vi har lagt de her ting frem.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Jacob Jensen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 15:09

Jacob Jensen (V):

Det er meget pudsigt, at statsministeren nu fremhæver skattereformen. Jeg husker, at statsministeren, inden hun blev statsminister, gik til valg på et slogan, der lød noget i retning af skattelettelser eller velfærd. Nu er de så åbenbart ikke hinandens modsætninger, men forudsætninger, og det er vi sådan set enige med statsministeren i, og vi er glade for det holdningsskifte.

Lad mig til sidst spørge statsministeren, når hun om de reformer, som statsministeren har stået i spidsen for, siden hun blev statsminister, siger, at vi i Danmark er gået reformamok, og at de samlet set giver et arbejdsudbud i omegnen af 20.000 personer, hvordan vil statsministeren så betegne de reformer, som blev gennemført under VK-regeringen mellem 2009 og 2011, og som gav et øget arbejdsudbud på omkring 100.000 personer? Hvad vil hun så betegne dem som?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Statsministeren.

Kl. 15:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg har ikke nogen betegnelse for det. Jeg har beskrevet de ting, som jeg selv har stået i spidsen for. Og det er gået rigtig stærkt – jeg tror også, der er mange danskere, som synes, at det er gået rigtig stærkt i det sidste halvandet år – fordi der var behov for at rydde op efter den tidligere regering, som år for år ikke havde så godt styr på budgetterne, som har tilladt, at vores konkurrenceevne er faldet med næsten 20 pct. over de sidste 10 år, og som ikke har haft en tilstrækkelig alvor i forhold til de her ting.

Så der var behov for at få ordnet tingene, få ryddet op, og det er altså den opgave, som vi er gået i gang med.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det næste spørgsmål er også stillet af hr. Jacob Jensen til statsministeren.

Kl. 15:10

Spm. nr. S 1004

2) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilket engelsk udtryk vil statsministeren bruge for »efterlønsreform«, idet der har været skabt usikkerhed om, hvad statsministeren egentlig mente, da hun på World Economic Forums møde i Davos henviste til en reform gennemført i Danmark, som statsministeren benævnte »early retirement«?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Statsministeren.

Kl. 15:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo svært at skelne mellem spørgsmålene, men jeg skal gerne understrege igen, at jeg på World Economic Forums årsmøde henviste til reformer, som regeringen selv har stået for inden for det sidste år.

Der spørges så specifikt til efterlønsreformen, og det er jo fair nok. Altså, Socialdemokraterne var jo som bekendt ikke med i den aftale, der var, fra juni 2011, men det, vi vel var enige om før valget, og som vi også sagde meget tydeligt, var, at hvis der efter valget var flertal for partierne bag tilbagetrækningsreformen, så ville vi også respektere det. Det sagde vi meget, meget tydeligt før valget, og det gjorde vi jo så også efter valget.

På den baggrund blev tilbagetrækningsreformen vedtaget af Folketinget i december 2011, da vi som bekendt sad med regeringsansvaret. Så der gik altså en lige linje fra det, vi sagde før valget, til det, vi gjorde efter valget.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:12

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg er da glad for, at statsministeren respekterer et flertal. Alt andet ville da også være mærkeligt; det ville formodentlig også være grundlovsstridigt.

Men grunden til, at jeg spørger til den henvisning, som statsministeren brugte på mødet i Davos, altså hvor hun omtalte en »early retirement-reform«, er, at det på det tidspunkt blev udlagt, som om

statsministeren henviste til efterlønsreformen. Statsministeren har så efterfølgende sagt, at det var ikke den, hun henviste til, men førtids-pensionsreformen. Og det har vi så noteret os.

Derfor kunne man jo godt tænke sig at høre, hvad statsministeren så ville bruge af engelsk udtryk for netop efterlønsreformen, hvis ikke det var »early retirement«. Det kan statsministeren så vælge at svare på, men jeg vil spørge mere specifikt, når det så nu *ikke* var efterlønsreformen, hun henviste til i sin begejstring for de reformer:

Mener statsministeren så, at efterlønsreformen faktisk ville være skadelig for dansk økonomi og dermed muligheden for, at vi har et velfærdssamfund fremadrettet? Når hun ikke henviser, men bruger efterlønsreformen som en del af det reformkompleks, der er på vej til at blive gennemført i Danmark, kan man så opfatte svaret sådan, at efterlønsreformen faktisk ville være skadelig, og at hun derfor står ved den modstand, hun havde før valget, og at den modstand i dag stadig gælder for statsministerens vedkommende?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det statsministeren.

Kl. 15:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu tror jeg snart Venstre skal bestemme sig til, hvad det er, de egentlig er kede af, for når de lige kigger op over hængekøjen og kommer ud på den politiske scene – og igen skal jeg sige velkommen – så er man først lidt ked af, at jeg åbenbart har pydet mig med lånte fjer, og bagefter er man lidt ked af, at jeg slet ikke har nævnt den efterlønsreform. Så nu må Venstre bestemme sig til, hvad det egentlig er, de er kede af.

Jeg kunne også bare forlange af Venstre, at de kom ind i den virkelige verden og diskuterede de udfordringer, der er her og nu. Vi er i gang med på rigtig mange områder at rydde op efter de forsømmelser, som VK-regeringen efterlod. Man magtede ikke at styre budgetterne særlig godt. Så vedtog vi en budgetlov. Man har igennem mange år set på, at konkurrenceevnen blev forringet med næsten 10 pct. Det agter vi at gøre noget ved nu, fordi vi gerne vil skabe arbejdspladser. Man så på, at næsten 170.000 job forsvandt ud af Danmark på ganske, ganske kort tid. Alt det agter vi at håndtere nu.

Jeg vil egentlig håbe, at Venstre bliver ude af hængekøjen og holder op med at gå op i det ene ord eller det andet ord og kommer ind i kampen og diskuterer de her meget væsentlige udfordringer. Jeg tror egentlig, at den person, som måske har mistet sit job, som står derude og er arbejdsløs og leder efter job, gerne vil have svar på de spørgsmål i stedet for svar på, hvordan ét ord skal oversættes frem for et andet i forhold til noget, der er sagt på et møde langt væk fra Danmark.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:14

Jacob Jensen (V):

Hold nu op med den retorik med hængekøje, og at vi skal forholde os til virkeligheden, og jeg ved ikke hvad. Altså, skal vi ikke prøve at komme op på et lidt højere niveau trods alt? Faktum er, at vi øgede arbejdsudbuddet med 100.000 i de sidste 2 år, inden vi måtte forlade regeringskontorerne. Statsministerens parti var imod hver gang. Efterfølgende har statsministeren så gennemført reformer for en femtedel af det, vi gjorde. Vi har været med hver gang, så lad os lige glemme den der med hængekøjen. Jeg ved ikke helt, hvem det er, der er i hængekøjen, eller hvem der ikke er. Så lad os forholde os til det som et faktum.

Derfor er det jo også interessant, når statsministeren netop fremhæver de reformer, der er gennemført i Danmark, men tilsyneladende ikke fremhæver eller finder det ønskværdigt at fremhæve efterlønsreformen. Så det er da nærliggende at spørge statsministeren, hvad statsministerens opfattelse af efterlønsreformen er, når det nu åbenbart ikke kan oversættes til dansk fra »early retirement« og hun dermed siger, at det ikke er den, hun har omtalt på mødet i Davos. Hvad er statsministerens holdning så til efterlønsreformen? Nu er økonomi- og indenrigsministeren også kommet til stede; det kan være, hun kan hviske hende et godt ord i øret. Men statsministeren må da have en holdning til efterlønsreformen, og det er derfor, jeg spørger til det. Er det stadig væk noget, statsministeren er imod? Eller mener statsministeren faktisk, at den reform også er med til at bidrage positivt til det danske velfærdssamfund?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det statsministeren.

Kl. 15:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu bliver jeg opfordret til at finde et højere niveau. Jeg skal bare gøre opmærksom på, at Venstre de sidste to gange, de haft mulighed for at stille spørgsmål til statsministeren, har koncentreret sig om, hvordan et ord skal oversættes eller ikke skal oversættes. Det er da ikke at bevæge sig i den virkelige verden. Der er mennesker derude, som har mistet deres arbejde, som gerne vil have at vide, hvordan vi sætter gang i beskæftigelsen igen, og som spørger, hvordan Danmarks konkurrencekraft er i forhold til andre lande.

Tilbagetrækningsreformen *har* vi jo diskuteret. Vi har stemt om den, og vi har hele tiden sagt, også før valget, at hvis vi skulle løse de udfordringer, vi har i Danmark, så skulle vi skabe balance i vores økonomi. Og en af måderne at løse det på er at sikre, at danskerne arbejder mere. Jeg tror også, ordføreren kan erindre, at en af de ting, vi diskuterede allermest i valgkampen, var, at vi sagde, at danskerne skulle arbejde mere. Der var det her med, at de skulle arbejde 12 minutter mere, og det handlede jo netop om, at hvis vi skulle løse de udfordringer og de ubalancer, der var, så skulle danskerne arbejde mere. Så den udfordring har vi ikke været uenige om på noget tidspunkt, og nu har vi jo vedtaget tilbagetrækningsreformen.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:17

Jacob Jensen (V):

O.k., det var selvfølgelig lidt interessant. Det vil sige, at statsministeren nu holder fast i, at 12-minuttersplanen vil kunne løse de her udfordringer i modsætning til efterlønsreformen, som dele af regeringen – da man dog ikke var regering endnu – faktisk har stemt for og været en del af. Så det vil sige, at statsministeren nu mener, at hvis hun havde mulighed for det og fik et flertal for det – og det vil jeg godt bede statsministeren om at bekræfte – så ville hun hellere gennemføre 12-minuttersplanen, altså at danskerne skulle arbejde 12 minutter mere, svarende til 1 time mere om ugen, svarende til 1 uge mere om året, i stedet for at gennemføre den efterlønsreform, som vi andre inklusive Det Radikale Venstre har gennemført, og så vil hun rulle efterlønsreformen tilbage. Er det sådan, jeg skal forstå svaret?

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Statsministeren.

Kl. 15:17

Kl. 15:20

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, at Venstre skal komme ind i kampen – komme ind i den kamp, der foregår lige her og nu. Venstre bevæger sig i en valgkamp, der er overstået. Venstre bevæger sig i nogle spørgsmål, som der er stemt om. Vi er videre, Venstre. Vi er videre, og vi er i gang i øjeblikket med noget, der er rigtig vigtigt for rigtige, levende mennesker ude i den danske virkelighed, nemlig at sikre, at danske virksomheder har en konkurrencekraft i forhold til resten af verden, så man også vælger at etablere virksomhed i Danmark og skabe arbejdspladser i Danmark. Vi har en situation, hvor konkurrencekraften inden for de sidste 10 år er forringet med næsten 20 pct. I stedet for at være optaget af, hvordan et eller andet ord skal oversættes, og hvad der blev sagt engang: Kom ind i kampen, og vær med til at diskutere de her ting, for det er det, der betyder noget for de mennesker, vi repræsenterer.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Ole Birk Olesen til økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 15:18

Spm. nr. S 994

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Er det ministerens holdning, at grønne afgifter og energiafgifter, som i dag betales af danske virksomheder, bidrager til, at danske arbejdspladser flyttes til udlandet?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det er økonomi- og indenrigsministeren, der starter.

(*Ole Birk Olesen* (LA): Er der ikke oplæsning af spørgsmålet?)

Nye regler.

Kl. 15:19

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Beklager, at tilsyneladende – heldigvis – hverken spørgeren eller jeg selv var helt opdateret.

Spørgsmålet går på de grønne afgifter og deres betydning for virksomhedernes konkurrenceevne, og det er åbenlyst en balance, der skal holdes. For virksomheder er der et samlet vilkår for det at drive virksomhed, og det består i sagens natur netop af skatter og afgifter, adgang til infrastruktur både fysisk og digitalt, muligheden for at kunne ansætte kvalificerede medarbejdere til de forskellige ting, som skal løses i virksomheden, samt givetvis en række andre forhold – herunder selvfølgelig også det forhold, om man kan skaffe kapital til sin virksomhed. Så det samlede forhold for at drive virksomhed er en sammensat størrelse. Alt efter, hvor stort et energiforbrug en virksomhed har, betyder det selvfølgelig noget, hvad det er for en afgift, der er lagt på energiforbruget. Derfor kommer det an på, hvad det er for en type af virksomhed, og de overvejelser, som man må gøre sig, når man pålægger energiafgifter, er selvfølgelig, hvad det er for en balance, der skal holdes. For ligesom afgifter kan være med til at give en tilskyndelse til at bruge energi mere effektivt, og man derfor bliver mere konkurrencedygtig, så er det klart, at den balance også kan skride, så det bliver en belastning for virksomheden.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Spørgsmålet er jo egentlig meget enkelt, men det lod ikke til, at ministeren var villig til at give et svar på det. Spørgsmålet lød:

Er det ministerens holdning, at grønne afgifter og energiafgifter, som i dag betales af danske virksomheder, bidrager til, at danske arbejdspladser flyttes til udlandet?

Det, vi fik, var en lang smøre om, at der er mange ting, der bidrager til, at danske virksomheder ikke er konkurrencedygtige, og at arbejdspladser derfor flyttes til udlandet. Men spørgsmålet går specifikt på, om energi- og miljøafgifter bidrager til, at danske arbejdspladser flytter til udlandet.

Grunden til, at jeg spørger, er, at ministeren forleden var i tv hos Clement Kjersgaard, og der, efter at han havde stillet det samme spørgsmål fire gange, dog nåede til at kunne sige: De bidrager til, at det er dyrt at producere i Danmark. Det, jeg ønsker for den ærlige debat skyld, er at få en repræsentant for regeringen til at sige højt og tydeligt, at regeringens ambitioner om at gøre energien dyrere i Danmark for det første bidrager til, som ministeren sagde, at det er dyrt at producere i Danmark, og at det, at man gør det dyrt at producere i Danmark, for det andet bidrager til, at arbejdspladser flytter ud af landet.

Jeg synes for den oplyste debats skyld, som Det Radikale Venstre også burde gå op i, at det er godt for danskerne at vide, at det har en omkostning, når man hæver energi- og miljøafgifter, og at denne omkostning er tabt konkurrenceevne og tabte arbejdspladser. Og det undrer mig, at en leder for Det Radikale Venstre og en minister i det her land ikke ønsker denne oplyste debat.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Taletiden er så kort her i salen, at jeg har svært ved at genkende karakteristikkene af det svar, jeg gav på spørgsmålet, der er stillet, som en lang smøre. Hvis spørgeren ikke ønsker en nuancering af, hvad det er for vilkår, der gælder for de virksomheder, som driver deres virksomhed i Danmark, og som skaber arbejdspladser i Danmark, bliver det ikke en debat, så bliver det en gold polemik.

Jeg må sige, at jeg er fuld af forundring over, at en repræsentant for et parti, der synes ægte optaget af, at det skal være attraktivt at drive virksomhed i Danmark, ikke ønsker at diskutere det samlede konkurrenceevnevilkår, men tilsyneladende alene føler sig kaldet til at gå i Folketingssalen som opfølgning på en debatudsendelse i tv, hvor der jo, som netop citeret, blev svaret klart. Da spørgsmålet er stillet om danske virksomheder, må man sige, at der er brug for at kvalificere spørgsmålet, for danske virksomheder er et meget, meget vidt begreb.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:23

Ole Birk Olesen (LA):

Vi ønsker bestemt en nuanceret debat om det samlede billede, men det betyder jo ikke, at vi ikke ønsker at udbore de konkrete elementer i regeringens politik, som ministeren åbenbart her i dag ønsker at tale udenom.

Vi taler om alt andet lige-situationer. Hvis man har det danske samfund, som det er, og så beslutter, at det skal påføres for 3,5 mia. kr. ekstra energiafgifter via en energiaftale, som økonomi- og inden-

rigsministerens partifælle, klima- og energiministeren, har stået i spidsen for, betyder det så isoleret set, at der mistes arbejdspladser i Danmark, fordi det gøres dyrere for danske virksomheder at producere i Danmark?

Kl. 15:27

Det er da et spørgsmål, der må kunne svares på, medmindre man ønsker at føre den danske befolkning bag lyset og ikke ønsker, at den danske befolkning skal vide, at når regeringen fører den politik, kan regeringen hævde, at det gør noget godt for klima og miljø, hvis man tror på det, men det gør da også noget for konkurrenceevnen, og det gør også noget for jobskabelsen i Danmark. Det bør ministeren indrømme.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:24

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Jeg skal ikke på samme måde med sådan et moralsk tonefald pålægge spørgeren, hvad spørgeren bør eller ikke bør gøre.

Der er en lang række vilkår, som betyder noget for det at drive virksomhed i Danmark. Og jeg er meget i tvivl om, hvad det er for et ærinde, spørgeren er ude i. Hvis det er en diskussion om energiaftalen fra sidste år, hvor spørgerens parti vist er det eneste af Folketingets partier, der ikke bakker op om den, så lad os tage en diskussion om energiaftalen. Den samlede effekt kan jeg og jo så det meget store flertal i Folketinget stå inde for. Jeg tror også, at spørgeren vil have noteret sig, at det er der også en række af erhvervslivets organisationer der kan, fordi man gerne vil have et samlet konkurrencevilkår, som er rimeligt.

Men det er jo klart, at hvis man skal have en teoretisk diskussion, som jo ellers ikke plejer at være diskussioner, vi har her i Folketingssalen, fordi det plejer at være diskussioner, hvor vi diskuterer lovgivning, der ændrer menneskers og virksomheders vilkår, kan vi jo gennemgå alle elementer, der indgår i det at drive virksomhed i Danmark. Og så må man jo sige, at hvis der ikke er nogen skatter, ikke er nogen afgifter, ikke er nogen restriktioner med hensyn til medarbejdernes kvalifikationer, en ubegrænset adgang til kapital og så fremdeles, så er det sikkert nemmere at drive virksomhed i Danmark, end hvis det modsatte er tilfældet. Men det er teori. Det, vi lever i, er sådan set den virkelige verden.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:26

Ole Birk Olesen (LA):

Den samlede effekt af energiaftalen, som blev indgået af alle partier i Folketinget bortset fra Liberal Alliance, kan ses på side 2 og 3 i et notat fra Finansministeriet kaldet Beskæftigelsesvirkninger af en energiaftale. Det viser følgende:

»På langt sigt følger beskæftigelsen udviklingen i arbejdsudbuddet. ... Afgiftsforhøjelser vil samlet set reducere arbejdsudbuddet. Efter 2020 vil beskæftigelseeffekten således gradvist bevæge sig ned mod den langsigtede effekt på arbejdsudbuddet, som vurderes til en reduktion på 1.300 fuldtidspersoner.«

Den langsigtede effekt af regeringens energiaftale med de øvrige partier minus Liberal Alliance er en reduceret beskæftigelse på 1.300 personer årligt, og det er sådan set bare det, jeg gerne vil have ministeren til at bekræfte nu, hvor ministeren nåede et lille stykke af vejen i tv forleden. Så jeg vil gerne have ministeren til i dag at sige højt og tydeligt til den danske befolkning: Ja, der er en samlet effekt på beskæftigelsen i Danmark af regeringens energipolitik, og den er en lavere beskæftigelse.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:27

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Jo, men det er jo ikke altid sådan, at Liberal Alliance kan få det, som Liberal Alliance gerne vil have. Og jeg vil ikke være en statist i Liberal Alliances selvpromovering. Jeg ved ikke, om man har fortrudt og synes, at man har stillet sig i en mærkelig position, når man ikke deltager i det politiske arbejde her i Folketinget, når det kommer til så væsentlige ting som det at lave en energiaftale. Og derfor må spørgeren bare notere sig, at jeg ikke vil deltage i det, som er Liberal Alliances ærinde her. Det, der er det vigtige, er, at den energiaftale er indgået, fordi vi samlet set vurderede, at det var en fornuftig aftale.

Nu er det jo heldigvis ikke sådan, at al politik sluttede med energiaftalen, tværtimod; der bliver foretaget en lang række forskellige ting, men vi synes – og med os jo et meget stort flertal i Folketinget – at det var fornuftigt at gå den vej, vel vidende at der også er omkostninger. Sådan er det med alle ting. Det er også en omkostning at uddanne mennesker, for i den periode, hvor de uddanner sig, er de ikke til rådighed for arbejdsmarkedet.

Spørgeren kunne med lige så god ret stå her og spørge til regeringens uddannelsesinvestering: Er det ikke hul i hovedet, for det trækker jo folk ud af arbejdsmarkedet? Til det må man bare sige: Jeg synes, at både energiaftalen og vores uddannelsesinvesteringer er ret fornuftige, fordi jeg tror, det kommer godt tilbage til det samlede samfund på længere sigt.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Tak! Så er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til erhvervs- og vækstministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 1005

4) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det ministerens vurdering, at der er behov for nye jobskabende initiativer for byggebranchen, efter regeringen har vedtaget finansloven for 2013, der afskaffer nettomålerordningen samt boligjobordningen, der begge har bidraget til at skabe tusindvis af job i byggebranchen?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Vi starter med ministeren.

Kl. 15:29

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at regeringen har fokus på vækst og jobskabelse. Vi gør, og vi har gjort, rigtig meget for at skabe flere job. Vi har igangsat en række initiativer, som kan få gang i væksten, og vi har fremrykket de offentlige investeringer. De offentlige investeringer er faktisk historisk høje, og det er med til at holde hånden under beskæftigelsen, ikke mindst i bygge- og anlægssektoren. Vi har åbnet et investeringsvindue for virksomhederne, vi har styrket finansieringsmulighederne, især for de små og mellemstore virksomheder, og senest med en kreditpakke, som styrker finansieringsmulighederne med 12 mia. kr. Skattereformen giver i 2013 danskerne et markant løft i deres købekraft.

Samtidig har regeringen lagt en ansvarlig linje i den økonomiske politik, og det er vigtigt i forhold til udlandet, som fortsat skal have

tillid til dansk økonomi. Det giver lavere rente, og det giver erhvervslivet bedre mulighed for at investere og boligejerne bedre mulighed for at klare sig igennem krisen. Regeringens samlede økonomiske politik bidrager til at understøtte vækst og beskæftigelse, og samlet set vurderes det, at de her initiativer skaber 15.000 job i 2013, og det kommer også bygge- og anlægssektoren til gode.

Så regeringen har med finansloven for 2013 kigget på erhvervsstøtteordningerne for at kunne styrke universiteterne, og for at vi i Danmark bedre kan udnytte vores grønne styrkepositioner og sikre den grønne omstilling. En stor del af den tilbageværende erhvervsstøtte er nu rettet mod vigtige prioriteter som f.eks. grøn omstilling, innovation, forskning osv., og det er noget af det, som regeringen er meget optaget af.

Endelig som det sidste vil jeg nævne, at vi netop nu i regeringen drøfter en job- og vækstpakke, som skal styrke rammebetingelserne for erhvervslivet og skabe bedre job og flere job.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:31

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Nu har ministeren opremset en lang række ting, som åbenbart skulle gå i den rigtige retning. Men det gør det åbenbart alligevel ikke, siden statsministeren var tvunget ud i her for 3 ugers tid siden at komme frem med, at der nu skulle laves en job- og beskæftigelsespakke, hvor man så vil bruge god tid, som der blev sagt, frem til cirka 1. marts, inden man kunne komme med den. Så det kunne jo tyde på, at de initiativer, regeringen har taget, langtfra har været tilstrækkelige, og det er også således, at regeringen på nogle områder har gjort det modsatte, nemlig afskaffet nettomålerordningen, afskaffet boligjobordningen, som virkelig var en succes og gav mange arbejdspladser. Dansk Byggeri har regnet det ud til at være omkring 5.000 arbejdspladser, og det er det, som pludselig blev skrottet ved nytårstid. Så det går i den forkerte retning, og det er så også derfor, at statsministeren var nødt til at sige, at der nu skulle laves en jobskabelsespakke her omkring den 1. marts. Og der vil jeg godt have, at ministeren her svarer på, hvilke konkrete initiativer på ministerens område den her jobskabelsespakke vil indeholde, for det er vigtigt for erhvervslivet, at man kan disponere lidt mere langsigtet og ikke bare pludselig skal gøre nogle tiltag for så pludselig at stoppe igen, som det skete med boligjobordningen. Så hvilke initiativer vil der komme på det område inden for ministerens område?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:32

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Også tak for anledningen til lige at kunne replicere her i anden runde. Det, som statsministeren og sådan set hele regeringen er optaget af hver eneste dag, er at skabe job, skabe en vækst, sådan at vi får flere bl.a. produktionsjob i Danmark.

Så bliver der spurgt til, hvad jeg som minister har gjort på mit eget område. Jeg har nævnt det omkring etablering af kreditpakken, og der er også nu et lovarbejde i gang i forhold til erhvervsobligationer, vi arbejder med vækstteam, vi har otte vækstteam, som bl.a. også skal gå ind og understøtte. I forhold til den helt konkrete pakke, som er undervejs nu og bliver præsenteret her omkring 1. marts, kan og vil jeg ikke gå ind og sige, hvad der ligger i den, for det ligger som en del af en forhandling, men det, vi gerne vil, er at styrke vækstvilkårene for virksomhederne og hjælpe til med at øge investeringerne. Som jeg også nævnte, kan vi se, at de offentlige investerin-

ger er historisk høje, og de er meget lave inden for det private område, og det er det, som vi skal ind at understøtte.

Jeg vil ikke komme nærmere ind på indholdet af det, der bliver pakken, når vi når 1. marts.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:33

Flemming Damgaard Larsen (V):

Som jeg sagde før, må regeringen åbenbart have set, at de ting, der er gjort, og som ministeren opregner, overhovedet ikke virker, siden statsministeren nærmest i panik kom og sagde, at man nu skulle lave en jobskabelsespakke til den 1. januar. Vi må så håbe på, at det bliver en god løsning – en rigtig god løsning.

Men hvad er ministerens svar så til de 5.000 personer i bygge- og anlægssektoren, som er blevet smidt på porten her den 1. januar, da boligjobordningen blev afskaffet? Hvad er ministerens svar til dem?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:34

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Det er, som jeg nævnte, et svar, som regeringen er optaget af hver eneste dag, og hverken statsministeren eller regeringen er i panik. Vi følger udviklingen ganske nøje; der er økonomisk krise i Europa, og det er der også i Danmark, og det er vores ansvar at komme med nogle relevante svar på det.

Med hensyn til de folk, som står i en meget svær situation på grund af ledighed, så har jeg på mit område bl.a. taget nogle initiativer i forbindelse med vores vækstteam, Det Blå Danmark, inden for velfærdsområdet, inden for vand-, bio- og miljøområdet, så vi sætter hele tiden ind på de styrkepositioner, som vi har i Danmark.

Regeringen har med finansloven for 2013 kigget på de forskellige erhvervsstøtteordninger, og det er jo der, vi går ind og prioriterer de midler, som kan styrke og skabe vores styrkepositioner. Bl.a. går vi nu ind og får styrket forskning på universiteterne, og vi vil gerne gøre det samme i forbindelse med de styrkepositioner, vi har inden for det grønne område. Og det er bl.a. på de områder, at de medarbejdere, som har haft gavn af boligjobordningen, kan komme til at arbejde med renoveringsordninger, klimatilpasning osv. Det er noget af det, som jeg forventer der også bliver beskæftigelse inden for.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:35

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men vi kan konstatere, at der ikke er noget af det, der rigtig virker. Den ene virksomhed efter den anden flytter sin produktionen til udlandet. Så sent som i går var det LEGO, der måtte fyre et stort antal medarbejdere her i landet for at flytte produktionen til udlandet. Vi ser også inden for handelslivet, at handelen i høj grad foregår i Flensborg, altså den danske handel foregår nu i Tyskland, og det er jo, fordi regeringens politik har spillet totalt fallit.

Så vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren er enig med sin forgænger, Ole Sohns, udtalelse i Radio24syv her fredag den 1. februar 2013, hvor Ole Sohn siger: Forudsætningen for at skabe nye job i Danmark er, at det bliver lønsomt at drive virksomhed. Såfremt ministeren er enig i den udtalelse fra Ole Sohn, vil ministeren så sik-

re, at det bliver lønsomt at drive virksomhed i Danmark efter 1. marts?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:36

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg vil ikke her kommentere hr. Ole Sohns udtalelser i Radio24syv. De må stå for hr. Ole Sohns egen regning.

Det, vi er optaget af i regeringen, og som jeg er optaget af på mit ressortområde, er at få skabt arbejdspladser, og den helt store udfordring er, at virksomhedernes investeringer er meget lave, mens de offentlige investeringer er historisk høje, som jeg også nævnte lidt tidligere. Faktisk er erhvervslivets investeringer så lave, at kapitalapparatet ikke fornys. Det er derfor, vi kommer med forslag til en pakke om job og vækst, sådan at det bliver mere attraktivt at skabe virksomheder og fastholde virksomheder og skabe arbejdspladser i Danmark. Det er den pakke, vi drøfter nu, og som også vil komme på et tidspunkt. Så har jeg også en stor forventning om, at det her bliver initiativer, som vi må arbejde sammen om til gavn for de ledige, der også er i Danmark.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Torsten Schack Pedersen til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 1010

5) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Er ministeren enig med den socialdemokratiske teleordfører, Trine Bramsen, når hun den 23. januar 2013 siger til Version2, at »TDC og de andre bredbåndsfirmaer bør tvinges til at lægge bredbånd ud til den del af befolkningen, som i dag har rigtig dårlige eller ingen forbindelser«?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vi starter med erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:37

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Tak for det. Tak for muligheden for at kommentere på spørgsmålet.

Regeringen har ikke planer om at pålægge telebranchen regulering i form af krav om fastnetbredbånd. Siden 1999 har skiftende regeringer sammen med et bredt flertal i Folketinget valgt at holde fast i teleforliget som en god og pragmatisk ramme for Danmarks telepolitik. Det er der også rigtig god grund til.

Forliget har givet den danske telebranche forudsigelige rammebetingelser og har dermed haft en vigtig betydning for branchens investeringer over årene. De økonomiske nøgletal fra Erhvervs- og Vækstministeriet viser, at den danske telebranche i perioden fra 2002 til 2011 samlet set har foretaget investeringer på mere end 75 mia. kr. målt i 2009-priser. Derfor er Danmark i dag blandt de førende bredbåndsnationer. F.eks. har 83 pct. af alle danske husstande og virksomheder i dag adgang til bredbåndsforbindelser med download-hastigheder på mindst 30 Mb pr. sekund. Og vi er i toptre blandt OECD-landene målt på antal af bredbåndsforbindelser pr. 100 indbyggere.

For regeringen er det vigtigt at slå fast, at vi har stort fokus på at sikre en velfungerende og veludnyttet bredbåndsinfrastruktur i hele landet. En god digital infrastruktur er på den måde et vigtigt grund-

lag for øget digitalisering og vækst i hele Danmark. Derfor vil regeringen i løbet af kort tid lancere et udspil, som skal medvirke til bedre mobildækning og bredbåndsforbindelser i hele Danmark.

Det er endnu for tidligt at røbe for meget af udspillet. Jeg kan dog sige så meget her, at vi har fokus på at forbedre rammebetingelser for teleselskabernes investeringer ved at fjerne barrierer. Og vi ser også på kommunernes muligheder for at fremme bredbånd lokalt.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:39

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for svaret. Det vil jeg gerne have lov at rose. Jeg synes, det er positivt, at ministeren fremhæver, at det teleforlig, der har været gældende siden 1999, har skabt en forudsigelighed omkring de vilkår, der gælder for at drive teleselskab i Danmark. Det er jo årsagen til, at der bliver investeret så meget.

Det er jo lidt det, der er kernen i mit spørgsmål. For når Socialdemokratiets it- og teleordfører så kommer med en udtalelse, som jeg er glad for at erhvervsministeren siger ikke er regeringens politik, jamen så skaber det desværre en usikkerhed om, hvad det er for nogle vilkår, der gælder i Danmark. Det er netop forudsigeligheden i vores teleregulering, der har gjort, at vi internationalt ligger rigtig flot. Vi har bestemt stadig væk udfordringer. Jeg er glad for, at regeringen har overtaget den tidligere regerings målsætning om 100 Mb til alle danskere i 2020. Der har vi en fælles udfordring. Vi har et fælles forlig, så det er jo en fælles opgave.

Men jeg er glad for, at ministeren siger, at det er de principper, vi holder fast i, og at det med lige pludselig at ændre på vilkårene ikke er regeringens politik. Jeg synes, det er positivt, at den udtalelse, der var fra Socialdemokratiets teleordfører, afviser ministeren er regeringens holdning. Det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:41

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Som jeg tidligere har været inde på, og som jeg også har mulighed for lige at gentage her, så mener jeg, at vi først og fremmest skal arbejde for at give selskaberne bedst mulige betingelser til at investere i bredbånd. Og som det også er nævnt fra spørgerens side, har vi jo et teleforlig, som vi selvfølgelig også bakker op om.

Med aktionen over frekvenser i 800 MHz-området til mobilt bredbånd blev der fastsat dækningskrav i områder med dårlig dækning, og dækningskravene betyder, at TDC senest med udgangen af 2015 skal sikre en bredbåndsdekning med en oplevet hastighed på minimum 10 Mb i 207 postnumre med dårlig dækning. Det vil vi også overveje ved fremtidige frekvensaktioner. Og så til forskel fra de dækningskrav, som vi kan fastsætte til mobilt bredbånd via frekvensaktionerne, så udsteder vi ikke landsdækkende tilladelser, når vi taler om at grave kabler ned i jorden. Hvis vi skulle det, ville det kræve en grundig forudgående analyse af EU-reglerne på området, og hvis vi skulle gå den vej, giver det sig selv, at det skulle ske sammen med parterne i teleforliget.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Ligesom jeg glæder mig over, at regeringen har fortsat målsætningen og ambitionen fra den tidligere regering omkring 100 Mb, så er jeg også glad for, at det, som tidligere videnskabsminister Charlotte Sahl-Madsen satte på skinner, nemlig at stille et dækningskrav i forbindelse med 800 MHz med opbakning i teleforligskredsen, nu er blevet rullet ud. For det er jo netop oplagt, at når vi har nye frekvenser, stiller vi nogle krav, hvis vi har nogle politiske ønsker, som vi ønsker at fremme. Det har vi jo helt naturligt gjort, for da stod vi med en frekvens – uden at det her på nogen måde skal blive en teknisk diskussion – som var utrolig velegnet til at levere et resultat for borgerne i Danmark og særlig de steder, hvor dækningen var dårlig, og det drejede sig nemlig om en ordentlig internetadgang.

Med det vil jeg også gerne understrege, at jeg er helt enig i, at det er måden at gøre det på, når vi har nye frekvenser. Men jeg glæder mig over, at ministeren siger, at der, hvor vi har lavet aftaler med branchen, kan vi jo ikke gå ind og ændre dem. Det ville ødelægge investeringerne. Og hvad der kunne lyde som en flot hensigt i en overskrift vil desværre kunne risikere at svække investeringerne i Danmark og betyde, at vi ikke får den udbygning, som vi er fælles i ambitionsniveauet omkring.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:43

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Det er netop en fælles ambition, ikke af hensyn til, hvem der er i regering, men af hensyn til de borgere, både private og i virksomhedsregi, som er dybt afhængige af, at der er et velfungerende mobil- og fastnet. Borgere og virksomheder forventer jo i dag, at der er adgang til mobiltelefoni alle steder, også at der er adgang til tidssvarende bredbåndshastigheder, som f.eks. kan benyttes til e-handel, digitale tjenester og offentlige digitale selvbetjeningsløsninger. Der er nogle regionale og lokale forskelle i den digitale infrastruktur, og der er fortsat områder, hvor virksomheder og forbrugere ikke kan få mobilforbindelse eller den bredbåndshastighed, som de ønsker, og det er en udfordring, at vi får sikret, at alle områder i Danmark har adgang til god mobil- og bredbåndsdækning. Så er det, at regeringen inden for kort tid lancerer et udspil, som skal bidrage til at sikre bedre mobil-dækning og bredbåndsforskyndelse i hele Danmark. Udspillet vil bestå af en række initiativer, som giver telebranchen gode betingelser for at nå helt ud til den yderste del af landet, men det er for tidligt, til at jeg kan gå i detaljer om udspillet.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:44

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan sige, at vi fra Venstres side naturligvis vil være en meget aktiv medspiller, når regeringen kommer med sit udspil. Jeg tror, at mange af de initiativer, som regeringen vil præsentere, nok ikke er voldsomt overraskende, fordi vi er nogenlunde velinformeret om, hvor barriererne ligger henne – barrierer, som vi jo i fællesskab må få fjernet. For det er afgørende, at man, uanset hvor man er i Danmark, skal kunne tænde sin mobiltelefon og få fat i omverdenen, og alle borgere i Danmark skal også have adgang til en ordentlig bredbåndsforskyndelse. Det er vigtigt for et Danmark i balance, og det er noget, som vi på grund af vores geografiske størrelse heldigvis relativt overkommeligt forhåbentlig kan få realiseret hurtigst muligt.

Kl. 15:42

Derfor vil jeg til sidst bare gerne bede ministeren om at understrege, at en klarhed, en sikkerhed i de vilkår, der gælder for telemarkedet, er afgørende for investeringer. Det er også det, der er baggrunden for mit spørgsmål, altså at der kommer udtalelser fra regeringspartierne ordførere, som er i voldsom konflikt med de grundprincipper, der gælder. Tidligere har der, også fra Socialdemokratiets teleordførers side, hvis man overtrådte cpr-lovgivningen, eller hvis man markedsførte, været trusler fremme om, at man ville fratage selskaberne deres sendetilladelser, og det er jeg også glad for, at erhvervs- og vækstministeren har afvist tidligere.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:46

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg vil nøjes med lige at forholde mig til det, som spørgsmålet her handler om, og undlade at være for bekymret over vores enighed. Og så vil jeg omkring det her med mobil- og bredbånd sige, at vi gør det her, fordi det skal være til gavn for Danmarks befolkning. Så afslutningsvis vil jeg sige, at jeg tror, at vi kan blive enige om, at det er helt essentielt for Danmark, at vi kan høste gevinsterne ved en digital økonomi, også i yderområderne, og at det er vigtigt med en udrulning af bredbånd i hele landet, også så yderområderne får de samme digitale rammevilkår som resten af landet, og at vi på den måde også får et helt Danmark i balance, og at man kan kalde og modtage fra alle dele af landet. Så tak for spørgsmålet.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Kristian Jensen til justitsministeren.

Kl. 15:47

Spm. nr. S 1013

6) Til justitsministeren af:

Kristian Jensen (V):

Finder ministeren, at udviklingen i antallet af familiesammenføringer og asylansøgere er i overensstemmelse med regeringens påstand om ikke at have lempet på VK-regeringens faste og fair udlændingepolitik?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Justitsministeren starter med at svare.

Kl. 15:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne slå fast, at regeringen på asylområdet ikke har ændret et komma med hensyn til betingelserne for at opnå asyl. Betingelserne er de samme som under den tidligere VK-regering.

Men antallet af asylansøgere i Danmark afhænger også af andre faktorer end den danske asylpolitik. Vore nabolande, Tyskland og Sverige, har også oplevet en stigning i antallet af asylansøgere i løbet af 2012.

Borgerkrigen i Syrien er årsag til, at mange mennesker flygter til de omkringliggende lande. Men mange finder også vej til EU og til Danmark, og det kan selvfølgelig mærkes på antallet af asylansøgere.

Antallet af asylansøgere fra Somalia er også steget, siden Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i juni 2011 fastslog, at volden i det sydlige og centrale Somalia var så generaliseret og af så alt-

vorlig en karakter, at tilbagesendelse generelt set ville udgøre en overtrædelse af menneskerettighederne.

Jeg kan dog oplyse, at Udlændingestyrelsen netop har givet nogle afslag på asyl. Afslagene er baseret på styrelsens fact finding-rapport fra januar, hvorefter sikkerhedssituationen er væsentlig forbedret, specielt i Mogadishuområdet. Vi modtager stadig væk en del asylansøgere fra bl.a. Serbien, hvor der generelt ikke er risiko for forfølgelse. Det er selvfølgelig uacceptabelt. Jeg er derfor sammen med europaministeren i dialog min serbiske kollega om denne problemstilling.

Regeringen ønsker en robust og retfærdig udlændingepolitik. Vi skal sikre og stille rimelige krav til de udlændinge, der kommer til Danmark. Det skal være krav, der understøtter integrationen.

Regeringen har derfor også, som den klart har sagt, med et bredt flertal i Folketinget afskaffet pointsystemet og tilbageført 24-årsreglen og tilknytningskravet til den form, som gjaldt før indførelsen af pointsystemet. Reglerne er nu tilbage på et leje, som er rimeligt og velafbalanceret.

I det store og hele ser ægtefællesammenføringsreglerne således ud nu, som de gjorde i slutningen af 2010, hvor pointsystemet endnu ikke var indført. Det er derfor forventningen, at niveauet for familiesammenføringstilladelser fremover vil svare til det niveau, der var, i årene før pointsystemet blev indført.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg tror, at det rækker. Så er det spørgeren.

Kl. 15:49

Kristian Jensen (V):

Der vil i hvert fald blive lejlighed til at svare på uddybende spørgsmål, kan jeg godt fortælle. For ministeren går jo i sin besvarelse af spørgsmålet helt hen over den udvikling, der rent faktisk er sket i antallet af asylansøgere.

Man har kunnet se på de statistikker, der er blevet offentliggjort, at antallet af asylansøgere i Danmark er steget markant fra 2011 til 2012. Og vi kan se, at hvor det selv i de tidligere år kunne ligge højt – i 2010 – nu ligger på et endnu højere niveau, på et *endnu højere niveau*. Og der er mig bekendt ikke noget som helst tegn i sol, måne eller stjerner på, at vi ikke i 2013 fortsat vil ligge på et markant højere niveau, hvad angår asylansøgere, og et markant højere niveau, hvad angår familiesammenførte, end vi gjorde i 2011.

Derfor er det bare, at jeg spørger, om ikke regeringen vil genoverveje de lempelser, man har lavet, og de lempelser, man er i gang med at gennemføre på asylområdet, som gør det nemmere og mere lukrativt at være asylansøger i Danmark, fordi man i højere grad får mulighed for, mens man er asylansøger i Danmark, at kunne opretholde en ekstra indkomst ved siden af.

Jeg tænker her på ministerens eget lovforslag, L 130, der vil give mulighed for, at man som asylansøger kan søge arbejde i Danmark, mens ens asylsag opretholdes. Vil det ikke i ministerens øjne være med til at skabe et klima af, at det er mere fordelagtigt at være asylansøger i Danmark fremadrettet og dermed kan give grobund for, at vi vil se en endnu større stigning end den, vi har set hidtil, i antallet af asylansøgere?

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:51

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, jeg er nødt til at præcisere en ting: Hvis det lovforslag, som hr. Kristian Jensen taler om, er lovforslaget om, at asylansøgere 6 måneder efter endeligt afslag på asyl skal have lov til at bo og arbej-

de uden for centrene – hvis det er det, hr. Kristian Jensen taler om – så var det ikke det, der blev refereret her i hvert fald. Men fair nok, sådan er der jo så meget i den her debat.

Hvad er det, forslaget handler om? Det handler om, at *hvis* asylansøgere, som har fået endeligt afslag på asyl, samarbejder – om hvad? Deres hjemsendelse – så får de mulighed for at komme ud at bo og arbejde uden for centrene, altså hvis de samarbejder om deres hjemsendelse. Hvad er det problem, der er opstået gennem de senere år i asylsystemet? Det er, at alt for mange *ikke* samarbejder om deres hjemsendelse.

Hvad kunne det her så være et incitament til? Netop at folk begynder at samarbejde om deres hjemsendelse. Og hvis flere samarbejder om deres hjemsendelse, hvad betyder det så? Så betyder det jo alt andet lige, at vi får flere hjem. Ergo er det sådan set en ganske fornuftig ordning. Det problem, som der også tidligere år har været i vores asylsystem – også under den tidligere regering – har været, at alt for mange ikke har samarbejdet om deres hjemsendelse. Det får vi her og nu så at sige et værktøj til at sikre.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:52

Kristian Jensen (V):

Jeg vil bare sige, at vi vender tilbage til hele spørgsmålet om økonomi lige om lidt, men hvis vi endelig skal komme ind på det nu, vil jeg bare pege på, at der i ministerens eget lovforslag er anført, at det at give asylansøgere ret til at bo og arbejde uden for asylcentre er en økonomisk omkostning på omkring 150 mio. kr. om året. Og der står i forbindelse med de positive konsekvenser for samfundet, at der vil være besparelser i centersystemet på ca. 10,1 mio. kr. Det er altså en omkostning for samfundet totalt set at give mulighed for det, som ministeren lige for et øjeblik siden stod og talte om som værende en besparelse, fordi vi vil få nogle hjemsendt hurtigere. Jeg refererer alene til ministerens egen vurdering, og det vender jeg tilbage til i de kommende spørgsmål.

Når jeg rejser spørgsmålet i dag om antallet af asylansøgere, er det for at høre, om regeringen har tænkt sig at tage initiativ til at få nedbragt antallet af asylansøgere til Danmark til tidligere tiders lave niveau, hvor det ikke var så lukrativt og så godt at søge asyl i Danmark, hvor nogle af de krav, der blev stillet til asylansøgere, er blevet lempet siden regeringsskiftet.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:53

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen har ikke ændret et komma i reglerne for at få asyl i Danmark. Det forslag, som hr. Kristian Jensen nu har forstået, er som sagt et forslag om, at hvis man samarbejder om sin hjemsendelse, får man muligheder for at komme ud at bo og arbejde. I nogle tilfælde skal man selv finde boligen, og man skal selv finde et arbejde. Det er kernen i forslaget: samarbejde.

Hovedproblemet i asylsystemet har i ganske mange år været, at folk *ikke* samarbejder om deres hjemsendelse. Altså, det er umuligt at finde ud af, hvem de er, når vi skal have dem hjem. Hvis flere samarbejder, er muligheden for at få flere hjem bedre.

Så er det rigtig nok, at der, for så vidt det angår børnene og andre grupper i vores asylsystem, bliver lavet forbedringer. Det ligger helt i forlængelse af, hvad også den tidligere regering rent faktisk gjorde.

Så vil jeg sige helt generelt: Jeg tror, at hvis man lytter til, hvad den forrige borgerlige statsminister, nemlig Anders Fogh Rasmus-

sen, sagde om lige nøjagtig det her spørgsmål om, at asylansøgere skulle have lov til at bo og arbejde uden for centrene, så kan der i hvert fald findes citater, hvor det, den nuværende regering laver, på ingen måde afviger fra, hvad han tidligere har udtalt om selv samme emne.

Så jeg tror bare, at man skal passe på med at svinge sig alt for højt op i den her diskussion. Det her handler om, at vi får muligheder for at forbedre vilkårene for bl.a. børnefamilierne, som er hårdt presset i systemet, hvilket ligger i forlængelse af, hvad den tidligere regering har lavet, og at vi får mulighed for at sende flere hjem, hvis de samarbejder om deres hjemsendelse.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:55

Kristian Jensen (V):

Som nævnt kommer vi tilbage til spørgsmålet om økonomi, og jeg refererer alene til ministerens egne tal i det følgende spørgsmål. Når jeg har rejst spørgsmålet her om, hvorvidt regeringen har tænkt sig at gøre noget ved den stigning i antallet af familiesammenføringer og den meget voldsomme stigning i antallet af asylansøgere, som vi ser, så må jeg bare konstatere, at det har ministeren ikke tænkt sig at gøre noget ved.

Ministerens deler ikke Venstres bekymring for, at vi ser for stor en stigning i antallet af familiesammenføringer og dermed vender tilbage til nogle af de problemer, der var. For i vores optik, i Venstres optik, betyder antallet af asylansøgere og antallet af familiesammenføringer noget i forhold til vores evne som samfund til at integrere. Det betyder også noget i forhold til, hvem der kommer, og hvor integrerbare de er, og derfor var hele tankegangen bag pointsystemet netop ikke at holde folk væk, men at sikre, at dem, der havde bedst mulighed for at blive integreret i Danmark, havde en mulighed for at komme, og at den enkelte familiesammenføringsansøger kunne forbedre sine muligheder for at komme i betragtning til familiesammenføring ved at uddanne sig og forberede sig til et job og et familieliv i Danmark.

Jeg må bare konstatere, at den bekymring, vi har i Venstre, deler ministeren ikke.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:56

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at antallet, der kommer til Danmark, selvfølgelig betyder noget for det danske samfunds evne til at integrere dem. Det var jo også derfor, at jeg omtalte den nye procedure, som Udlændingestyrelsen netop har indført, altså at man i nogle sager har givet afslag på asyl til folk, der kommer fra Somalia, og at jeg i forhold til spørgsmålet om de serbere, som kommer til Danmark, er i dialog med min serbiske kollega om at løse den her problemstilling.

Det er jo også et spørgsmål om, at vi forsøger at løse den prop, som i de senere år – også under den tidligere regering – udviklede sig i udsendelseproceduren. Det gør vi ved at opsplitte vores asylsystem i modtagecentre og udrejsecentre og ved at forstærke indsatsen for at få asylansøgerne hjem til de områder, hvor de kommer fra. Der er rigtig mange initiativer, som bliver taget lige i øjeblikket.

Så vil jeg sige, at antallet af asylansøgere jo som sagt er påvirket af mange forskellige forhold – krig og ufred i landene omkring os spiller selvfølgelig en meget væsentlig rolle. Når vi så ser på antallet af familiesammenføringer, som hr. Kristian Jensen nu spørger til, så

kan man sige, at i 2010 var der 6.730 ansøgninger, i 2012 var der 6.191 ansøgninger. Der blev i 2010 givet 4.768 tilladelser, og i 2012 blev der givet 3.173 tilladelser.

Så det, regeringen har sagt, når det handler om familiesammenføringer, er, at for så vidt angår ægtefællesammenføring, vil det blive ført tilbage til det niveau, vi kendte ved udgangen af 2010, hvor den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, lige inden, altså den periode, sagde: I tæt samarbejde med Dansk Folkeparti har vi fået indvandringen under kontrol. Det er det niveau, regeringen fører ægtefællesammenføringsreglerne tilbage til.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:58

Spm. nr. S 1014

7) Til justitsministeren af:

Kristian Jensen (V):

Vil ministeren udarbejde en redegørelse for, hvilke omkostninger det danske samfund har ved den stigning i antallet af familiesammenføringer og asylansøgere, som regeringens mange lempelser af udlændingepolitikken har medført?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Justitsministeren.

Kl. 15:58

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Brede spørgsmål kræver mange papirer – sådan er der så meget. Godt. Tak, formand.

Som det er spørgeren bekendt, er ansvaret for vurderingen af de samfundsøkonomiske konsekvenser af indvandringen ressourcemæssigt placeret under Social- og Integrationsministeriet. Jeg har derfor indhentet en udtalelse fra social- og integrationsministeren, som har oplyst følgende:

Vi har allerede betydelig viden om indvandringens økonomiske konsekvenser, idet der er gennemført en række undersøgelser heraf. Undersøgelserne viser, at der er forskel på, hvilken type indvandring der er tale om. Indvandrere fra mere udviklede lande har samlet set givet et positivt økonomisk bidrag til den offentlige økonomi, mens indvandrere fra mindre udviklede lande har givet et negativt økonomisk bidrag. Forklaringen er, at indvandrere fra mere udviklede lande i højere grad er i arbejde end indvandrere fra mindre udviklede lande. De betaler derfor mere i skat og modtager mindst i indkomstoverførsler. Afgørende for de samfundsøkonomiske konsekvenser af den fremtidige indvandring er således, hvilke indvandrere der er tale om, og i hvilket omfang vi lykkes med at integrere dem, og herunder særlig integrationen på det danske arbejdsmarked. Det behøver vi ikke nye analyser for at fortælle os. Derfor er regeringen også mere optaget af, hvordan vi i praksis sikrer en bedre integration, og at vi fører en integrationspolitik, der har fokus på, hvad hver enkelt borger kan bidrage med til samfundet.

Regeringen er ambitiøs i forhold til den dagsorden og lægger bl.a. op til en styrket modtagelse af nyankomne flygtninge og indvandrere, at nydanske børn opnår bedre resultater i skolen, og at 10.000 flere nydanskere kommer i beskæftigelse inden 2020 – alt sammen forhold, der vil være til gavn ikke bare for den enkelte, men også for samfundsøkonomien. Derudover har regeringen valgt at synliggøre udviklingen i integrationen ved at offentliggøre det nationale integrationsparameter. På ni områder kan alle være med til at følge udviklingen: Det gælder nydanskernes beskæftigelse, uddannelse, danskuddskaber, medborgerskab, ligebehandling, selvbe-

stemmelse, forsørgelse, udsatte boligområder og også kriminalitet. Vi lader os måle på, om integrationen rent faktisk forbedres. Det vil nemlig være afgørende, ikke bare for den enkelte, men også for samfundsøkonomien.

Det var som sagt udtalelsen fra social- og integrationsministeren, og yderligere spørgsmål vedrørende dette område bedes rettet direkte til social- og integrationsministeren.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Kristian Jensen, værsgo.

Kl. 16:00

Kristian Jensen (V):

Det er meget venligt af justitsministeren at indhente en udtalelse fra sin kollega; det er bare ærgerligt, at justitsministeren tilsyneladende har misforstået mit spørgsmål. For det er ganske rigtigt en skandale, at regeringen har valgt at bremse den opgørelse af omkostningerne ved indvandringen, som den tidligere regering satte i gang. Det er, synes jeg, en skandale, at danskerne ikke kan få at vide, hvad den reelle omkostning er. Det er ikke, fordi jeg synes, vi ikke skal have indvandrere, og det er ikke, fordi jeg ikke synes, at vi skal have flygtninge, men det er, fordi jeg synes, vi skal have debatten om dem på et oplyst grundlag, og det ønsker regeringen ikke. Men det var sådan set ikke social- og integrationsministerens manglende opgørelse af samtlige omkostninger og udgifter, som samfundet har ved integration og indvandring, jeg bad om. Jeg bad om, hvorvidt justitsministeren ville udarbejde en redegørelse for, hvilke omkostninger det danske samfund har i forbindelse med den stigning i antallet af familiesammenførte og asylansøgere, som regeringens mange lempelser af udlændingepolitikken har medført.

Altså, hvad har det betydet, at regeringen har valgt at ændre på en række regler, f.eks. som det, der er i lovforslaget L 130 – og så kommer vi tilbage til ministerens lovforslag, L 130 – og som regeringen selv opgør? Her har de lempelser, man gennemfører, en årlig omkostning, der totalt set er på ca. 230 mio. kr. At der så er en besparelse på 10,1 mio. kr., er selvfølgelig værd at tage med – lidt har også ret – men det betyder altså, at man her netto laver nogle lempelser, der koster over 200 mio. kr., alene på det her lovforslag. Jeg bad sådan set justitsministeren om, hvorvidt justitsministeren på *sit* område ville lave en redegørelse for, hvad det har kostet det danske samfund med de lempelser og ændringer, som *justitsministeren* har gennemført.

Det er sådan set blot det, jeg beder om, det er ikke den samlede opgørelse – den har jeg forstået at regeringen ikke mener at danskerne bør vide noget om; de samlede omkostninger, som samfundet har i forbindelse med integration, synes regeringen ikke det er værd at opgøre – og derfor spurgte jeg målrettet justitsministeren: Hvad har det kostet samfundet med de lempelser, der er sket på justitsministerens område?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 16:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, der er i spørgsmålet henvist til, hvilke omkostninger det danske samfund har, og som jeg startede med at sige, er det spørgeren bekendt, at ansvaret for de samfundsøkonomiske konsekvenser henhører under social- og integrationsministeren. Vi havde jo også tilbudt spørgeren, at social- og integrationsministeren rent faktisk gerne ville tage debatten med spørgeren i dag, men det har spørgeren afvist.

Så igen: Jeg synes, at fremtidige spørgsmål på det område bør henføres til den pågældende minister, som har ressortansvaret på området.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Kristian Jensen.

Kl. 16:03

Kristian Jensen (V):

Men nu er det ikke social- og integrationsministeren, jeg spørger. Det er sådan set heller ikke hendes område, jeg spørger til. Det er om justitsministerens lovforslag og de omkostninger, det har. Man kan så kalde det samfundet eller staten. Hvis det er et spørgsmål om retorik, der gør, at ministeren ikke har forstået spørgsmålet, skal jeg gerne omformulere det: Vil ministeren redegøre for, hvilke omkostninger den danske stat har haft ved de lovgivningsmæssige lempelser på flygtninge- og familiesammenføringsområdet, som justitsministeren har gennemført på sit område?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 16:04

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som det ikke er spørgeren ubekendt, så kommer man som minister i salen for at svare på de spørgsmål, der bliver stillet. Her er der stillet et spørgsmål om, hvilke omkostninger det danske samfund har haft. Hvis man ønsker en besvarelse, der relaterer sig til mit ressortområde, må man stille det spørgsmål, og så skal jeg selvfølgelig nok svare på det. Men det her spørgsmål hører retmæssigt under social- og integrationsministerens ressort, og det bør man som sagt stille social- og integrationsministeren et spørgsmål om.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Kristian Jensen.

Kl. 16:04

Kristian Jensen (V):

Prøv lige at høre: Både justitsministeren og jeg har siddet i Folketinget i flere år. Justitsministeren er en erfaren politiker og har efterhånden halvandet års rutine som minister. Det må da give en eller anden form for rygrad til at kunne svare på et klart spørgsmål.

Jeg beder jo ikke om et tal. Jeg beder om en tilkendegivelse. Vil ministeren – og det er en politisk tilkendegivelse, om ministeren vil det eller ej – lave en opgørelse over, hvad de lempelser, som justitsministeren har gennemført på integrationsområdet for asylansøgere og familiesammenføringer, har kostet den danske stat?

Vi står her med L 130, og der er det klart opgjort, hvad det forslag alene kommer til at koste, nemlig netto over 200 mio. kr. Så nu spørger jeg: Vil justitsministeren på sit område lave en redegørelse over, hvad det samlet set har kostet med de lempelser, der er gennemført siden regeringsskiftet? Jeg spørger ikke om et tal, men blot om en tilkendegivelse – ja eller nej?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 16:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Spørgerne er velkommen til at stille alle de spørgsmål, han vil, men når jeg som minister bliver bragt i salen for at besvare et spørgsmål, som ligger inden for en anden ministers ressortområde, så ved spør-

geren ganske udmærket, også med afsæt i hans egen erfaringer med at stå på en ministerplads, at så henleder man opmærksomheden på, at svaret skal komme fra den, der har resortansvaret for området.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet er sluttet. Tak.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren af Flemming Damgaard Larsen, Venstre.

Kl. 16:06

Spm. nr. S 1001

8) Til skatteministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvor langt er regeringen i arbejdet med kørselsafgiftsordningen, der vil give betydelig forhøjede forbrugerpriser, svække antallet af arbejdspladser, forringe konkurrenceevnen, reducere eksporten og give transporterhvervene betydelig øgede omkostninger?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for spørgsmålet, havde jeg næsten lyst til at sige, men samtidig er der sådan en vis gentagelse i spørgsmålet, for stort set det samme spørgsmål blev jo stillet for en uge siden af hr. Flemming Damgaard Larsen. Hvis vi fremover skal se hinanden hver onsdag i spørgetiden, ser jeg da frem til det, men jeg vil godt ligesom sidst sige, at jeg altså synes, at det er underligt, at Venstre er så optaget af den her lastbilsafgift og kører rundt og laver kampagner imod den i hele landet og sammenligner den med betalingsringen osv., når sandheden er, at det var Venstre selv, som i sin tid gennemførte den her afgift. Det var den daværende VK-regering, som gennemførte den her afgift.

Nu skal regningen så betales, og hvor ser man Venstrefolk, når regningen skal betales? De forsvinder, de løber deres vej. Så ser man bare ryggen af dem, og så må vi andre betale regningen for dem. Det er jo det problem, som vi står med i regeringen i øjeblikket. Så jeg synes i og for sig, at det ville være rimeligt, at Venstre tænkte på det.

Men ellers kan jeg sige, at regeringen til fulde er optaget af virksomhedernes konkurrenceevne. Vi er til fulde optaget af, at vi kan producere i det her land. Vi er til fulde optaget af, at yderdistrikterne bliver udviklet. Det kan jeg hundrede procent forsikre hr. Flemming Damgaard Larsen om.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:08

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Det er helt rigtigt, at vi også var mødt frem her i salen sidste onsdag, men der var ministeren så ophidset, at det var helt umuligt at få en ordentlig dialog i gang med ministeren. Det er jo så det, jeg håber at vi kan få i dag, så vi kan få en afklaring af konsekvenserne af den her ulykkelige situation med kørselsafgiftsordningen, der vil betyde en markant forværrelse af konkurrenceevnen for danske virksomheder, herunder selvfølgelig transporterhvervene. Det vil betyde en nedgang i antallet af arbejdspladser, og at man også igen vil udflytte arbejdspladser til udlandet. Det er jo det, vi skal prøve på at undgå, og det er derfor, vi er nødt til at finde ud af, hvad det her handler om, hvad det er, regeringen vil på det her område.

Nu er det ikke sandt, at Venstre ikke har finansieret det her. Det har vi. Vi har foreslået en reduktion i varigheden af offentligt løntil-

skud og en målretning af mentorordningen, og det giver sammenlagt en finansieringskilde på næsten 1,4 mia. kr. Så derfor er det, som Venstre i sin tid lagde ryg til med kørselsafgifter, fuldt finansieret, selv om vi så vil afskaffe den og ikke går ind for den. For i mellemtiden har regeringen jo indført for over 6 mia. kr. skatter og afgifter, så vi er jo i en helt ny situation nu i forhold til erhvervslivet og i forhold til antallet af arbejdspladser. Det er jo derfor, det er så ulykkeligt, at regeringen fremturer med det forslag her.

Men jeg vil godt helt konkret spørge, om ministeriet, og det vil også sige regeringen, stadig væk er fast besluttet på at indføre kilometerbaserede afgifter for lastbiler, for det sagde ministeren tidligere i et svar til Folketingets Skatteudvalg den 3. december at man var, og at man var meget langt med arbejdet med det. Så vil jeg godt høre, hvor langt man er i arbejdet med det.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:09

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Når man hører de her argumenter, må man næsten have to hoveder at tage sig til. Det må jeg altså godt nok sige. For når hr. Flemming Damgaard Larsen siger, at der er finansiering gennem besparelser på mentorordningen, må det være noget med nogle ændringsforslag til finansloven, som Venstre kom med – kunne jeg gætte på. Men det har ikke noget med det her at gøre.

Sandheden er, at man i forårspakke 2.0 tog hul på den her sag. Man besluttede, at der skulle gennemføres en lastbilsafgift. Man brugte pengene allerede på det tidspunkt. Så kan man da godt komme og sige, at man har finansieret det gennem besparelser på mentorordningen, og hvad ved jeg, men sandheden er jo, at det var Venstre, som i sin tid besluttede, at den her lastbilsafgift skulle gennemføres. Jeg vil sige, at regeringen hver dag arbejder på at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne. Vi arbejder hver dag på at styrke yderområderne i Danmark.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:11

Flemming Damgaard Larsen (V):

Netop derfor kan jeg jo ikke forstå, hvorfor man fremturer med det her forslag. Den der diskussion om, hvad Venstre har foreslået, og at vi har finansieret det, behøver vi ikke at tage, for det er sådan, som jeg siger: Vi har fundet fuld finansiering, og det forslag går vi ikke ind for, efter at regeringen har pålagt skatter og afgifter for over 6 mia. kr. til det danske samfund.

Men sidste onsdag sagde ministeren, at regeringen ikke har besluttet en kørselsafgift på mellem 2,7 og 2,9 mia. kr. Men i et samråd den 7. juni 2012 sagde ministerens forgænger, at regeringen ønskede, at kørselsafgifterne skulle indbringe et provenu på mellem 2,7 og 2,9 mia. kr., hvilket også fremgår af regeringens finanslovaftale med Enhedslisten for 2012. Derfor vil jeg godt have et klart svar på, om det danske erhvervsliv og de danske arbejdspladser kan regne med – også de danske forbrugere i øvrigt, det vil jo også påvirke forbrugerpriserne – at man nu får en yderligere afgift på mellem 2,7 og 2,9 mia. kr.? Kan vi få et klart svar på det?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:12

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Nej, man får ikke en ny afgift på 2,7 og 2,9 mia. kr. Men i øvrigt synes jeg altså stadig, det er pinligt at høre på Venstrefolkene i den her sag. Jeg må sige, at det synes jeg, når man siger, at vi »fremturer«. Ja, »fremturer« – det er da kun i den forstand, at vi sidder på en regning, som VK-regeringen i sin tid udstedte. Det er det, der er sandheden i det. Man vedtog i sin tid at gennemføre den her lastbilsafgift. Man brugte pengene, før man havde fået dem ind. Før der var kommet én krone ind gennem den her afgift, brugte man en stor del af de her penge, og så skal vi finansiere det efterfølgende. Det er da noget af en opgave. Men det klarer vi nok. Vi arbejder hver dag på at få landets økonomi til at hænge sammen, forbedre vores økonomi, også forbedre beskæftigelsen og virksomhedernes konkurrencevilkår, også i yderområderne.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:13

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det, Venstre foreslog i sin tid, var et langt, langt lavere beløb end det, som regeringen nu pønser på, altså mellem 2,7 og 2,9 mia. kr., som vi jo har regeringens ministers ord for. Den tidligere skatteminister har sagt, at det bliver mellem 2,7 og 2,9 mia. kr., så det må stå til troende, indtil vi ser noget andet.

Når der er så stor usikkerhed omkring det her, og det er der jo, for ministerens svar giver ikke noget klart svar, så når der er så stor usikkerhed og på den ene side og på den anden side, vil jeg godt spørge, om det er ministerens opfattelse, at usikkerheden omkring de her kørselsafgifter vil påvirke erhvervslivets investeringslyst i Danmark. Får vi flere investeringer i Danmark, når der er den usikkerhed, eller får vi færre investeringer i Danmark på grund af usikkerheden?

Kl. 16:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:13

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Usikkerhed er aldrig godt, og derfor synes jeg også, det er underligt, at Venstre kører rundt i landet og skaber usikkerhed. For det er Venstrefolkene, der skaber den her usikkerhed, og hvorfor gør Venstrefolkene det? Det gør de, fordi de har fået en eller anden forestilling om, at det her kan blive sådan et nyt problem for regeringen. Det er det, jeg har hørt Venstrefolk gå rundt og sige – en ny betalingsrings-sag, ikke? Så den usikkerhed bliver da skabt af Venstre. Derfor vil jeg sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, at selvfølgelig er det da altid dårligt med usikkerhed, men det finder vi også nok ud af. Så hr. Flemming Damgaard Larsen og Venstre kan tage det helt roligt. Slap bare af. Det her får vi nok løst.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak.

Jeg får lige besked om, at den næste spørger, hr. Lars Barfoed, er syg, så han kommer desværre ikke. Kan vi nå at få fat på den næste spørger, hr. Karsten Lauritzen? Ellers må vi vist udsætte mødet i 5 minutter, så folk får en chance.

Vi udsætter mødet i 5 minutter.

Kl. 16:14

Spm. nr. S 969

9) Til kulturministeren af:

Lars Barfoed (KF):

Finder ministeren det rimeligt, at offentlige biblioteker alene i 2013 planlægger at bruge over 5 mio. kr. på at stille mere end 10 millioner musiknumre gratis til rådighed på nettet, når man bl.a. tager i betragtning, at lignende ydelser stilles til rådighed af private leverandører?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Mødet er udsat. (Kl. 16:15).

Kl. 16:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Mødet er genoptaget.

Så er det hr. Karsten Lauritzen med et spørgsmål til kulturministeren.

Kl. 16:19

Spm. nr. S 995

10) Til kulturministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvorledes finder ministeren, at Kulturstyrelsens afslag til Vendsyssel Historiske Museum på at indstille museet til også fremover at drive selvstændig bygherrebetalt arkæologi er i overensstemmelse med den forrige ministers udlægning af Kulturstyrelsens rolle i forhold til de enkeltes museers drift, i ministerens besvarelse af Kulturudvalgets spørgsmål nr. 20 til lovforslag nr. L 24?

Skriftlig begrundelse

Af den tidligere kulturministers besvarelse af Kulturudvalgets spørgsmål nr. 20 til lovforslag nr. L 24 fremgår bl.a. følgende: »Museerne skal opleve, at de kriterier, de bliver bedømt ud fra ved kvalitetsvurderingerne, er meningsfulde kriterier, der understøtter museernes arbejde. Det er generelt mit indtryk, at museerne oplever dialogen om kvalitetsvurderingerne som positiv, men der er et løbende behov for at sikre åbenhed og gennemsigtighed i forhold til, hvad museerne vurderes ud fra. Heri ligger naturligvis også, at kriterierne ikke må have en karakter, så museernes autonomi eller mulighed for at tilpasse sig lokale vilkår og behov forsvinder. Kriterierne skal give mening for alle museer i et museumslandskab, som skal blive ved med at være mangfoldigt, for netop mangfoldigheden er en af det danske museumslandskabs helt centrale styrker. Normer og retningslinier skal derfor have karakter af overordnede målsætninger, der rummer høj grad af mulighed for individuelle valg i forhold til museets planlægning, drift og udvikling. Dette vil være udgangspunktet for Kulturstyrelsens arbejde med kriterier for kvalitet og bæredygtighed«.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til kulturministeren.

Kl. 16:19

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Karsten Lauritzen spørger til en konkret sag, men inden jeg kommer til den, vil jeg gerne lige gøre rede for processen omkring arkæologien.

Hele processen udspringer af en international evaluering af arkæologien fra 2009. Evalueringen pegede på museernes lokale ophæng som en værdi ved den danske struktur. Evalueringen pegede dog også på behovet for at skabe et større forskningsudbytte.

I øjeblikket er Kulturstyrelsen på den baggrund i gang med tilde-ling af de arkæologiske opgaver, og det sker ud fra en række kvalitetskrav, som er blevet fastlagt i dialog med museerne. Museer, der ikke selvstændigt kan leve op til kvalitetskravene, får mulighed for

at indgå samarbejdsaftaler med andre museer om udførelsen af opgaverne. Herved ikke blot fastholdes, men også styrkes de faglige kompetencer på museerne. Alle involverede museer kan ligeledes fortsat deltage i den lokale formidling af arkæologien. Alt i alt er der tale om en fremtidig struktur for arkæologien, der fastholder dansk arkæologis styrker og samtidig adresserer de udfordringer, som den internationale evaluering pegede på.

Vendsyssel Historiske Museum, som er den konkrete sag, som hr. Karsten Lauritzen spørger til, har ikke fået noget afslag fra Kulturstyrelsen. Der er en dialog mellem museet og styrelsen om, hvordan museet fremadrettet kan leve op til kvalitetskravene for den bygherrebetalte arkæologi. Så vidt jeg er orienteret, tegner der sig i den forbindelse forskellige muligheder for, hvordan museet fremover kan varetage arkæologiske opgaver.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Karsten Lauritzen, værsgo.

Kl. 16:21

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for besvarelsen. Baggrunden for, at jeg har rejst den her sag, er jo, at der lige er blevet vedtaget en museumslov bredt i Folketinget, og selv om arkæologiområdet ikke har noget med den museumslov at gøre, så var der jo en stor politisk diskussion om og også en bekymring bl.a. fra Venstres side for, om den lov ville føre til en øget centralisering.

Der har været en god dialog, og derfor blev loven jo også vedtaget med et bredt flertal i Folketingssalen, og der er blevet lavet stemmeaftale, og der er blevet stillet en masse spørgsmål og sådan noget, og vi i Venstre var af den opfattelse, at man ikke med loven og generelt fra kulturministerens og de underliggende styrelses side ønskede at centralisere museumsområdet. Jeg tror, at man et sted bruger formuleringen, at man ikke vil ændre på museernes fundamentale økonomiske grundlag. Og det er jo fint nok, men så kommer det her så ind fra sidelinjen. Vendsyssel Historiske Museum har i, jeg tror det er 123 år, bedrevet arkæologi på den her måde, og pludselig får man så at vide fra styrelsen, at det kan man godt skyde en hvid pind efter.

Så kan det godt være, at ministeren siger, at der er en dialog i gang, men jeg synes, at ministeren skulle tage kontakt til Vendsyssel Historiske Museum, for jeg skulle hilse og sige, at man ikke betragter det som en dialog, man betragter det som et diktat. Jeg ved konkret, at man på et møde, der blev holdt mellem styrelsen og museet, fik at vide, at der skal meget, meget tungtvejende argumenter til, for at man ikke mister det her område, som man altså har haft og varetaget på ordentlig vis i 123 år.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om hun står ved det fundament, der blev lagt med museumsloven, og som ikke handler om arkæologiområdet, men generelt om museer. Står ministeren ved, at der ikke er noget ønske om at centralisere eller ændre på de grundlæggende økonomiske vilkår for museerne?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:23

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg forstår udmærket hr. Karsten Lauritzens spørgsmål, for det er to processer, der på en eller anden måde kommer til at krydse hinanden. Den ene er sat i gang i 2009 med en international evaluering, og vi plejer jo at være tilhængere af at prøve at få evalueret det arbejde, der gøres – også på museerne – af nogle internationale kompetente

personer. Og der får Danmark faktisk nogle råd, som jeg synes det er svært bare at sige at vi ikke vil se på eller følge.

Derfor vil jeg godt endnu en gang understrege, at det ikke er hensigten at bruge arkæologien til en centralisering af museerne. Vi taler om en funktion eller en opgave, som varetages af rigtig mange museer i dag, og man må spørge, om alle de museer – det er nogleogfyre – har så meget arbejde på det arkæologiske område, at de kan vedligeholde en tilstrækkelig høj faglighed i det arbejde. Men det er ikke et centraliseringsønske; museerne bliver ved med at ligge, hvor de ligger – det er ikke arkæologien, der gør, at museerne skal flytte sig.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:24

Karsten Lauritzen (V):

Man kan jo ikke have noget imod, at man hæver kvaliteten, men som jeg bare har forstået det på den dialog, der har været i den konkrete sag, så har man simpelt hen meddelt Vendsyssel Historiske Museum, at museet i 2012 havde en for lav omsætning, til at de kan få lov til at varetage området fremadrettet. Det er jo et mærkeligt argument. Altså, vi har her et museum, der i 123 år har løst den her opgave, uden at der er nogen, der har rettet kritik, og pludselig kommer man så på baggrund af sådan et simpelt omsætningstal og siger: I kan ikke løfte den her opgave.

Kunne ministeren her i dag ikke give tilsagn om, at man selvfølgelig får en ordentlig, saglig vurdering? Hvis Kulturarvsstyrelsen kan fremlægge dokumentation for, at museet ikke på faglig vis kan varetage opgaven, så giver det jo mening, men det gør det altså ikke bare at henvise til nogle omsætningstal og så i øvrigt sige, at man lige så godt kan indstille sig på, at det bliver sådan, for det har styrelsen bestemt. Kan ministeren ikke godt forstå, at man er lidt overrasket over sådan en melding på Vendsyssel Historiske Museum, særligt når man nu har vedtaget en museumslov og vi politikere har lovet dem, at det netop ikke skulle være sådan?

Kl. 16:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:25

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Jeg vil godt understrege, at jeg selvfølgelig under udarbejdelsen af svaret til hr. Karsten Lauritzen har spurgt til, om der er truffet en afgørelse, og det er der ikke. Selv om hr. Karsten Lauritzen har en anden opfattelse, har jeg fået at vide af Kulturstyrelsen, at der ikke er truffet nogen afgørelse. Der er en dialog, og afgørelsen vil først blive truffet i februar. Så derfor synes jeg, man måske skulle vente.

Men nu har jeg jo også understreget, at kvaliteten af det arbejde, der skal foregå inden for arkæologien, skal være i orden, og så må Kulturstyrelsen jo sikre sig, at de også kan begrunde deres beslutning til sin tid, også ud fra saglige vurderinger om fagligheden.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:26

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det er jeg sådan set glad for. Jeg må bare nu sige til ministeren, at vi har tænkt os at forfølge den her sag. Det virker helt ærligt på mig, som om der er kommet en styrelse, som har bestemt sig for, at den skal have en samarbejdsmodel, og at selv om museet har drevet

det her område i 123 år, skal styrelsen nok sørge for at få det fjernet fra museet. Altså, det er jo en mærkelig måde at føre en dialog på, og det kan vi jo diskutere i lang tid, men, altså, der er jo mange måder, hvorpå man kan få indsigt i, hvad der er sket på de møder – telefonnotater, mødenotater og alt muligt andet – og så skal vi nok få afklaret den sag.

Det, jeg er optaget af, er sådan set, at man imødekommer det her kvalitetskrav, og at man ikke bruger kvalitetskravet til at få gennemført en underliggende centralisering, som går i en fuldstændig anderledes retning end den gode proces, der har været i forbindelse med museumsloven. Der vil jeg da godt håbe, at kulturministeren vil give et tilsagn om, at selv om de to processer har kørt hver for sig, er det de samme politiske intentioner, der ligger bag ved.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:27

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at kvittere for det samarbejde, vi indledte ved afslutningen af forhandlingerne om museumsloven. Jeg er fuldstændig bevidst om, at der ikke er intentioner om at centralisere museerne som sådan. Det, jeg giver tilsagn om, er, at der selvfølgelig skal være en faglig, saglig begrundelse for en beslutning, som en styrelse træffer i forhold til et museum. Den beslutning er ikke truffet i dag. Den træffes først i februar, og selv om vi er kommet ind i februar, så er det altså lidt senere i februar.

Jeg håber bare, at vi har en fælles forståelse af, at vi skal kunne forstå det svar, der i givet fald kommer på et senere tidspunkt.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til børne- og undervisningsministeren af hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:28

Spm. nr. S 997

11) Til børne- og undervisningsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvorfor inddrog ministeren ikke folkeskoleforligskredsen, før hun søsatte det hemmeligholdte modersmålsbaserede storskalaforløb i en syvendedel af alle landets folkeskoler?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren. Ministeren skal sådan set starte, hvis ellers ministeren har lyst. (*Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini)*: Nå, jeg troede ellers, spørgsmålet skulle læses op. Undskyld! Det er derfor, jeg sidder og smiler så venligt. Nå, der kan man bare se. Det er nye regler. Det er for at spare tid. Godt! Det er simpelt hen frygtelig pinligt, men jeg er nødt til at spørge, om jeg bare svarer; man går ud fra, at alle kender spørgsmålet). Jeg tror, at ministeren er ved at bruge sin taletid nu, hvis ikke ministeren kommer i gang.

Kl. 16:29

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Godt! Som det er spørgeren bekendt, er det jo altid sådan i forhold til det forsøgs- og udviklingsarbejde, som der jo er en mangeårig tradition i Børne- og Undervisningsministeriet for, at det er der, for at vi kan blive klogere på, hvad det er for undervisningsmetoder, der skal til, for at alle børn bliver så dygtige, som de kan blive. Det kan også være om, hvordan man laver faglig opkvalificering af lærere osv. Og som det er god stil i forhold til forsøgs- og udviklingsarbejde, orien-

terer ministeren en eventuel forligskreds om, hvad det er, forinden forsøget går i gang, og det er også sket i det her tilfælde. Det er jeg sikker på spørgeren godt ved.

Jeg tror heller ikke, det er nogen hemmelighed for spørgeren, at regeringen er optaget af, at vi faktisk får noget solid viden om, hvad det er, der skal til, for at tosprogede børn bliver fagligt dygtigere i dansk, matematik, engelsk og de andre fag, som der er i folkeskolen. For sagen er jo desværre den i dag, at i gennemsnit ligger de tosprogede elever 1,5-2 karakterpoint bagud i forhold til deres danske kammerater, og derfor har vi virkelig brug for at få noget viden om, hvordan de skal løftes fagligt.

Jeg vil også gerne understrege, for der har været lidt forvirring i den offentlige debat om det, at regeringen ikke har nogen planer om at genindføre obligatorisk modersmålsundervisning. Det er heller ikke det, der ligger i forsøgsprogrammet. Det handler om at blive klogere på at bruge de sprog, som børnene har med sig, men omsætte det sådan, at det understøtter dem i forhold til de fag, der er i folkeskolen.

Så derfor er der ikke nogen, der er blevet snydt. Vi følger helt almindelig forsøgspraksis. Vi har orienteret forligskredsen. Jeg håber også, at forligskredsen inklusive Dansk Folkeparti har en interesse i, at vi her laver et forsøg af en sådan størrelse, og det medgiver jeg at det har, men det gør vi jo netop for at få noget viden, hvoraf vi bliver klogere på, om det rent faktisk virker, så eleverne bliver dygtigere.

Der er blevet sat meget forsøgsarbejde i gang igennem tiderne, hvor det har været ret spredt, der har ikke været nogen klare mål, der har ikke været systematisk evaluering, og der er ikke blevet brugt den praksisforskning, der er. Men det har vi rådet bod på ved at have nogle klare retningslinjer for at have forsøg, der rent faktisk giver os noget viden om, hvad der virker, og det er med udgangspunkt i, at alle børn skal blive så dygtige som muligt, også tosprogede børn. Det håber jeg også Dansk Folkeparti er interesseret i.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 16:31

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for svaret. Nu gik spørgsmålet jo på, hvorfor ministeren ikke har inddraget folkeskoleforligskredsen, og ministeren svarede, at det har hun også gjort. Ja, knap en dag, før det blev søsat. Det er jo ikke at inddrage. Vi er jo midt i en forhandling om en justering af folkeskolen, og der ville det da have været nærliggende, at ministeren indkaldte til et møde, så hun kunne have fortalt om, hvad det her drejer sig om, hvad det indeholder, og hvorfor hun har gjort sådan, som hun har gjort. Jeg synes ikke, hun har svaret på, hvorfor hun ikke har gjort, som jeg lige har præsenteret det, og det vil jeg egentlig gerne have at hun gør, inden vi kommer ind på selve forsøgene, og hvorfor hun har sat det i gang.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:32

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Som jeg redegjorde for i mit første svar, er det fuldstændig almindelig praksis og har været det i hvert fald i alle de år, jeg har været også ordfører for uddannelsesområdet, også under den tidligere regering og tidligere ministre, og det er faktisk en fin praksis. Praksis er, at der er en mulighed for, at man kan sætte forsøg i gang, og at man orienterer, og den helt almindelige måde – det ved spørgeren også fra mange andre forsøg, der er sat i gang – er, at man orienterer kort tid forinden om, hvad det er, det går ud på, og så kan en forligspart-

ner jo altid bede om at få yderligere information, hvis man har brug for det. Men det er helt gængs praksis, der er brugt.

Kl. 16:35

Igen vil jeg sige, at jeg håber, at Dansk Folkeparti er interesseret i den viden, der kommer ud af forsøget. For noget af det, der er blevet påpeget bl.a. fra Skolerådet, er, at der simpelt hen er for spredt og usystematisk viden om, hvordan man giver tosprogede børn et fagligt løft, og det får vi forhåbentlig mere viden om med det her forskningsbaserede udviklingsprogram, der bliver sat i gang.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 16:33

Alex Ahrendtsen (DF):

Altså, vi har jo en særlig situation, i og med at vi ligger i forhandlinger, og når man forhandler, er det jo godt at have tillid til hinanden. Sådan som jeg ser det, har ministeren ikke haft tillid til sine forligsparter, i og med at hun bare har orienteret os knap en dag før og så ellers kører løs med et storskalaprojekt, som det jo egentlig er.

Men lad os lige kigge nærmere på det der med forsøgene, for det er jo rigtigt, at ministeren ifølge folkeskoleloven har lov til at sætte forsøg i gang. Det har hun jo. Men jeg har kigget lidt på alle de forsøg, der er sat i gang, og som ministeren har givet tilladelse til. Det er i et svar givet til Enhedslisten tidligere. Det, der er interessant, er jo, at mange af forsøgene kommer fra kommunerne selv, og i de store forsøg er det som en udløber af udfordringsretten. Jeg kan ikke se nogen større forsøg, som ministeren har sat i gang, som ligner det her, hvor det er 200 skoler, dvs. en syvendedel af landets folkeskoler, der er involveret i noget så kontroversielt for mange partier som modersmålsbaseret undervisning. Så mener ministeren virkelig, at hun har overholdt praksis, når man kigger på, hvad der ellers er søsat?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 16:34

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Vi overholder i ministeriet selvfølgelig altid praksis. Jeg synes også, det kunne være nyttigt lige at tilføje, at de forsøg, der bliver sat i gang, efter vores bedste vurdering ikke vil kræve en eneste ændring af folkeskoleloven. Der er rundtomkring på de skoler, hvor man har en del tosprogede elever, faktisk en del forsøg i gang med hensyn til, hvordan man kan bruge de sproglige ressourcer bedre, herunder at arbejde med sådan noget som dansk som andetsprog, hvor f.eks. også de lærere, der underviser i faget matematik, får de kompetencer, der skal til, for at de i dette fag kan give en endnu bedre undervisning til de tosprogede børn – men det er vel at mærke ved at arbejde med dansk som andetsprog. Jeg tror, det er rigtig, rigtig vigtigt for alle parter at holde fast i, at der skal være plads til, at der kan laves forsøgs- og udviklingsarbejde – det er det, vi gør – sådan som der har været en mangeårige tradition for på tværs af de regeringer, der har været.

Her er det interessante så, at det sandsynligvis ikke kræver nogen ændring af folkeskoleloven. Men vi får til gengæld solid viden – for første gang længe – og det er blevet efterspurgt af mange: Hvad er det egentlig, der skal til af undervisningsstrategier, for at tosprogede børn bliver dygtige til dansk, matematik osv.?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Alex Ahrendtsen.

Alex Ahrendtsen (DF):

Jamen så lad os kigge lidt på den modersmålsbaserede undervisning. Altså, vi deler jo målet om, at indvandrerelever, tosprogede elever, skal blive bedre til dansk. Men der, hvor vandene skilles, er jo med hensyn til, om vi skal bruge modersmålsbaserede metoder. Der findes jo allerede metoder, som baserer sig på det danske sprog, og som har haft gode resultater, bl.a. på nogle af de skoler, som gerne vil bruge modersmålsbaseret undervisning, og som har haft stor succes med ministeriets aspektmetode, som giver lige så gode resultater. Der er det bare vores indstilling, at vi bor i Danmark, og at vi har det danske sprog som modersmål.

Man har elever, som er tredje generation – det er tredjegerationselever – og så er det, vi undrer os lidt over: Hvor længe skal man egentlig blive ved med at tilbyde modersmålsbaseret undervisning? Jeg synes ikke, ministeren på noget tidspunkt har svaret på det. Hvor længe skal vi fra det danske samfunds side blive ved med at tilbyde modersmålsbaseret undervisning? Er det i første, er det i anden, er det i tredje, er det i fjerde, er det i femte generation?

Kl. 16:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:36

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

De første resultater af det forsøgsprogram, vi nu sætter i gang, bliver offentliggjort i foråret 2015. Så vil jeg igen sige, at ja, det er jo det interessante, for det ser jo ud, som om der er gode erfaringer rundtomkring på enkelte skoler. Men fra hvad man gør på enkelte skoler og så til at sige, at det er noget, man vil anbefale alle skoler, mangler der lidt. Der synes jeg egentlig at vi skylder at få undersøgt, om det er det, der skal til for at løfte børnene, som jo kan have mange forskellige sproglige baggrunde, når det er, de er i den danske skole. Så vil jeg gerne igen understrege, så der ikke er nogen myter, at det her handler om, at den danske folkeskole skal være for alle børn, som skal lære de fag, der er i den danske folkeskole.

Så når vi ønsker et forsøgsprogram i forhold til modersmålsbaseret undervisning, gælder det om at bruge alt, hvad de har af sproglige ressourcer, både i forhold til deres danske og deres modersmål, til at understøtte de fag, der er i skolen. Det er ikke en modersmålsundervisning ved siden af den eksisterende undervisning, men det er at bruge deres sprogressourcer, så de bliver dygtige. Jeg synes, vi har en fælles opgave, når vi kan konstatere, at de ligger op til to karakterpoint bagud i forhold til deres danske kammerater.

Så må man i hvert fald sige, at den indsats, der er gjort indtil nu, ikke har været tilstrækkelig for at løfte dem fagligt. Det her skal understøtte dem fagligt i forhold til de fag, der er i den danske folkeskole.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:38

Spm. nr. S 1009

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Mener ministeren, at krav om kasseformede cigaretpakker og krav om, at rulletobak altid skal pakkes i punge i stedet for f.eks. metalbokse, sikrer formålet med tydeligt at afspejle den sundhedsskadelige

ge virkning af tobakken, som angivet i Kommissionens forslag til tobaksdirektiv?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det. Allerførst vil jeg gerne slå fast, at der er tale om et nyt forslag, altså tobaksvaredirektivet, som spørgeren har spurgt ind til, og at regeringen derfor ikke har fastlagt en holdning til direktivet endnu.

Med forslaget har Europa-Kommissionen ønsket at fokusere på tre ting: for det første at beskytte børn og unge, for det andet at nedbringe antallet af nye brugere af tobaksvarer og for det tredje at sikre borgerne i EU mulighed for at træffe informerede valg om produkterne. Det er tre mål, som vi kan bakke op om. Børn og unge bør ikke begynde at ryge, og voksne skal træffe oplyste beslutninger om de tobaksprodukter, de bruger.

Hvordan vi når de her mål, har vi jo som bekendt her i Folketinget forskellige holdninger til. Der er mange forskellige ideer, der er mange forskellige tilgange og logikker, det er også spørgeren fuldt bekendt. Det er min umiddelbare forståelse, at Kommissionens sigte med forslaget om, at cigaretpakker skal være kasseformede og rulle- og tobak pakkes i punge, dels er at understøtte en effektiv visning af sundhedsadvarselene på pakkerne, dels at imødegå, at selve indpakningen af cigaretterne eller rulle- og tobakken appellerer til forbrugerne; det vil sige, at pakningen ikke må være gjort lækker sådan populært sagt, og navnlig at den ikke må være lavet på en måde, så den henvender sig særlig til børn og unge.

Efter min opfattelse er der behov for, at vi ser fordomsfrit på alle tilgængelige virkemidler for at undgå, at børn og unge begynder at ryge, og for at voksne kan træffe deres beslutninger på oplyst grundlag, når de vælger at bruge et svært sundhedsskadeligt produkt. Derfor mener jeg heller ikke, at vi bare sådan umiddelbart skal undsige Kommissionens forslag, men i stedet overveje, hvad vi kan gøre for at begrænse eller mindske den reklameeffekt, som både tobakspakker og emballagen kan have for de sundhedsskadelige produkter. Der bliver som bekendt i dag lagt rigtig mange kræfter og rigtig mange penge i at få forbrugsgoder og fødevarer til at appellere til forbrugerne – det gælder også tobaksvarer, og derfor giver det i mine øjne også mening at se på, om forslaget kan bidrage til at gøre produkterne mindre appellerende med hensyn til at tiltrække nye brugere.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:40

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg er jo i og for sig enig med ministeren i, at de hensigter, der er med Kommissionens forslag, handler om tre ting. Det handler om færre unge brugere, det handler om informerede valg, og det handler om handelshindringer, det indre marked. Det er sådan set de tre hensyn, som man lægger op til.

Det, jeg står med her, er jo så det nærhedsnotat, som ministeren selv har sendt til udvalget, og i det står, at formålet med de foreslåede regler om mærkning, som er dem, jeg spørger til her, er at sikre, at pakningen afspejler det produkt, der er indeni. Det vil sige et produkt, der har sundhedsskadelige virkninger, er vanedannende og ikke skal bruges af børn og unge.

Så er det bare, at jeg stiller et spørgsmål. Når man vil lave en regel om, at cigaretpakker skal være kasseformede, altså at de åbenbart ikke må have runde hjørner, hvordan er det så lige, at det viser, hvad

der er indeni? Det kan jeg ikke helt gennemskue. Og på samme led er det, når man siger, at rulle- og tobak skal leveres i en pung og ikke i en kasse, som det er ganske typisk i dag, for så får jeg jo en mistanke om, at man laver nogle regler her primært for at genere industrien og ikke for at opnå nogle af de formål, som vi jo i og for sig kan støtte op om, og som vi sådan set også er enige i.

Det er jo ikke, fordi Dansk Folkeparti ønsker, at unge skal begynde at ryge, men vi ønsker heller ikke at være med til at vedtage nogle regler, som udelukkende er der for at genere industrien, og hvor vi dybest set kan spørge, hvor meget effekt det vil have, om en cigaret-pakke er kasseformet eller har lidt runde hjørner i forhold til, om man vælger at købe den eller ej. Det har jeg meget svært ved at se.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Så er det ministeren.

Kl. 16:42

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som jeg har forstået det helt konkret i forhold til det her med de runde hjørner eller de firkantede pakker, så er det et spørgsmål om, at de advarselmærkater, der skal være på produkterne, skal fremstå så tydeligt som muligt. Det vil sige, at er det en firkantet pakke, så kan det dække hele fladen. Er der runde hjørner, vil der være mindre plads til den advarsel, som vi kender, og i øvrigt til oplysning om, hvad produktet indeholder.

Men jeg vil så også sige til spørgeren, at regeringen som sagt ikke har fastlagt sin holdning endnu, al den stund at det er et nyt forslag, og vi er i gang med det, der hedder første læsning i Rådet. Det består i, at vi og de andre medlemslande stiller en lang række spørgsmål til Kommissionen, og Kommissionen har arbejdet med det her i årevis. Derfor ligger der formentlig nogle meget konkrete begrundelser for, hvorfor man har taget de forslag med, man har; hvorfor man f.eks. i forslaget snakker om, at pipetobak skal sælges i punge, og at cigaretpakker skal være firkantede æsker og ikke have runde hjørner. Det er jo noget af det, jeg forventer at vi ved at spørge fra Danmarks side, men også fra de andre medlemslandes side her under første læsning i Rådet, kan blive klogere på. Den proces, der er gang i lige nu, er, at der bliver stillet en farlig masse spørgsmål til Kommissionen.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hr. Thulesen Dahl.

Kl. 16:43

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er jo dejligt, at der bliver stillet en hel masse spørgsmål. Det er også rigtig dejligt, at regeringen ikke har taget stilling endnu, for så har vi jo netop et godt grundlag for at blive enige om, hvordan vi skal kommentere på det her. Og når det nu er sendt til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget, handler det jo også om, at udvalget har mulighed for at give svar tilbage til ministeren. Hvis der er det formål, at man gerne vil sikre, at der kan være plads til nogle helt bestemte størrelser og advarsler, så synes jeg, at det var det, man skulle vedtage. Måske kan vi her blive enige om, at hvis det er sådan, det er, så er det det, vi melder tilbage. Så er det sådan set lidt absurd, om det skal sidde på en æske, der ser ud på den ene eller på den anden måde, hvis det bare handler om, at en advarsel skal have en vis størrelse. Det hænger jo ikke rigtig sammen med at sige, at hjørnerne ikke må være runde, altså at så er der ikke plads til advarslen. Det kunne være, at advarslen oven i købet kunne gå omkring hjørnerne, og så ville den måske virke endnu bedre. Så det kunne være, at vi skulle foreslå, at man lavede runde hjørner i stedet for firkantede hjørner.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det ministeren.

Kl. 16:44 cigaretter i løssalg eller i meget små mængder, for det kan også være med til at betyde noget for deres forbrugsmønster.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg har ikke så meget nyt at tilføje, andet end at nu skal vi blive klogere på, hvorfor direktivet endte med at se ud, som det ser ud, efter at Kommissionen har arbejdet med det i mange år. Jeg er sådan set glad for at høre fra Dansk Folkepartis ordfører, at vi deler ambitionen om at sørge for, at færre børn og unge begynder at ryge, altså at vi får færre nye rygere, for vi ved jo, at cigaretter er vanedannende, og at det derfor – når man først er startet – er svært at stoppe igen. Derfor er der et selvstændigt mål i også at beskytte børn og unge.

Nu er der hele diskussionen om de runde hjørner. En anden diskussion, som jo også bliver berørt i direktivet, er det her med, hvad vi kan gøre for at sikre os mod, at producenterne målretter tobaksprodukter decideret mod børn og unge. Det er jo også en del af det, vi skal diskutere. Så jeg ser sådan set frem til en god diskussion og vil også gerne kvittere for, at Dansk Folkeparti ser frem til det og er ivrige efter at komme i gang med at diskutere, hvordan vi også på europæisk plan kan sikre, at vi beskytter børn og unge, og at vi i det hele taget får nedbragt antallet af brugere af tobaksvarer.

Kl. 16:44

Kl. 16:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 16:45

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er jo glimrende, at vi er så enige, for så vil vi jo kunne lave nogle fælles svar på det her. Jeg har stadig væk ikke helt forstået argumentet for, at det skulle være firkantet. Jeg har heller ikke forstået argumentet for kasserne i stedet for punge. Og så er det i de mængder. Man vil have 20 cigaretter i en pakke, og man vil have 40 g tobak i en pung. Mig bekendt er der i de punge, man bruger i dag, slet ikke plads til 40 g. Så der går man jo faktisk ind og stiller nogle krav til industrien, som de ikke med nogen rimelighed har mulighed for at leve op til.

Så til sidst vil jeg egentlig gerne høre ministeren, om hun er med på, at vi skal sikre, at det her ikke går ind og ødelægger den tobaksindustri, vi har i Danmark, og hvor vi jo faktisk er verdensførende på nogle af de her områder. For det ville jo også være et godt udgangspunkt i forhold til at få lavet et fælles svar til Kommissionen om det her.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det ministeren.

Kl. 16:46

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Først vil jeg sige noget om den der argumentation om, at fordi man stiller krav til, hvordan industriens produkter må se ud og have af form, skulle det være ødelæggende. Selvfølgelig er det rigtigt, hvis den eksisterende størrelse punge er for lille til at rumme den minimumsmængde tobak, der måtte blive besluttet, og så skulle man begynde at producere en ny type punge. Men at det skulle være ødelæggende for et erhverv, tror jeg måske er at bruge lidt store ord.

Vi har tidligere her i Danmark – det ved spørgeren jo også – diskuteret det her med et minimumsantal cigaretter i pakkerne. Det er, fordi noget af det, vi ved betyder meget for nye forbrugere og de helt unge forbrugere, er prisen. De er meget prisfølsomme. Og vi kan gøre noget for at sørge for, at det er mindre attraktivt at gå hen og købe

Men som sagt har regeringen ikke konkluderet noget i forhold til det her direktiv. Det er et nyt direktiv. Vi er i gang med en første læsning i Rådet, og det er den periode, hvor vi stiller en masse spørgsmål til Kommissionen og bliver klogere. Og jeg er sådan set sikker på, at der ligger nogle overvejelser bag alle elementer i det her direktivforslag, al den stund man har arbejdet på det i så mange år.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse af Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:48

Spm. nr. S 1012

13) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Mener ministeren ikke, at det er at hoppe over, hvor gærdet er lavest, når tobaksdirektivet lægger op til forbud mod tilsætningsstoffer, der giver kendetegnende aroma eller smag eller er med til at give indtryk af, at varerne er mindre farlige, og i øvrigt lægger op til, at medlemslandene selv skal vurdere farligheden af andre tilsætningsstoffer, i stedet for i forbindelse med direktivet konkret at forholde sig til problematikken omkring samtlige af tilsætningsstofferne?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:48

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak. Vi fortsætter jo lidt i samme spor, det er altid meget godt; det er ikke for at sige, at det er samme rille, men samme spor. Som jeg allerede har sagt i den besvarelse, jeg gav lige før i forbindelse med S 1009, er der tale om et nyt direktivforslag, hvor regeringen har fastlagt sin holdning.

Det er rigtigt, at Kommissionens forslag lægger op til, at medlemslandene skal forbyde markedsføring af tobaksvarer med en kendetegnende aroma, dvs. tobaksvarer med en karakteristisk duft eller en smag af andet end tobak. Der er ikke lagt op til et totalforbud mod de pågældende aromaer, men en forpligtelse til at reducere mængden, så cigaretterne f.eks. ikke længere har en meget karakteristisk smag af, hvad man har set eksempler på, f.eks. jordbær, vanilje, piña colada, tequila sunrise og andre spændende ting, som skjuler smagen af tobak, kan man sige.

Ud over det har Kommissionen også lagt op til, at medlemslandene på grundlag af videnskabelig evidens skal forbyde markedsføring af tobaksvarer, der indeholder tilsætningsstoffer eller en kombination af tilsætningsstoffer, som øger enten den toksiske virkning eller den vanedannende virkning mærkbart af cigaretterne.

Det er mit klare indtryk, at der i Folketinget har været et udtalt politisk ønske om at få reguleret tobaksindustriens brug af tilsætningsstoffer i tobaksvarer og tobaksvarer med kendetegnende aroma – et ønske, som Dansk Folkeparti også har delt. Det ønske har Kommissionen bestræbt sig på at imødekomme med forslaget til et nyt tobaksvaredirektiv. Det synes jeg i udgangspunktet vi fra dansk side kun kan være tilfredse med.

De enkelte elementer i Kommissionens forslag, altså hvordan man så lykkes med at få det strikket sammen konkret, må vi jo vurdere nu. Og regeringen vil naturligvis på sædvanlig vis forelægge et oplæg til forhandlingsmandat fra Folketingets Europaudvalg, så vi får rig lejlighed til også at diskutere den mere konkrete måde at gribe det an på.

Kl. 16:50

Kl. 16:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:50

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Dansk Folkeparti er sådan set enig i, at det kan være vigtigt at regulere tilsætningsstofferne i f.eks. cigaretter, hvilket det her også handler om. Det, jeg bare kan undre mig over, er, at man går så løst til værks. Man går ind og siger, at nu skal vi forbyde tobaksvarer med kendetegnende aroma, og så skal man i de enkelte medlemsstater finde ud af, hvad det er, hvor meget det er, og hvordan vi skal lugte os frem til, hvad vi ikke skal tillade.

Samtidig siger man også, at man ikke fra Kommissionens side som udgangspunkt vil tage fat i de tilsætningsstoffer, der i øvrigt er. Men der skal man i medlemslandene på baggrund af hver sin vurdering tage fat i, hvad der måtte være farligt. Som der står: Man skal forbyde tobaksvarer, der indeholder tilsætningsstoffer i mængder, som øger tobaksvarens toksiske eller vanedannende virkning mærkbart. Hvis det her skulle have nogen effekt, var det det, man skulle gå ind og se på overordnet i stedet for at sige, at nu laver vi forskellige regler rundt om i Europa.

Noget af det, der har været diskuteret i forbindelse med det her direktiv, er jo, at hvis det skal have en virkning, skal det også imødegå handelshindringer. Og hvis man laver forskellige regler fra land til land, opbygger man jo netop nogle handelshindringer. Og samtidig kan man sige, vi vil få nogle produkter rundt omkring i Europa, som der ikke er nogen, der har styr på. Så hvorfor går man ikke ind og kræver, at hvis vi skal styre det her, skal vi altså i fællesskab have styr på de regler, der bliver, om tilsætningsstoffer? Det burde være hensigten.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:51

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg kan høre, at Dansk Folkepartis ordfører har mange gode spørgsmål til Kommissionen om, hvordan direktivet ser ud. Det er jo så også den fase, som Rådet er i nu, nemlig at stille spørgsmål. Det gør man i første læsning. Senere vil andre parter i Europa-Parlamentet også få lejlighed til at gå i flæsket på direktivet, og jeg tror, at det her er nogle af de ting, som spørgsmålene vil kredse om. Det tror jeg sådan set at ordføreren for Dansk Folkeparti har ret i.

Som jeg også sagde i min besvarelse, har der jo fra dansk side i lang tid været et meget klart udtrykt ønske om at få reguleret tilsætningsstofferne. At man giver sig i kast med det i det her direktiv, mener jeg vi kan være tilfredse med. Om det er den rigtige måde, man har valgt at gøre det på, er jeg med til at spørge ind til, men ordføreren kredsede jo om noget af det, der også ligger på grænsen af, hvad det her direktiv kan, for det er jo et direktiv, der skal fungere inden for det indre marked, og derfor er der rent juridisk også nogle grænser for, hvad man kan stille af krav. Men det er selvfølgelig noget af det, der vil blive spurgt ind til nu i forbindelse med den første læsning.

Helt overordnet vil jeg bare sige, at jeg synes, det er en sejr, at vi nu tager hul på at få forbudt det, man kan kalde slikcigaretter, altså cigaretter, som man helt bevidst får til at smage af slik, så det bliver attraktivt for børn og helt unge at begynde at ryge.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Thulesen Dahl.

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg er sådan set helt med på, at det kan være fint at forbyde det med slikcigaretter, for det kan komme ind over os, uden at vi kan styre det. Men problemet er jo, hvis man ikke rigtig tager fat i det, der sådan set er farligt i tobakken, hvis man bare siger, at det må folk sådan set finde ud af rundtomkring, samtidig med at det her jo så også lægger op til, at man fra Kommissionens side får beføjelser til, hvis man måtte finde det hensigtsmæssigt, bare at indføre nye regler. Det er jo den anden side af det her, altså at man faktisk får en enorm kompetence til at gøre noget, uden at medlemslandene nødvendigvis er særlig involverede.

Som jeg hører ministeren, hører jeg en bekræftelse på, at der skal laves en skarp og kritisk besvarelse, både fra Sundhedsudvalget og efterfølgende, går jeg ud fra, også fra Europaudvalget af det her udkast, som jo heldigvis bare er et udkast, som vi så forhåbentlig kan få rettet vældig meget til.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 16:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det var nu nok at konkludere på en anden måde, end jeg ville have konkluderet, med at det skulle være en skarp og kritisk vedtagelse. Som sagt har regeringen ikke fastlagt sin holdning. Vi er i gang med at spørge ind til og blive klogere på baggrunden for, hvorfor direktivet ser ud, som det ser ud, hvad baggrunden er for, at man mener, at det her er effektivt til at beskytte børn og unge med henblik på at sikre, at vi får færre nye rygere og i øvrigt sikre, at alle borgere i EU kan træffe informerede valg om eventuelt at fortsætte et forbrug. Det ligger der nogle tanker bag fra Kommissionens side, det skal vi blive klogere på.

Så mener jeg sådan set uden at konkludere her, hvor vi skal lægge vores kræfter, at vi skal være tilfredse med, at man er gået om bord i reguleringen af tilsætningsstoffer fra Kommissionens side. Det, vi presser på for fra dansk side, og som man fra Dansk Folkepartis side og de fleste andre partiers side her i Folketinget har stået sammen skulder ved skulder om at presse på for, er nu kommet med i udkastet til direktivet. Det synes jeg vi skal være glade for og tilfredse med. Og så skal vi selvfølgelig gøre, hvad vi kan, for at kvalificere det så meget som overhovedet muligt.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 16:55

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg er jo rigtig glad for, at ministeren er i gang med at få afklaret en hel masse spørgsmål, så vi kan forstå, hvad det her udkast nu egentlig handler om, og hvad baggrunden er. Det er, som ministeren også giver udtryk for, vældig svært at forstå ud af det materiale, vi har fået fremlagt.

Derfor er det selvfølgelig også svært, når vi så i Sundheds- og Forebyggelsesudvalget lige om lidt skal komme med et hørings svar til det og kommentere, hvad der er godt og skidt i det her, for det kan vi jo sådan set ikke gøre med nogen som helst fornuft og noget som helst ordentligt grundlag, når vi ikke kender detaljerne i det og ikke kender svarene på alle de her spørgsmål. Så må det jo ende i, at vi kommer med en masse spørgsmål, og så får man et helt nyt udkast om lidt.

Jeg ved ikke, om det er det, der er arbejdsgangen, men det kunne jeg så håbe, for ministeren fortæller mig sådan set her, at det, vi her har liggende, er sådan en løs skitse til nogle rammer. Dybest set mangler vi baggrund, vi mangler argumenter, vi mangler viden om, hvad det er, man egentlig vil med det, og hvorfor man vil gøre det, man nu vil gøre. Det kan vi jo i og for sig ikke tage stilling til overhovedet.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:56

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg synes sådan set, at forslaget er meget konkret. Det, vi har brug for at vide mere om, er, hvorfor man mener, at de elementer, man lægger frem, så har den effekt. Og i forhold til diskussionen om tilsætningsstoffer tror jeg sådan set egentlig, at spørgeren ved lige så godt som mig, at et af de store problemer her er at kunne løfte bevisbyrden, at der skal være evidens for både de toksiske, altså de giftige følger af tilsætningsstoffer, og de vanedannende virkninger. Der, hvor vi har en klar bevisbyrde, er, når man tilsætter smagsstoffer, så cigaretter kommer til at smage af slik. Så gør man det, for at det skal være attraktivt for nogle nye målgrupper, kundegrupper, typisk børn, når man gør det lyserødt, har små feer på forsiden af pakkerne, som vi kender til, og der er glimmer på cigaretterne. Så er det for at nå nogle nye målgrupper fra producenternes side. Det kan vi se, og derfor er det taget klart med her.

Men det er klart, at der jo er en gråzone der, og spørgeren er selv inde på det: Hvor hårdt kan man regulere, også i forhold til hensynet til det indre marked. Alt det bliver vi klogere på. Rent teknisk, som jeg har forstået det, vil den udtalelse, Sundhedsudvalget skal give nu, på den korte bane dreje sig om nærhedsprincippet. Det kan være, jeg er forkert informeret, men det bør udvalget jo i så fald være i stand til, selv om man ikke har fået afklaret det med evidens og bevisbyrde i forbindelse med f.eks. tilsætningsstoffer eller det med de runde hjørner på pakkerne.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til ministeren for ligestilling og kirke, og det er stillet af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:57

Spm. nr. S 1008

14) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvilke initiativer og opfordringer er der kommet fra ministeren til islamiske trossamfund, der er med til at muliggøre, at muslimske homoseksuelle kan blive gift, og dermed kan sikre ligestillingen?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det er ministeren. Værsgo.

Kl. 16:57

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Spørgsmålet handler i al sin enkelthed om, om der er kommet opfordringer fra undertegnede til islamiske trossamfund, der er med til at muliggøre, at muslimske homoseksuelle kan blive gift, og dermed vil kunne sikre ligestillingen. Spørgsmål vedrørende trossamfund uden for folkekirken hører, som spørgeren ved, under social- og integrationsministeren. For mit eget vedkommende kan jeg sige, at jeg er glad for, at regeringen i foråret med ændringen af ægteskabsloven gjorde det muligt, at homoseksuelle nu kan indgå ægte-

skab både på rådhuset og i de anerkendte, godkendte trossamfund, som ønsker at bruge den her mulighed. Det skete vel at mærke med et stort flertal her i Folketinget. Det synes jeg er et stort skridt i den rigtige retning i forhold til ikke alene at sikre homoseksuelles rettigheder, men egentlig også, som spørgeren påpeger i spørgsmålet, at sikre ligestilling. Så det er rent faktisk en rigtig, rigtig stor dag, for det er første gang, jeg har hørt spørgeren lave en kobling mellem det, at homoseksuelle kan blive gift, og det at sikre deres ligestilling, så tak for det.

Som spørgeren ved, var der en livlig debat forud for vedtagelsen af de nye bestemmelser, og jeg er derfor sikker på, at bl.a. Islamisk Trossamfund kender til denne nye mulighed for vielse af homoseksuelle. Nu har de så fået den her mulighed, ligesom andre trossamfund også har fået den, og det er rigtig, rigtig glædeligt.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Christian Langballe.

Kl. 16:59

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Mit spørgsmål er selvfølgelig foranlediget af, at jeg kan huske, at ministeren for ligestilling og kirke var ude at slå på tromme for det her forslag og i øvrigt jo også betingede sig – men det er så et andet spørgsmål – at der i det nye ægteskabsritual, som skulle bruges i folkekirken, kom til at stå ægtefæller og ikke livsfæller. Det var jo meget magtpåliggende for ministeren at få det indført.

Det, jeg så bare tænker på, er jo, at det ifølge grundloven også er Folketinget, der lovgiver for de fra folkekirken afvigende trossamfund, som det hedder i § 69. Så kunne jeg egentlig bare godt tænke mig at vide, hvilke initiativer og opfordringer der er kommet fra kirkeministeren til at sikre, at der er en ligestilling mellem folkekirkens medlemmers adgangsret til ægteskab og så f.eks. de islamiske trossamfund. Jeg synes ikke, at jeg har set initiativer og opfordringer fra regeringens side, og jeg er bare spændt på at se, hvornår de kommer. Har ligestillingsministeren nogle opfordringer på bedding, som ligestillingsministeren vil delagtiggøre os i? Hvilke initiativer vil regeringen tage fremadrettet med hensyn til det her?

Kl. 17:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 17:01

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg vil gerne starte med at sige, som jeg også sagde i mit forrige svar, at det her jo er et spørgsmål, som vedrører min kollega, social- og integrationsministeren. Men når det er sagt, kan jeg ikke forstå, at det kan komme som en overraskelse for spørgeren, at der selvfølgelig er et særligt forhold mellem staten og den danske folkekirke. Det står i øvrigt også i grundlovens § 4. Den tætte tilknytning er der ikke til andre trossamfund, eller som – hvilket spørgeren også meget rigtigt siger – det står i grundloven, afvigende trossamfund.

Det betyder jo, at hvad angår den forhandling, der har været, skal vi dele det op i to ting. Det ene er ægteskabslovgivningen. Den hører til her i Folketinget. Så er der ritualet, som spørgeren også er inde på. Det er jo noget, der blev født i samarbejde med biskopperne. Vi har jo ikke – og jeg tror heller ikke, at det er den vej, spørgeren gerne vil – en synode i folkekirken, som man kan spørge. Hvis spørgeren gerne vil have det, har vi jo et udvalgsarbejde i gang, hvor spørgerens far i øvrigt også er med, og så kan man tage ideen med der. Så derfor undrer det mig, at det kan komme som en overraskelse, at der er det tætte forhold mellem den danske folkekirke og staten. Når det er sagt, er jeg også kirkeminister. Jeg er ikke minister for de andre trossamfund. Det tror jeg er vigtigt at huske.

Kl. 17:02

Kl. 17:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:02

Christian Langballe (DF):

Grunden til, at jeg spørger, er jo egentlig blot, at det udefra kunne se ud, som om det er meget bekvemt at bruge folkekirken og lovgive for folkekirken, at tromle hen over folkekirken, mens det jo nok stiller sig anderledes, hvis man overvejer at indføre lignende initiativer i forhold til eksempelvis de islamiske trossamfund. Jeg vil godt minde om, at ministeren selv – og den diskussion har vi taget mange gange – var nede og blande sig i ritualets ordlyd i folkekirken, hvorved ministeren faktisk optrådte som teolog. Når så ministeren og regeringen har blandet sig helt ned i det enkelte ritual, undrer det mig lidt, at der, når nu den sag er så magtpåliggende for regeringen, ikke er kommet initiativer, at der ikke er kommet opfordringer til andre trossamfund om at indføre en lignende ægteskabsordning i bl.a. det islamiske trossamfund.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 17:04

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg vil ikke optræde som teolog, det vil jeg lade spørgeren om, også ved siden af hans arbejde herinde.

Spørgeren siger, at der er noget, der ser ud til at komme udefra. Det er bl.a. noget, spørgeren har i sit hoved og fra dem, som spørgeren kender. Det bliver sagt, at tingene skulle være på en bestemt måde, at der bliver tromlet, at vi ikke vil forholde os til andre trossamfund, og hvad der nu kan være. Det kan jeg fuldstændig afvise. Sådan hænger regeringens verden ikke sammen på nogen som helst måde.

Jeg synes, man skal glæde sig over det, vi har gjort, nemlig at give andre trossamfund mulighed for, at par af samme køn kan blive viet. Jeg tror også, at det i den her diskussion er vigtigt at påpege, at man selvfølgelig stadig væk, uagtet hvilket trossamfund man tilhører, om man er mand, kvinde, eller hvem det nu kan være, man vil giftes med, kan gå på rådhuset og blive gift der.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 17:05

Christian Langballe (DF):

Kan ministeren for ligestilling og kirke ikke godt forstå, at vi er nogle, der undrer os meget over, at det her fra Folketingets talerstol, da loven blev vedtaget, blev erklæret som en glædens dag, en stor dag for ligestillingen?

Så spørger jeg mig selv: Når det nu er sådan en glædens dag og sådan en stor dag for ligestillingen, hvorfor har regeringen så ikke taget initiativer for at sikre, at den ligestilling også bliver garanteret inden for andre trossamfund, når det nu er Folketinget, der også lovgiver for de for folkekirken afvigende trossamfund? Jeg spørger bare af dyb undren.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes også, jeg har svaret, så godt jeg kunne. Ordføreren undrer sig over forskellige ting. Jeg har bidt mærke i, at ordføreren undrer sig over rigtig meget. Jeg bliver kaldt herved, og jeg svarer også, hver gang ordføreren undrer sig over de forskellige ting. Det kan jeg også godt lide, for det er jo, ud over at det er mit arbejde, selvfølgelig også en glæde at diskutere med ordføreren.

Men det er en glædelig dag. Det er jo fuldstændig rigtigt. Og det er også fuldstændig rigtigt og meget, meget smukt fanget af ordføreren i spørgsmålet, at muslimske homoseksuelle og homoseksuelle fra andre trossamfund kan blive gift, og dermed sikres ligestilling. Det er lige præcis det, der gør, at det er en glædens dag. Vi giver dem både rettigheder og sikrer ligestilling. Jeg var rigtig, rigtig lykkelig den dag.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er spørgsmålet afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål til ministeren for ligestilling og kirke, og det er af hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:07

Spm. nr. S 1011

15) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er det, ministeren finder problematisk i, at et menighedsråd, som f.eks. i Mejdal, spørger ansøgere til en præstestilling, om de er troende, jf. ministerens udtalelse til Kristeligt Dagblad om, at han »håber, at der blot er tale om en formulering, som menighedsrådet ikke har tænkt ordentligt igennem«?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det er ministeren.

Kl. 17:07

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet henvises til omtalen i Kristeligt Dagblad den 21. januar i år om stillingsopslaget, en ledig præstestilling ved Mejdal Kirke, hvor jeg blev spurgt om menighedsrådets opslag. Omtalen gav anledning til, at der fremkom mange forskellige holdninger fra mange forskellige sider til stillingsopslaget.

Spørger man, om menighedsråd har lov til at gøre, som de har gjort, er svaret et klokkeklart ja, og det har jeg også gentaget en del gange. Men det betyder jo ikke, at det er hensigtsmæssigt at skrive, som menighedsrådet gjorde. Som bekendt følger det jo allerede af ansættelseslovens § 1, stk. 2, at præster skal være medlem af folkekirken, som det selvfølgelig også må være ordføreren bekendt. Desuden følger det af samme lovs § 5, at man ved ansættelse som præst skal aflægge præsteløfte. Selv om præsteløftet ligesom andre erhvervs-mæssige kaldsløfter er uden selvstændigt juridisk indhold, regnes det som en ansættelsesbetingelse. Nægtelse af aflæggelse af præsteløftet vil derfor betyde, at en ansættelse som præst ikke kan finde sted.

Desuden kan der rejses en såkaldt lærersag mod en præst efter reglerne i lov om domstolsbehandling af gejstlige lærersager, hvis en præst i forkyndelsen eller på anden lignende måde har tilsidesat den danske folkekirkes bekendelsesgrundlag.

Derfor var min udtalelse i avisen affødt af min store overraskelse over formuleringen i opslaget. Jeg har således ikke hørt om, at der nogen sinde tidligere har været benyttet lignende formuleringer i opslag af præstestillinger. Så jo, jeg var rigtig overrasket, da jeg blev spurgt. Der er så tale om et meget atypisk opslag, og jeg synes næ-

sten, at det på forhånd udtrykker en eller anden form for mistillid over for ansøgere til stillingen, hvilket jeg finder dybt mærkelig. Efter min mening bliver opslagets mærkværdighed sat i relief af, at præsten jo søndag efter søndag bekender sin tro foran menigheden gennem trosbekendelsen. Det var på denne baggrund, at jeg gav udtryk for min dybe forundring over, at et menighedsråd virkelig fandt det nødvendigt at søge en troende præst.

Afslutningsvis vil jeg for god ordens skyld gerne påpege, at jeg i den aktuelle debat hverken har eller vil eller kan foretage mig noget i forhold til, hvordan menighedsråd formulerer sig. Jeg har med andre ord ikke blandet mig i kirkens indre anliggender.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Langballe, værsgo.

Kl. 17:09

Christian Langballe (DF):

Tak for ordet. Når jeg nu stiller det her spørgsmål, er det, fordi jeg mener, at det er højst atypisk, at en kirkeminister går ind og blander sig i ordlyden i et stillingsopslag. Jeg mener, at det er meget mærkeligt, at kirkeministeren egentlig prøver at være smagsdommer i forhold til, hvad et menighedsråd kan forlange af præsten. Det er vel ikke urimeligt at forlange, at præsten tror på Gud. Kirkeministeren har fuldstændig ret i, at vi jo til hver eneste gudstjeneste siger trosbekendelsen, den apostolske trosbekendelse, hvor præsten sammen med resten af menigheden bekender sin tro højt. Så det forhold, at det skulle være sådan en dyb hemmelighed, hvad præsten tror på, kan jeg ikke forstå. Jeg forstår som sagt ikke, hvorfor ministeren finder anledning til at blande sig i, hvad Mejdal sogn spørger deres præst eller deres ansøger om. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå, og jeg vil gerne have ministeren til at uddybe, hvad der kan foranledige til den her indblanding.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 17:11

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu plejer Dansk Folkeparti virkelig at hylde ytringsfriheden, og jeg går ud fra, at det her ikke er et udtryk for at knægte min ytringsfrihed på nogen som helst måde. Jeg har fuldstændig ret til at gå ind og forholde mig til den sag. Når Kristeligt Dagblad ringer til mig og spørger mig, hvordan det kan hænge sammen, så svarer jeg selvfølgelig som det venlige menneske, jeg er. Det er jo fuldstændig rigtigt, som spørgeren også siger, at det er atypisk, at en kirkeminister går ud og forholder sig til den sag. Ikke desto mindre er det ikke ulovligt på nogen som helst måde, men det atypiske er jo, at jeg aldrig nogen sinde tidligere har oplevet, at man har skullet spørge om det i et stillingsopslag. Jeg finder det meget mærkeligt.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:11

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg behøver jo ikke minde ministeren om, at ministeren har et embede, som stiller ministeren i en helt særlig position. Og jeg finder det altså meget besynderligt, at kirkeministeren vil gå ind og blande sig i, hvad et menighedsråd skriver i deres stillingsopslag, og hvad de spørger præsterne om. Jeg vil også godt minde kirkeministeren om, at vi jo faktisk har haft en præst, nemlig Grosbøll, der var ude at sige, at han ikke troede på Gud, en skabende og opretholden-

de Gud, som er den Gud, vi bekender os til i trosbekendelsen. Så spørger jeg: Er det helt urimeligt, at et menighedsråd på den baggrund finder anledning til at spørge, om præsten rent faktisk tror på Gud? For det, der burde være en selvfølge – og som for mig at se er en selvfølge – er åbenbart ikke længere en selvfølge.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 17:12

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes, det er dybt betænkeligt, at et parti herinde begynder at skelne mellem, hvem der må sige noget, og hvor man må sige noget; det synes jeg ikke hører nogen steder hjemme. Jeg har ikke blandet mig i kirkens indre anliggender på nogen som helst måde, jeg har bare forholdt mig til et stillingsopslag, og længere er den ikke.

Men at skulle begynde at lave sindelagskontrol på den måde synes jeg altså ærlig talt ikke hører hjemme herinde.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:13

Christian Langballe (DF):

Altså, nu vil jeg så godt lige rejse et spørgsmål, nemlig hvem det egentlig er, der øver sindelagskontrol. For når kirkeministeren går ud til et lille jysk menighedsråd og på den måde begynder at være smagsdommer i forhold til, hvad kirkeministeren mener man kan skrive i et stillingsopslag, så mener jeg altså, at kirkeministeren her er inde at blande sig i noget, som kirkeministeren burde blande sig uden om. Jeg tilføjer så: Er det helt uforståeligt, at et menighedsråd så at sige gerne vil skærme sig mod at ansætte en præst, der så efterfølgende, som Thorkild Grosbøll gjorde, går ud og siger, at han ikke tror på en skabende og opretholdende Gud? Er det helt urimeligt, at et menighedsråd stiller et sådant spørgsmål?

Kl. 17:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 17:14

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg er i den her sag fuldstændig enig med Præsteforeningen, som jeg går ud fra spørgeren også selv er medlem af. Grunden til, at jeg går ud i den her sag, er i al sin enkelhed, at jeg bliver spurgt i den her meget, meget atypiske sag, og det må jeg selvfølgelig gerne gøre. Det kan godt være, at spørgeren ikke kan lide, at jeg går ud og gør det, men det er jo ikke mit problem; det er jo egentlig spørgerens problem. Jeg må forholde mig til det, og jeg må især forholde mig til det, fordi det netop er atypisk. Jeg har ikke oplevet en sådan situation tidligere, ikke på nogen som helst måde. Så jeg forstår ærlig talt ikke den forundring, som spørgeren giver udtryk for, ikke på nogen som helst måde.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er spørgsmålet afsluttet.

Kl. 17:15

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 7. februar 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:15).
